

พงศ์กษัตริย์ ฉบับที่หนึ่ง

ดาวิดทรงพระชรา
1 กษัตริย์ดาวิดมีพระชนมายุ และทรงพระชรามากแล้ว แม้เขาจะห่มผ้าให้พระองค์มากก็ยังไม่อบอุ่น

2 เพราะฉะนั้นบรรดาข้าราชการของพระองค์จึงกราบทูลว่า “ขอเสาะหาหญิงสาวพรหมจารีมาถวายกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ และขอให้เธออยู่งานเฉพาะพระพักตร์พระองค์ และดูแลพระองค์ ให้เธอนอนในพระทรงของพระองค์ เพื่อกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์จะได้ทรงอบอุ่น”

3 เขาจึงได้แสวงหานางสาวที่สวยงามตลอดดินแดนอิสราเอล ได้พบนางสาวอาบิซอกหญิงชาวซูเนม จึงได้นำเธอมาฝากกษัตริย์

4 หญิงสาวคนนั้นงามยิ่งนัก เธอได้ดูแลกษัตริย์และอยู่ปรนนิบัติพระองค์ แต่กษัตริย์หาทรงร่วมกับเธอไม่

อาโดเนียห์วางแผนการให้ตนเองเป็นกษัตริย์

5 ฝ่ายอาโดเนียห์ โอรสของพระนางฮักกิทได้ยกตัวเองขึ้นกล่าวว่า “เราเองจะเป็นกษัตริย์” และท่านได้เตรียมมรดบและพลม้ากับพลวังนำหน้าห้าสิบคนไว้เพื่อตนเอง

6 พระราชบิดาของท่านก็ไม่เคยขัดใจท่านด้วยถามว่า “ทำไมเจ้ากระทำเช่นนั้นเช่นนั้น” ท่านเป็นชายงามด้วย ท่านเกิดมาถนัดอัปซาลอม

7 ท่านได้ปรึกษากับโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์และกับอาบิยาธาร์ปุโรหิต เขาทั้งสองก็ติดตามและช่วยเหลืออาโดเนียห์

8 แต่ศาคาโดกปุโรหิต และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา และนาอันผู้พยากรณ์กับชิมเอีและเรอี และพวกทแกล้วทหารของดาวิดมิได้อยู่ฝ่ายอาโดเนียห์

9 อาโดเนียห์ได้ถวายแกะ วัว และสัตว์อ้วนพีเป็นเครื่องบูชา ณ คีลาแห่งโคเฮเลทซึ่งอยู่ข้างๆ เอนโรเกูล และท่านได้เชิญพี่น้องทั้งสี่ของท่าน คือราชโอรสของกษัตริย์ และประชาชนทั้งสี่แห่งยูดาห์ที่เป็นข้าราชการของกษัตริย์

10 แต่ท่านมิได้เชิญนาอันผู้พยากรณ์ หรือเบไนยาห์ หรือพวกทแกล้วทหาร หรือซาโลมอนอนุชาของท่าน

นาอันกับพระนางบัทเชบา

วางแผนการ

11 แล้วนาอันก็ทูลพระนางบัทเชบาพระชนนีของซาโลมอนว่า “พระองค์ไม่ทรงไต่ยินหรือว่า

(1) 1 พศต 23:1 (3) ยชว 19:18; 1 ซมอ 28:4; 1 พกษ 2:17 (5) 2 ซมอ 3:4; 15:1 (6) 2 ซมอ 3:3-4; 1 พศต 3:2 (7) 2 ซมอ 20:25 (8) 2 ซมอ 8:18; 21:1; 23:8 (9) ยชว 15:7; 18:16; 2 ซมอ 17:17 (10) 2 ซมอ 12:24 (11) 2 ซมอ 3:4

อาโดเนียห์ โอรสของพระนาง
ฮักก็ทได้ทรงราชย์แล้ว และดา-
วิดเจ้านายของข้าพระองค์ก็มีได้
ทรงทราบเรื่อง

12 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอข้าพระ
องค์ถวายคำปรึกษา เพื่อพระ
องค์จะได้ทรงช่วยชีวิตของพระ
องค์และชีวิตของซาโลมอนโอรส
ของพระองค์ไว้

13 ขอเสด็จเข้าเฝ้ากษัตริย์ดา-
วิดและกราบทูลพระองค์ว่า “โ
กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน
พระองค์ได้ทรงปฏิญาณกับสาว
ใช้ของพระองค์ไว้มิใช่หรือว่า
“ซาโลมอนบุตรของเจ้าจะครอง
สมบัติต่อจากเราแน่นอน และ
จะนั่งบนบัลลังก์ของเรา” มิใช่
หรือ โฉนอาโดเนียห์จึงทรง
ครองเล่าเพคะ’

14 ดูเถิด ขณะที่พระองค์กราบ
ทูลกษัตริย์อยู่ ข้าพระองค์จะ
ตามเข้าไปเฝ้า และสนับสนุน
พระเสาวนีย์ของพระองค์”

15 แล้วพระนางบัทเชบาก็เข้า
ไปเฝ้ากษัตริย์ที่ ห้องบรรทม
กษัตริย์ทรงพระชรามาก และ
อาบิซาคชาวชูเนมก็กำลังอยู่
ปรนนิบัติกษัตริย์

16 เมื่อพระนางบัทเชบากราบ
ถวายบังคมกษัตริย์แล้ว กษัตริย์
ก็ตรัสถามว่า “เจ้าประสงค์สิ่ง
ใด”

17 พระนางทูลพระองค์ว่า “ข้า
แต่เจ้านายของข้าพระองค์ พระ
องค์ได้ทรงปฏิญาณในพระนาม
ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
พระองค์ต่อสาวใช้ของพระองค์
ว่า ‘ซาโลมอนบุตรของเจ้าจะ
ครองสมบัติต่อจากเราแน่นอน
และเขาจะนั่งบนบัลลังก์ของเรา’
18 ดูเถิด บัดนี้อาโดเนียห์ทรง
ราชย์แล้ว แม้ว่าพระองค์คือ
กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉันก็
หาทรงทราบไม่

19 เธอได้ถวายวัว สัตว์อ้วนพี
และแกะเป็นอันมาก และได้เชิญ
บรรดาโอรสของกษัตริย์ กับอา-
บิยาธาร์ปุโรหิต กับโยอาบผู้
บัญชาการกองทัพ แต่ซาโลมอน
ผู้รับใช้ของพระองค์ เธอหาได้
เชิญไม่

20 โอ ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของ
หม่อมฉัน อิสราเอลทั้งสิ้นก็เพิ่ง
ดูพระองค์ เพื่อพระองค์จะตรัส
แก่เขาว่า จะทรงให้ผู้นั่งบน
บัลลังก์ของกษัตริย์เจ้านายของ
หม่อมฉันแทนพระองค์

21 มิฉะนั้นจะเป็นดังนี้ คือเมื่อ
กษัตริย์เจ้านายของหม่อมฉัน
ล่วงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของ
พระองค์แล้ว หม่อมฉันและซา-
โลมอนบุตรของหม่อมฉันก็จะ
ตกเป็นฝ่ายผิด”

22 ดูเถิด ขณะที่พระนางกำ-

(13) 1 พกษ 1:30; 1 พศด 22:9-13

(17) 1 พกษ 1:13, 30 (19) 1 พกษ 1:7-9, 25

(21) พบทย 31:16; 2 ซมอ 7:12; 1 พกษ 2:10

ลึงกราบทูลกษัตริย์อยู่ นานผู้
พยากรณ์ก็เข้ามา

23 เขาทั้งหลายจึงกราบทูล
กษัตริย์ว่า "ดูเถิด นานผู้พยา-
กรณ์" เมื่อนานเข้ามาต่อพระ
พักตร์กษัตริย์ เขาก็จบหน้าลง
ถึงพื้นถวายคำนับกษัตริย์

24 และนานกราบทูลว่า "โอ
ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระ
องค์ พระองค์รับสั่งไว้หรือว่า
'อาโดเนียห์จะครองต่อจากเรา
และจะนั่งบนบัลลังก์ของเรา'

25 เพราะวันนี้เธอได้ลงไปถวาย
วัว สัตว์อ้วนพีและแกะเป็นอัน
มาก และได้เชื่อเชิฐบุตรดาโอ-
รซของกษัตริย์ ทั้งผู้บัญชาการ
กองทัพ และอาบิยาธาโรโรหิต
และดูเถิด เขาทั้งหลายกำลังกิน
ดื่มต่อหน้าเธอและกล่าวว่า 'ขอ
กษัตริย์อาโดเนียห์ทรงพระ
เจริญ'

26 แต่ส่วนข้าพระองค์ผู้รับใช้
ของพระองค์ และศาโดกปุโรหิต
กับเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา
และซาโลมอนผู้รับใช้ของพระ
องค์เธอหาได้เชิฐไม่

27 เหตุการณ์ทั้งนี้บังเกิดขึ้น
โดยกษัตริย์เจ้านายของข้าพระ
องค์หรือ และพระองค์มิได้ตรัส
บอกแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า
จะทรงให้ผู้ใดนั่งบนบัลลังก์ของ
กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์

ต่อจากพระองค์"

28 แล้วกษัตริย์ดาวิดตรัสตอบ
ว่า "จงเรียกบัทเชบาให้มาหา
เรา" พระนางก็เสด็จเข้ามาเฝ้า
ต่อพระพักตร์กษัตริย์ และประ-
ทับยืนอยู่ต่อพระพักตร์กษัตริย์
29 แล้วกษัตริย์ทรงปฏิญาณว่า
"พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่
แน่ฉันใด คือพระองค์ผู้ทรงได้
ชีวิตของเราจากบรรดาความ
ทุกข์ยาก

30 เราได้ปฏิญาณต่อเจ้าในพระ
นามพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่ง
อิสราเอลว่า 'ซาโลมอนบุตรของ
เจ้าจะครองสมบัติต่อจากเราแน่
นอน และเธอจะนั่งบนบัลลังก์
ของเราแทนเรา' เราก็จะกระทำ
อย่างนั้นวันนี้แหละ"

31 แล้วพระนางบัทเชบาก็ชบ
พระพักตร์ลงถึงดินถวายบังคม
กษัตริย์ และกราบทูลว่า "ขอ
กษัตริย์ดาวิดเจ้านายของหม่อม
ฉันจงทรงพระเจริญเป็นนิตย์"

32 กษัตริย์ดาวิดรับสั่งว่า "จง
เรียกศาโดกปุโรหิต และนาน
ผู้พยากรณ์ กับเบไนยาห์บุตร
ชายเยโฮยาดามาหาเรา" เขาทั้ง
หลายจึงเข้ามาเฝ้ากษัตริย์

33 และกษัตริย์ตรัสสั่งเขาทั้ง
หลายว่า "จงพาข้าราชการของ
เจ้านายของเจ้าไปจัดให้ซาโล-
มอนโอรสของเราขึ้นที่ล้อของเรา

(25) 1 ซมอ 10:24; 1 พกษ 1:9, 19 (29) 2 ซมอ 4:9

(30) 1 พกษ 1:13, 17 (31) นนม 2:3; ดนล 2:4; 3:9

(33) 2 ซมอ 20:6; 2 พศด 32:30; 33:14; อสธ 6:8

และนำเขาลงไปที่กิโฮน 34 และให้ศาโดกปุโรหิต และนาธันผู้พยากรณ์เจิมตั้งเขาไว้ เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลที่นั่น แล้วท่านทั้งหลายจงเป่าแตรและประกาศว่า ‘ขอกษัตริย์ซาโลมอนทรงพระเจริญ’

35 แล้วท่านทั้งหลายจงติดตามเขาขึ้นมา และเขาจะมานั่งบนบัลลังก์ของเรา เพราะว่าเขาจะได้เป็นกษัตริย์แทนเรา เราได้กำหนดตั้งเขาไว้ให้เป็นผู้ครอบครองเหนืออิสราเอลและเหนือยูดาห์”

36 และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดาได้กราบทูลตอบกษัตริย์ว่า “เอเมน ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ตรัสตั้งนั้นเทอญ

37 พระเยโฮวาห์ได้ทรงสถิตกับกษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์มาแล้วฉันใด ก็ขอทรงสถิตกับซาโลมอนฉันนั้น และขอทรงกระทำให้พระที่นั่งของพระองค์ใหญ่ยิ่งกว่าพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดเจ้านายของข้าพระองค์”

38 ดังนั้นศาโดกปุโรหิต นาธันผู้พยากรณ์ และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา และคนเคเรธกับคนเปเลทได้ลงไปจัดให้ซาโลมอนประทับบนล่อพระที่นั่งของกษัตริย์ดาวิดและได้นำท่านมา

ถึงกิโฮน

การเจิมตั้งซาโลมอนไว้ที่กิโฮน 39 แล้วศาโดกปุโรหิตได้นำเขาสัตว์ที่บรรจุน้ำมันมาจากพลับ-พลา และเจิมตั้งซาโลมอนไว้ และเขาทั้งหลายก็เป่าแตร และประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า “ขอกษัตริย์ซาโลมอนทรงพระเจริญ”

40 และประชาชนทั้งปวงก็ตามเสด็จไปเป่าปี่และเปรมปรีดีด้วยความชื่นบานยิ่งนัก แผ่นดินก็แยกด้วยเสียงของเขาทั้งหลาย

แผนการของอาโดเนียห์

พ่ายแพ้

41 อาโดเนียห์และบรรดาแขกที่อยู่กับท่านเมื่อรับประทานเสร็จแล้วก็ได้ยินเสียงนั้น และเมื่อโยอาบได้ยินเสียงแตรก็พูดว่า “เสียงอีกทีก็ครีกรโครมนี่ที่ในกรุงหมายความว่าอะไร”

42 ขณะที่เขากำลังพูดอยู่ ดุเกิตโยนาธานบุตรชายอาบียาธาร์ปุโรหิตก็มาถึง และอาโดเนียห์ก็กล่าวว่า “เข้ามาเถิด เพราะเจ้าเป็นคนมีกำลังมากจึงนำข้าวดีมา”

43 โยนาธานกราบเรียนอาโดเนียห์ว่า “หามิได้ เพราะกษัตริย์ดาวิดเจ้านายของเราทั้งปวงได้ทรงกระทำให้ซาโลมอนเป็นกษัตริย์

(34) 1 ซมอ 10:1; 16:3, 12; 2 ซมอ 2:4; 5:3; 15:10; 1 พกษ 19:16 (36) ยรม 28:6

(37) ยชา 1:5, 17; 1 ซมอ 20:13; 1 พกษ 1:47 (38) 2 ซมอ 8:18; 20:7; 23:20-23

(39) อพย 30:23, 25, 32; 1 ซมอ 10:24; 1 พศด 29:22 (42) 2 ซมอ 17:17, 20

44 และกษัตริย์ได้รับสั่งให้ศา-
โดกปุโรหิต นาธันผู้พยากรณ์
และเบนินยาห์บุตรชายเยโฮยาดา
กับคนเศเรธีและคนเปเลทตาม
ซาโลมอนไป และเขาทั้งหลายก็
ได้จัดให้ซาโลมอนประทับบน
ล่อพระที่นั่งของกษัตริย์

45 และศาโดกปุโรหิต กับนาธัน
ผู้พยากรณ์ได้เจิมตั้งท่านไว้ให้
เป็นกษัตริย์ ณ ก็โฮสน และเขา
ทั้งหลายก็ขึ้นมาจากที่นั่นด้วย
ความเปรมปรีดิ์ เพราะฉะนั้นใน
กรุงจึงอีกที่กึกกรึกโครม นี่เป็น
เสียงที่ท่านทั้งหลายได้ยิน

46 ซาโลมอนได้ทรงประทับบน
พระราชบัลลังก์ด้วย

47 ยิ่งกว่านั้นอีกบรรดาข้าราชการ
ของกษัตริย์ก็เข้าไปถวาย
พระพรแด่กษัตริย์ดาวิดเจ้านาย
ของเราว่า `ขอพระเจ้าทรงกระ-
ทำให้ พระนามของซาโลมอน
บันลือไปยิ่งกว่าพระนามของ
พระองค์ และขอทรงกระทำให้
บัลลังก์ของซาโลมอนใหญ่ยิ่ง
กว่าบัลลังก์ของพระองค์' แล้ว
กษัตริย์ก็ทรงโน้มพระกายลงบน
แท่นที่บรรทม

48 และกษัตริย์ก็ตรัสด้วยว่า
`สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของอิสราเอล ผู้ได้ทรงประ-
ทานให้ มีคนหนึ่งนั่งบนบัล-
ลังก์ของเราในวันนี้ ด้วยตาของ

เราเองได้เห็นแล้ว”

49 แล้วบรรดาแขกทั้งปวงของ
อาโดเนียห์ก็กลัว และลุกขึ้น
ต่างคนต่างไปตามทางของตน
50 ฝ่ายอาโดเนียห์ก็กลัวซาโล-
มอน จึงลุกขึ้นไปจับเชิงนอนของ
แท่นบูชา

51 มีคนไปกราบทูลซาโลมอนว่า
“ดูเถิด อาโดเนียห์ก็กลัวกษัตริย์
ซาโลมอน เพราะดูเถิด เธอจับ
เชิงนอนที่แท่นบูชาอยู่กล่าวว่า
`ขอ กษัตริย์ซาโลมอนได้ปฏิ-
ญาณแก่ข้าพเจ้าในวันนี้ว่า พระ
องค์จะไม่ประหารผู้รับใช้ของ
พระองค์เสียด้วยตาบ”

52 และซาโลมอนตรัสว่า “ถ้าแม่
เขาส้ำแดงตัวได้ว่าเป็นคนที่สม
ควร ผมสักเส้นเดียวของเขาจะ
ไม่ตกลงยังพื้นดิน แต่ถ้าพบ
ความชั่วอยู่ในตัวเขา เขาจะต้อง
ถึงแก่ความตาย”

53 กษัตริย์ซาโลมอนตรัสสั่งให้
คนไปนำท่านลงมาจากแท่นบูชา
และท่านก็มากกราบลงต่อกษัตริย์
ซาโลมอน และซาโลมอนตรัสแก่
ท่านว่า “จงกลับไปวังของท่าน
เถิด”

2 ดาวิดสั่งสอนซาโลมอน
เมื่อเวลาที่ดาวิดจะสิ้นพระ
ชนม์ใกล้เข้ามา พระองค์
ทรงกำชับซาโลมอนราชโอรส
ของพระองค์ว่า

(46) 1 พกษ 2:12; 1 พศต 29:23 (47) ปฐก 47:31; 1 พกษ 1:37

(48) 2 ซมอ 7:12; 1 พกษ 3:6; สดต 132:11-12 (50) อพย 27:2; 1 พกษ 2:28

(52) 1 ซมอ 14:45; 2 ซมอ 14:11; กจ 27:34 (1) ปฐก 47:29; พบญ 31:14

2”เรากำลังจะเป็นไปตามทางของโลกแล้ว จงเข้มแข็งและเสียดวงตัวของเจ้าให้เป็นลูกผู้ชาย
3 และจงรักษาพระบัญชาที่ข้ารับของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า คือดำเนินในบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และรักษา กฎเกณฑ์ของพระองค์ พระบัญญัติของพระองค์ คำตัดสินของพระองค์ และพระโอวาทของพระองค์ ดังที่ได้จารึกไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสส เพื่อเจ้าจะได้จำเริญในบรรดาการซึ่งเจ้าได้กระทำ และในสิ่งที่เจ้าไป

4 เพื่อพระเยโฮวาห์จะได้รักษาพระวาระของพระองค์ ซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับเราว่า ‘ถ้าลูกหลานทั้งหลายของเจ้าระมัดระวังในวิถีทางทั้งหลายของเขา ที่จะดำเนินต่อหน้าเราด้วยความจริงอย่างสุดจิตสุดใจของเขา (พระองค์ตรัสว่า) ราชวงศ์จะไม่ขาดสายที่จะนั่งบนบัลลังก์ของอิสราเอล’

5 ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าก็รู้อยู่แล้วว่า โยอาบบุตรนางเศรยาห์ได้กระทำอะไรแก่เรา คือว่าเขาได้กระทำประการใดแก่ผู้บัญชาการทั้งสองแห่งกองทัพของอิสราเอล คือกระทำแก่อับเนอร์บุตรเนออร์ และแก่อามาสาบุตรเยเธอร์ที่

โยอาบได้ฆ่าเสีย ทำให้โลหิตที่ตกในยามสงครามไหลในยามสันติ และวางโลหิตที่ตกในยามสงครามลงบนรัตประคตที่เอวของเขา และลงบนรองเท้าของเขา

6 เพราะฉะนั้นเจ้าจงกระทำให้เหมาะสมตามปัญญาของเจ้า อย่าปล่อยให้ศีรษะหงอกของเขา ลงไปสู่แดนคนตายอย่างสันติ

7 แต่จงปฏิบัติด้วยความเมตตาต่อบุตรชายทั้งหลายของบารซิลัยคนกิเลอาด จงยอมให้เขาอยู่ในหมู่คนที่รับประทานอยู่ที่โต๊ะของเจ้า เพราะว่าเมื่อเราหนีจากอับซาโลมพี่ชายของเจ้านั้น เขาทั้งหลายได้มาพบกับเราด้วยความเมตตาตั้งนั้นแหละ

8 และดูเถิด มีซิเมอบุตรเก-ราคนเบนยามินจากบ้านบาสุริมอยู่กับเจ้าด้วย เขาเป็นผู้ดำเราอย่างน่าสลดใจในวันที่เราเดินไปยังมาหะนาอิม แต่เขามาต้อนรับเราที่แม่น้ำจอร์แดน และเราจึงได้ปฏิญาณต่อเขาในพระนามพระเยโฮวาห์ว่า ‘เราจะไม่ประหารชีวิตเจ้าด้วยดาบ’

9 เพราะฉะนั้นบัดนี้เจ้าอย่าถือว่าเขาไม่มีความผิด เพราะเจ้าเป็นคนมีปัญญา เจ้าจะทราบว่าจะกระทำประการใดแก่เขา และเจ้าจงนำศีรษะหงอกของเขา

(2) พบญ 17:19-20; ยชา 23:14; 1 พศด 22:13 (3) พบญ 29:9; ยชา 1:7

(4) 2 ซมอ 7:12-13, 25; 1 พกษ 8:15 (5) 2 ซมอ 3:27, 39 (6) 1 พกษ 2:9

(7) 2 ซมอ 9:7, 10; 17:17-19 (8) 2 ซมอ 16:5-13; 19:18 (9) ปฐก 42:38; 44:31

ลงไปสู่แดนคนตายพร้อมกับ
โลहित”

ดาวิดสิ้นพระชนม์
ซาโลมอนขึ้นครองราชย์
(1 พศต 29:23-30)

10 แล้วดาวิดก็บรรทมหลับไป
อยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์
และเขาก็ฝังพระศพไว้ในนคร
ดาวิด

11 และเวลาที่ดาวิดทรงครอบ
ครองอยู่นั้นอิสราเอลนั้นเป็น
สี่สิบปี พระองค์ทรงครอบครอง
ในเฮโบรนเจ็ดปี และพระองค์
ทรงครอบครองในกรุงเยรูซา-
เล็มสามสิบสามปี

12 ตั้งนั้นแหละซาโลมอนจึง
ประทับบนพระที่นั่งของดาวิด
ราชบิดาของพระองค์ และราช
อาณาจักรของพระองค์ก็ดำรง
มั่นคงอยู่

อาโดเนียห์ถูกประหารชีวิต

13 แล้วอาโดเนียห์ โอรสของ
พระนางฮักกีทได้เข้าเฝ้าพระ
นางบัทเชบาพระชนนีของซาโล-
มอน พระนางมีพระเสาวนีย์ว่า
“เจ้ามาอย่างสันติหรือ” ท่านทูล
ว่า “อย่างสันติขอรับกระหม่อม”

14 แล้วท่านทูลว่า “เกล้ากระ-
หม่อมมีเรื่องที่จะทูลพระองค์”
พระนางมีพระเสาวนีย์ว่า “จง
พูดไปเถิด”

15 ท่านจึงทูลว่า “พระองค์ทรง

ทราบแล้วว่า ราชอาณาจักรนั้น
เป็นของกระหม่อม และว่าบรร-
ดาชนอิสราเอลทั้งสิ้นก็หมายใจ
ว่า กระหม่อมจะได้ครอบครอง
อย่างไรก็ดี ราชอาณาจักรก็กลับ
กลายมาเป็นของพระอนุชาของ
กระหม่อม ด้วยราชอาณาจักร
เป็นของเธอจากพระเยโฮวาห์
16 บัดนี้ กระหม่อมทูลขอแต่
ประการเดียว ขอพระองค์อย่า
ได้ปฏิเสธเลย” พระนางมีพระ
เสาวนีย์ต่อเธอว่า “จงพูดไป
เถิด”

17 และท่านทูลว่า “ขอพระองค์
ทูลกษัตริย์ซาโลมอน (ท่านคง
ไม่ปฏิเสธพระองค์) คือทูลขอ
อาบิชากชาวชูเนมให้เป็นชายา
ของกระหม่อม”

18 พระนางบัทเชบามีพระเสา-
วนีย์ว่า “ดีแล้ว เราจะทูลกษัตริย์
แทนเจ้า”

19 พระนางบัทเชบาจึงเข้าเฝ้า
กษัตริย์ซาโลมอน เพื่อทูลพระ
องค์ให้อาโดเนียห์ และกษัตริย์
ทรงลุกขึ้นต้อนรับพระนาง และ
ทรงค้ำับพระนาง แล้วก็เสด็จ
ประทับบนพระที่นั่งของพระ
องค์ รับสั่งให้นำพระแก้วมา
ถวายพระชนนี พระนางก็เสด็จ
ประทับที่เบื้องขวาของพระองค์
20 แล้วพระนางทูลว่า “แม่จะขอ
จากเธอสักประการหนึ่ง ขออย่า

(10) 2 ซมอ 5:7; 1 พกษ 1:21; 3:1; กจ 2:29 (11) 2 ซมอ 5:4-5; 1 พศต 3:4; 29:26

(12) 1 พกษ 1:46; 2:46; 1 พศต 29:23; 2 พศต 1:1 (13) 1 ซมอ 16:4-5

(15) 1 พกษ 1:11, 18; 1 พศต 22:9-10 (17) 1 พกษ 1:3-4 (19) อพย 20:12

ปฏิเสธแม่เลย” และกษัตริย์ทูล
พระนางว่า “ขอมาเถิด ผมจะไม่
ปฏิเสธเสด็จแม่”

21 พระนางทูลว่า “ขอยกอาปี-
ซากชาวซูเนมให้กับอาโดเนียห์
เซษฐาของเธอให้เป็นชายาเถิด”

22 กษัตริย์ซาโลมอนตรัสตอบ
พระชนนีของพระองค์ว่า “โฉน
เสด็จแม่จึงขออาปีซากชาวซูเนม
ให้แก่อาโดเนียห์เล่า น่าจะ
ขอราชาอาณาจักรให้เขาเสียด้วย
เพราะเขาเป็นพระเซษฐาของผม
และฝ่ายเขามีอาปียาธาร์ปุโรหิต
และโยอาบบุตรนางเศรยาห์”

23 แล้วกษัตริย์ซาโลมอนทรง
ปฏิญาณในพระนามของพระเย-
โฮวาห์ว่า “ถ้าถ้อยคำนี้ไม่เป็น
เหตุให้อาโดเนียห์เสียชีวิตของ
เขาแล้ว ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษ
ผมและให้หนักยิ่งกว่า

24 เพราะฉะนั้นบัดนี้พระเยโฮ-
วาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด
พระองค์ผู้ทรงสถาปนาผมไว้
และตั้งผมไว้บนบัลลังก์ของดา-
วิดราชบิดาของผม และทรงตั้ง
ไว้เป็นราชวงศ์ ดังที่พระองค์
ทรงสัญญาไว้ อาโดเนียห์จะต้อง
ตายในวันนี้ฉันนั้น”

25 ดังนั้นกษัตริย์ซาโลมอนจึง
รับสั่งใช้เบไนยาห์บุตรชายเย-
โฮยาดา เขาก็ไปประหารชีวิต
อาโดเนียห์เสีย และท่านก็ตาย

อาปียาธาร์ถูกไล่ออก จากหน้าที่ปุโรหิต

26 ส่วนอาปียาธาร์ปุโรหิตนั้น
กษัตริย์รับสั่งว่า “จงไปอยู่ที่อา-
นาโธท ไปสู่ไร่นาของเจ้า เพราะ
เจ้าสมควรที่จะตาย แต่ในเวลา
นี้ เราจะไม่ ประหารชีวิตเจ้า
เพราะว่าเจ้าหามหีบขององค์
พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าไปข้างหน้า
ดาวิดราชบิดาของเราและเพราะ
เจ้าได้เข้าส่วนในบรรดาความ
ทุกข์ใจของราชบิดาเรา”

27 ซาโลมอนจึงทรงขับไล่อาปี-
ยาธาร์เสียจากหน้าที่ปุโรหิตของ
พระเยโฮวาห์ กระทำให้สำเร็จ
ตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์
ซึ่งพระองค์ตรัสแก่ ยวกั บวงค์
วานของเอลีที่เมืองซีโลห์

โยอาบถูกประหารชีวิต

เพราะท่านฆ่าอับเนอร์

28 เมื่อข่าวนี้ทราบไปถึงโยอาบ
เพราะแม้ว่าโยอาบมิได้สนับ-
สนุนอับซาโลม ท่านได้สนับ-
สนุนอาโดเนียห์ โยอาบก็หนีไป
ที่พลับพลาของพระเยโฮวาห์
และจับเชิงนอนแทนบูชาไว้

29 เมื่อมีคนไปกราบทูลกษัตริย์
ซาโลมอนว่า “โยอาบได้หนีไปที่
พลับพลาของพระเยโฮวาห์ และ
ดูเถิด เขาอยู่ข้างแทนบูชานั้น”
ซาโลมอนรับสั่งใช้เบไนยาห์บุตร
ชายเยโฮยาดาตรัสว่า “จงไป

(22) 1 พกษ 1:6-7; 2:15; 1 พศต 3:2, 5 (23) นรธ 1:17 (24) 2 ซมอ 7:11, 13

(25) 2 ซมอ 8:18; 1 พกษ 4:4 (26) ยชว 21:18; 1 ซมอ 22:23; 23:6; 2 ซมอ 15:14

(27) 1 ซมอ 2:31-35 (28) 1 พกษ 1:7, 50 (29) 1 พกษ 2:5-6

ประหารชีวิตเขาเสีย”
 30 เบไนยาห์ก็มายังพลับพลา
 ของพระเยโฮวาห์พูดกับท่านว่า
 “กษัตริย์มีรับสั่งว่า จงออกมา
 เถิด” ท่านตอบว่า “ไม่ออกไป
 ข้าจะตายที่นี่” แล้วเบไนยาห์ก็
 นำความไปกราบทูลกษัตริย์อีก
 ว่า “โยอาบพูดอย่างนี้ และเขา
 ตอบข้าพระองค์อย่างนี้”
 31 กษัตริย์ตรัสตอบเขาว่า “จง
 กระทำตามที่เขาบอก จงประ-
 หารเขาเสียและฝังเขาไว้ ทั้งนี้จะ
 ได้เอาโลหิตไร้ความผิดซึ่งโย-
 อาบได้กระทำให้ไหลนั้นไปเสีย
 จากเรา และจากวงศ์วานบิดา
 ของเรา
 32 พระเยโฮวาห์ทรงทำให้โลหิต
 ของเขากลับมาตกบนศีรษะของ
 เขาเอง เพราะว่าเขาได้โจมตีและ
 ฆ่าชายสองคนที่ชอบธรรมและดี
 กว่าตัวเขาด้วยดาบ โดยที่ดาวิด
 ราชบิดาของเราหาทรงทราบไม่
 คืออับเนอร์บุตรเนอร์ผู้บัญชา
 การกองทัพของอิสราเอล และ
 อามาสบุตรเยเธอร์ผู้บัญชาการ
 กองทัพของยูดาห์
 33 ดังนั้นต้องให้โลหิตของเขา
 ทั้งสองตกบนศีรษะของโยอาบ
 และบนศีรษะเชื้อสายของเขา
 เป็นนิตย์ แต่ส่วนดาวิดและเชื้อ
 สายของพระองค์ และราชวงศ์
 ของพระองค์ และราชบัลลังก์

ของพระองค์จะมีสันติภาพจาก
 พระเยโฮวาห์อยู่เป็นนิตย์”
 34 แล้วเบไนยาห์บุตรชายเยโฮ-
 ยาตากก็ขึ้นไปประหารชีวิตเขา
 เสีย และฝังเขาไว้ในบ้านของเขา
 เองซึ่งอยู่ในถิ่นทุรกันดาร
**เบไนยาห์รับตำแหน่งเป็น
 แม่ทัพ ศาโดกรับตำแหน่งเป็น
 มหาปุโรหิต**
 35 กษัตริย์ได้ทรงแต่งตั้งเบไน-
 ยาห์บุตรชายเยโฮยาดาเหนือ
 กองทัพแทนโยอาบ และกษัตริย์
 ก็ทรงแต่งตั้งศาโดกผู้เป็นปุโร-
 หิตไว้ในตำแหน่งของอาบียาธาร์
ซิเมอีถูกประหารชีวิต
 36 แล้วกษัตริย์ทรงใช้คนไป
 เรียกซิเมอีให้เข้ามาเฝ้า และ
 ตรัสกับเขาว่า “ท่านจงสร้างบ้าน
 อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มและอาศัย
 อยู่ที่นั่น อย่าออกจากที่นั่นไป
 ที่ไหนเลย
 37 เพราะในวันที่ท่านออกไป
 และข้ามลำธารซิดโรนนั้น ท่าน
 จงรู้เป็นแน่เถิดว่า ท่านจะต้อง
 ตายแน่ แล้วโลหิตของเจ้าจะ
 ต้องตกบนศีรษะของเจ้าเอง”
 38 และซิเมอีทูลกษัตริย์ว่า
 “ที่พระองค์ตรัสนั้นก็ดีแล้ว ผู้
 รับใช้ของพระองค์จะกระทำตาม
 ที่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์
 ตรัสนั้น” ซิเมอีจึงได้อาศัยอยู่ใน
 กรุงเยรูซาเล็มเป็นเวลานาน

(30) อพย 21:14 (31) อพย 21:14; กตว 35:33; พบญ 19:13; 21:8-9

(32) ปฐก 9:6; วนฉ 9:24, 57 (33) 2 ซมอ 3:29; สภข 25:5 (35) กตว 25:11-13

(36) 2 ซมอ 16:5-13; 1 พกษ 2:8 (37) ลนต 20:9; ยชว 2:19; 2 ซมอ 1:16; 15:23

39 ต่อมาเมื่อล่วงไปสามปีแล้ว ทาสสองคนของซีเมอีได้หลบหนีไปยังอาคีซโฮรสของมาอาคาห์กษัตริย์เมืองกัท และเมื่อเขามาบอกซีเมอีว่า "ดูเถิด ทาสของท่านอยู่ในเมืองกัท"

40 ซีเมอีก็ลุกขึ้นผูกอานขี่ลาไปเฝ้าอาคีซที่เมืองกัทเพื่อเสาะหาทาสของตน ซีเมอีได้ไปนำทาสของตนมาจากเมืองกัท

41 และเมื่อมีผู้กราบทูลซาโลมอนว่าซีเมอีได้ไปจากกรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกัท และกลับมาแล้ว

42 กษัตริย์ก็ทรงใช้ให้เรียกซีเมอีมาเฝ้าและตรัสกับเขาว่า "เราได้ให้ท่านปฏิญาณในพระนามของพระเยโฮวาห์มิใช่หรือ และได้ตัดเตือนท่านแล้วว่า 'ท่านจงรู้เป็นแน่ว่า ในวันที่ท่านออกไป ไม่ว่าไปที่ใดๆ ท่านจะต้องตายแน่' และท่านก็ได้ตอบเราว่า 'คำตรัสที่ข้าพระองค์ได้ยินนั้นก็ดีแล้ว'"

43 ทำไมท่านจึงไม่รักษาคำปฏิญาณไว้ต่อพระเยโฮวาห์ และรักษาคำบัญชาซึ่งเราได้กำชับท่านนั้น"

44 กษัตริย์ตรัสกับซีเมอีว่า "ท่านเองรู้เรื่องเหตุร้ายทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในใจของท่าน ซึ่งท่านได้กระทำต่อดาวิดราชาบิดาของเรา

เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงนำเหตุร้ายมาสนองเหนือศีรษะของท่านเอง

45 แต่กษัตริย์ซาโลมอนจะได้รับพระพร และพระที่นั่งของดาวิดจะตั้งมั่นคงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์อยู่เป็นนิตย์"

46 แล้วกษัตริย์ทรงบัญชาเบนายาห์บุตรชายเยโฮยาดาและเขาก็ออกไปประหารชีวิตซีเมอีเสีย ดังนั้นราชอาณาจักรก็ตั้งมั่นคงอยู่ในพระหัตถ์ของซาโลมอน

ซาโลมอนทรงแต่งงานกับราชธิดาของฟาโรห์

3 ซาโลมอนได้ทรงกระทำให้เป็นทองแผ่นเดียวกันกับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ โดยได้ทรงรับราชธิดาของฟาโรห์และทรงนำพระนางมาไว้ในนครของดาวิด จนพระองค์ทรงสร้างพระราชวังของพระองค์ และทรงสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และกำแพงรอบกรุงเยรูซาเล็มสำเร็จ

2 อย่างไรก็ตาม ประชาชนได้ถวายสัตวบูชา ณ ปูนียสถานสูง เพราะในเวลานั้นยังไม่ได้สร้างพระนิเวศเพื่อพระนามของพระเยโฮวาห์

3 ซาโลมอนทรงรักพระเยโฮวาห์ ทรงดำเนินตามกฎเกณฑ์ของ

(39) 1 ซมอ 27:2 (44) 1 ซมอ 25:39; 2 ซมอ 16:5-13; 2 พกษ 11:1, 12, 16

(45) 2 ซมอ 7:13; สกษ 25:5 (46) 1 พกษ 2:12; 1 พศด 1:1 (1) 2 ซมอ 5:7

(2) ลนต 17:3-5; พบญ 12:2-5, 13-14; 1 พกษ 11:7 (3) พบญ 5:6; 1 พกษ 3:6, 14

ดาวิดราชบิดาของพระองค์ เว้น
แต่พระองค์ทรงถวายสัตวบูชา
และเผาเครื่องหอม ณ ปุชนีย-
สถานสูง

**กษัตริย์ถวายเครื่องสัตวบูชา
ที่เมืองกิเบโอน**

(2 พศต 1:2-6)

4 และกษัตริย์เสด็จไปที่เมืองกิ-
เบโอนเพื่อถวายเครื่องสัตวบูชา
ที่นั่น เพราะที่นั่นเป็นมหาปุช-
นียสถานสูง ซาโลมอนทรงถวาย
เครื่องเผาบูชาพันตัวบนแท่นบู-
ชานั่น

ซาโลมอนทูลขอสติปัญญา

(2 พศต 1:7-13)

5 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่
ซาโลมอนที่เมืองกิเบโอนเป็น
พระสุบินในกลางคืน และพระ
เจ้าตรัสว่า "เจ้าอยากให้เราให้
อะไรเจ้าก็จงขอเถิด"

6 และซาโลมอนตรัสว่า "พระ
องค์ได้ทรงสำแดงความเมตตา
ยิ่งใหญ่แก่ดาวิดพระราชบิดาผู้
รับใช้ของพระองค์ เพราะว่า
เสด็จพ่อดำเนินต่อพระพักตร์
พระองค์ด้วยความจริงและความ
ชอบธรรม ด้วยจิตใจเที่ยงตรง
ต่อพระองค์ และพระองค์ทรง
รักษาความเมตตายิ่งใหญ่ไว้
เพื่อเสด็จพ่อ และได้ทรงประ-
ทานบุตรชายคนหนึ่งแก่เสด็จ
พ่อให้ นั่นจบพระราชบัลลังก์ของ

ท่านในวันนี้

7 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของข้าพระองค์ ถึงแม้ว่าข้า
พระองค์เป็นแต่เด็ก บัดนี้พระ
องค์ทรงกระทำให้ผู้รับใช้ของ
พระองค์เป็นกษัตริย์แทนดาวิด
เสด็จพ่อของข้าพระองค์ ข้า
พระองค์ไม่ทราบว่าจะเข้าออก
ออกในอย่างไรถูก

8 และผู้รับใช้ของพระองค์ก็อยู่
ท่ามกลางประชาชนของพระ
องค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงเลือกไว้
เป็นชนชาติใหญ่ ซึ่งจะนับหรือ
คำนวณประชาชนก็ไม่ได้

9 เพราะฉะนั้นขอพระองค์ทรง
ประทานความคิดความเข้าใจแก่
ผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อจะ
วินิจฉัยประชาชนของพระองค์
เพื่อข้าพระองค์จะประจักษ์ใน
ความผิดแผกกระหว่างดีและชั่ว
เพราะว่าผู้ใดเล่าจะสามารถวิ-
วินิจฉัยประชาชนใหญ่ของพระ
องค์นี้ได้"

10 ที่ซาโลมอนทูลขอเช่นนี้ ก็
เป็นที่พอพระทัยองค์พระผู้เป็น
เจ้า

11 พระเจ้าจึงตรัสกับซาโลมอน
ว่า "เพราะเจ้าได้ขอสั่งนี้และมี
ได้ขอชีวิตยืนยาว หรือความมั่ง
คั่งหรือชีวิตของบรรดาศัตรูของ
เจ้าเพื่อตัวเจ้าเอง แต่เจ้าขอ
ความเข้าใจเพื่อตัวเจ้าเองเพื่อ

(4) 1 พกษ 9:2; 1 พศต 16:39; 21:29 (5) กตว 12:6; 1 พกษ 9:2; 11:9; 2 พศต 1:7

(6) 2 ซมอ 7:8-17; 1 พกษ 1:48 (7) กตว 27:17; 2 ซมอ 5:2 (8) ปฐก 13:6; 15:5

(9) 2 ซมอ 14:17; 2 พศต 1:10; สดต 72:1-2; อสย 7:15; ฮบ 5:14 (11) ยก 4:3

ให้ประจักษ์ในการวินิจฉัย

12 ดูเถิด เราจะกระทำตามคำของเจ้า ดูเถิด เราให้จิตใจอันประกอบด้วยปัญญาและความเข้าใจ เพื่อว่าจะไม่มีใครที่เป็นอยู่ก่อนเจ้าเหมือนเจ้า และจะไม่มีใครที่ขึ้นมาภายหลังเจ้าเหมือนเจ้า

13 เราจะให้สิ่งที่เจ้าไม่ได้ขอแก่เจ้าด้วย ทั้งความมั่งคั่งและเกียรติยศ เพื่อว่าตลอดวันเวลาทั้งสิ้นของเจ้า จะไม่มีกษัตริย์องค์อื่นเปรียบเทียบกับเจ้าได้

14 และถ้าเจ้าจะดำเนินตามทางของเรา รักษากฎเกณฑ์ของเรา และบัญญัติของเราดังดาวิดบิดาของเจ้าได้ดำเนินนั้น เราก็จะให้วันเวลาของเจ้ายืนยาว”

15 และซาโลมอนก็ตั้งนบธรรมและดูเถิด เป็นพระสุบิน แล้วพระองค์ก็เสด็จมาที่กรุงเยรูซาเล็ม และประทับยืนอยู่หน้าหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ และถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชา และพระราชทานเลี้ยงแก่บรรดาข้าราชการของพระองค์

การพิสูจน์สติปัญญา ของซาโลมอน

16 แล้วหญิงแพศยาสองคนมาเฝ้ากษัตริย์ และยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์

17 หญิงคนหนึ่งทูลว่า “โอ ข้าแต่เจ้านายของข้าพระองค์ ข้าพระองค์และผู้หญิงคนนี้อาศัยอยู่ในเรือนเดียวกัน และข้าพระองค์ก็คลอดบุตรคนหนึ่งขณะที่นางนั้นอยู่ในเรือน

18 ต่อมา เมื่อข้าพระองค์คลอดบุตรได้สามวันแล้ว นางคนนั้นก็คลอดบุตรด้วย และข้าพระองค์ทั้งสองอยู่ด้วยกัน ไม่มีผู้ใดอยู่กับข้าพระองค์ทั้งสองในเรือนนั้น ข้าพระองค์ทั้งสองนั้นอยู่ในเรือนนั้น

19 แล้วบุตรของหญิงคนนี้ก็ตายเสียในกลางคืน ด้วยเขานอนทับ 20 พอเที่ยงคืนนางก็ลุกขึ้น และเอาบุตรชายของข้าพระองค์ไปเสียจากข้างข้าพระองค์ ขณะที่สาวใช้ของพระองค์หลับอยู่ และวางเขาไว้ในอกของเธอ และเธอเอาบุตรของเธอที่ตายแล้วนั้นไว้ในอกของข้าพระองค์

21 เมื่อข้าพระองค์ตื่นขึ้นในตอนเช้า เพื่อให้บุตรของข้าพระองค์กินนม ดูเถิด เขาตายเสียแล้ว แต่เมื่อข้าพระองค์พินิจดูในตอนเช้า ดูเถิด เด็กนั้นไม่ใช่บุตรชายที่ข้าพระองค์คลอดมา”

22 แต่หญิงอีกคนหนึ่งพูดว่า “ไม่ใช่ เด็กที่เป็น เป็นบุตรชายของฉัน เด็กที่ตายเป็นบุตรชาย

(12) 1 พกษ 4:29-31; 5:12; 10:24; ปญจ 1:16; 1 ยน 5:14-15

(13) 1 พกษ 4:21, 24; 10:23; 1 พศด 29:12 (14) 1 พกษ 6:12; 15:5; สดต 19:16

(15) ปฐก 40:20; 41:7; 1 พกษ 8:65; อสร 1:3; ดนล 5:1; มก 6:21 (16) กตว 27:2

ของเจ้า” หญิงคนหนึ่งพูดว่า “ไม่ใช่ เด็กที่ตายเป็นบุตรชายของเจ้า และเด็กที่เป็น เป็นบุตรชายของฉัน” เขาทั้งสองพูดกัน ดังนี้ต่อพระพักตร์กษัตริย์

23 แล้วกษัตริย์ตรัสว่า “คนหนึ่งพูดว่า ‘คนนี้เป็นบุตรชายของฉัน คือเด็กที่เป็นอยู่ และบุตรชายของเจ้าตายเสียแล้ว’ และอีกคนหนึ่งพูดว่า ‘ไม่ใช่ แต่บุตรชายของเจ้าตายเสียแล้ว และบุตรชายของฉันเป็นคนที่มีชีวิต’”

24 และกษัตริย์ตรัสว่า “เอาดาบมาให้เราเล่มหนึ่ง” เขาจึงเอาพระแสงดาบมาไว้ต่อพระพักตร์กษัตริย์

25 และกษัตริย์ตรัสว่า “จงแบ่งเด็กที่มีชีวิตนั้น ออกเป็นสองท่อน และให้คนหนึ่งครึ่งหนึ่ง และอีกคนหนึ่งครึ่งหนึ่ง”

26 แล้วหญิงคนที่บุตรของตนยังมีชีวิตอยู่ นั้นทูลกษัตริย์ เพราะว่าจิตใจของเธออาศัยในบุตรชายของเธอ เธอว่า “โอ ข้าแต่เจ้านายของข้าพระองค์ ขอทรงมอบเด็กที่มีชีวิตนั้นให้เขาไปและถึงอย่างไรก็อย่าทรงฆ่าเสีย” แต่หญิงอีกคนหนึ่งว่า “อย่าให้ฉันเป็นเจ้าของหรือของฉัน ขอทรงแบ่งเถิดเพคะ”

27 แล้วกษัตริย์ตรัสตอบเขาว่า

“จงให้เด็กที่มีชีวิตนั้นแก่คนนั้น อย่าฆ่าเสียเลย นางเป็นมารดาของเด็กนั้น”

28 อิสราเอลทั้งปวงได้ยินเรื่องการพิพากษา ซึ่งกษัตริย์ประทานการพิพากษานั้น และเขาทั้งหลายก็เกรงกลัวกษัตริย์ เพราะเขาทั้งหลายประจักษ์ว่า พระสติปัญญาของพระเจ้าอยู่ในพระองค์ที่จะทรงวินิจฉัย

ข้าราชการผู้ใหญ่แห่งอิสราเอล ในอาณาจักรของซาโลมอน

4 กษัตริย์ ซาโลมอนเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น

2 และคนต่อไปนี้เป็นข้าราชการผู้ใหญ่ของพระองค์คือ อาชาริยาห์บุตรชายศาโดกเป็นปุโรหิต

3 เอลีโฮเฟและอาหิยาห์บุตรชายซิช่า เป็นราชเลขา เยโฮซาฟัทบุตรชายอาหิลูตเป็นเจ้ากรมสารบรรณ

4 เบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา เป็นผู้บัญชาการกองทัพ ศาโดกและอาบียาธาร์เป็นปุโรหิต

5 อาชาริยาห์บุตรชายนานันเป็นหัวหน้าข้าหลวง ศบุดบุตรชายนานันเป็นข้าราชการผู้ใหญ่ และเป็นพระสหายของกษัตริย์

6 อาหิซาร์เป็นเจ้ากรมวัง และอาโดนีรัมบุตรชายอัปดาเป็นผู้ควบคุมคนที่ทำงานโยธา

(26) ปฐก 43:30; อสย 49:15; ยรม 31:20 (28) 1 พกษ 3:9, 11-12; ดนล 1:17

(3) 2 ซมอ 8:16; 20:24 (4) 1 พกษ 2:27, 35

(5) 2 ซมอ 8:18; 15:37; 16:16; 20:26; 1 พกษ 4:7; 1 พศด 27:33 (6) 1 พกษ 5:14

**ข้าหลวงสิบสองคน
เป็นผู้จัดหาเสบียงอาหาร
สำหรับกษัตริย์สำนัก**

7 ชาโลมอนทรงมีข้าหลวงสิบสองคนอยู่เหนืออิสราเอลทั้งปวง เป็นผู้จัดหาเสบียงอาหารสำหรับกษัตริย์และสำหรับกษัตริย์สำนัก ข้าหลวงคนหนึ่งจัดหาเสบียงอาหารสำหรับเดือนหนึ่งในหนึ่งปี

8 ต่อไปนี้ เป็นชื่อของเขาคือเบนเฮอร์ ประจำแดนเทือกเขาเอฟราอิม

9 เบนเดเคอร์ ประจำในมาคาส และในชาอัลบิม เบธเซเมซ และเอโลนเบธฮานัน

10 เบนเฮเสต ประจำในอารูบ-โบท โสโคห์และแผ่นดินเฮเฟอร์ ทั้งสิ้นขึ้นอยู่กับเขา

11 เบนอาบูนาดับ ประจำในบริเวณโดร์ทั้งหมด เขามีทาพิธิตาของชาโลมอนเป็นชายา

12 บาอานา บุตรชายอาหิลูด ประจำในทาอานาค เมกิดโดและเบธซานทั้งหมดซึ่งอยู่ข้างคาเรธานเชิงเมืองยิสเรเอล และตั้งแต่เบธซานถึงอาเบล-เมโฮลาห์ไปจนถึงฝากข้างโน้นของโยกเนอัม

13 เบนเกเบอร์ ประจำในราโมทกิเลอาด เขามีเมืองทั้งหลายของยาอีร์บุตรชายมนัส-

เสห์ซึ่งอยู่ในกิเลอาด และเขามีท้องถื่นอารโกบ ซึ่งอยู่ในบาซัน หัวเมืองใหญ่หกสิบหัวเมือง ซึ่งมีกำแพงเมือง และตานทองสัมฤทธิ์ขึ้นอยู่กับเขา

14 อาหินาดับ บุตรชายอิดโด ประจำในมาหะนาอิม

15 อาหิมาอัส ประจำในนัฟทาลี เขาก็เหมือนกันได้บาเสมัทธิตาของชาโลมอนเป็นชายา

16 บาอานาบุตรชายหุซัย ประจำในอาเซอร์และเบอาโลท

17 เยโฮซาฟัทบุตรชายปารูอาห์ ประจำในอิสสาการ์

18 ชิเมอ์บุตรชายเอลาห์ ประจำในเบนยามิน

19 เกเบอร์บุตรชายอูรี ประจำในแผ่นดินกิเลอาด ในแผ่นดินของสิโหนกษัตริย์ของคนอาโมไรต์ และของโอกกษัตริย์แห่งเมืองบาซัน ท่านเป็นข้าหลวง

คนเดียวที่ประจำในแผ่นดินนั้น

20 คนยูดาห์และคนอิสราเอลนั้นมีจำนวนมากมายุ้งตั้งเม็ดทรายชายทะเล เขาทั้งหลายกินและดื่มและมีจิตใจเบิกบาน

21 และชาโลมอนทรงปกครองเหนือราชอาณาจักรทั้งสิ้น ตั้งแต่แม่น้ำไปจนถึงแผ่นดินฟีลิสเตียและถึงพรมแดนอียิปต์ เขาทั้งหลายถวายส่วยอากร และปรนนิบัติชาโลมอนตลอดวันเว-

(13) กตว 32:41; พบญ 3:4 (15) 2 ซมอ 15:27 (16) 2 ซมอ 15:32; 1 พศต 27:33

(18) 1 พกษ 1:8 (19) พบญ 3:8-10 (20) ปฐก 22:17; 32:12; 1 พกษ 3:8; สดต 72:3

(21) ปฐก 15:18; ยชว 1:4; 2 พศต 9:26; สดต 68:29; 72:8

ลาแห่งพระชนม์ชีพของพระองค์
22 เสบียงอาหารสำหรับซาโล-
มอนในวันหนึ่งนั้น คือยอดแป้ง
สามสิบโคระและแป้งหกสิบโค-
ระ

23 วัวอ้วนสิบตัว วัวจากทุ่งหญ้า
ยี่สิบตัว แกะหนึ่งร้อยตัว นอก
จากนี้ก็มีกวางตัวผู้ เนื้อสมัน อี-
แก้งและไก่อ้วน

24 เพราะพระองค์ ทรงครอบ
ครองเหนือท้องดินทั้งสิ้นฟาก
แม่น้ำข้างนี้ ตั้งแต่ทิฟสาห์ถึง
กาซา และทรงครอบครองเหนือ
บรรดากษัตริย์ที่อยู่ฟากแม่น้ำ
ข้างนี้ และพระองค์ทรงมีสันติ
ภาพอยู่ทุกด้านรอบพระองค์

25 ยูดาห์ และอิสราเอลก็อยู่
อย่างปลอดภัย ทุกคนก็นั่งอยู่
ใต้เถาองุ่นและใต้ต้นมะเดื่อของ
ตน ตั้งแต่เมืองดานกระทั่งถึง
เมืองเบเออร์เซบา ตลอดวัน
เวลาของซาโลมอน

26 ซาโลมอนยังมี คอกขังม้า
เดี่ยวอีกสี่หมื่นสำหรับบรรดาของ
พระองค์ และพลม้าหนึ่งหมื่น
สองพันคน

27 และบรรดาข้าหลวงเหล่านั้น
ก็จัดเสบียงอาหารส่งกษัตริย์
ซาโลมอน และเพื่อทุกคนที่มา
ยังโต๊ะเสวยของกษัตริย์ซาโล-
มอน ต่างก็ส่งของตามเดือนของ
ตน เขาทั้งหลายไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่ง

ใดขาดไปเลย

28 ทั้งข้าวบาร์เลย์และฟางข้าว
สำหรับม้าและม้าอาชาไนย เขา
นำมายังสถานที่ของข้าหลวง
เหล่านั้นตามที่ได้มีรับสั่งแก่ทุก
คน

สติปัญญาของซาโลมอน

29 และพระเจ้าทรงประทาน
สติปัญญาและความเข้าใจแก่
ซาโลมอนอย่างเหลือประมาณ
ทั้งพระทัยอันกว้างขวางดุจเม็ด
ทรายที่ชายทะเล

30 และสติปัญญาของซาโลมอน
ล้ำกว่าสติปัญญาทั้งสิ้นของชาว
ตะวันออกและกว่าบรรดาสติ
ปัญญาของอียิปต์

31 เพราะพระองค์ ทรงมี สติ
ปัญญาลดต่ำกว่าคนอื่นทุกคน
ทรงฉลาดกว่าเอธานคนเอสรราช
และเฮมาน คาลโคล์และดารดา
บรรดาบุตรชายของมาโฮล และ
พระนามของพระองค์ก็เลื่องลือ
ไปในทุกประชาชาติที่อยู่ล้อม
รอบ

32 พระองค์ตรัสสุภาษิตสามพัน
ข้อด้วย และบทเพลงของพระ
องค์มีหนึ่งพันห้าบท

33 พระองค์ตรัสถึงต้นไม้ตั้งแต่
ต้นสนสีดาร์ซึ่งอยู่ในเลบานอน
จนถึงต้นหุสบซึ่งงอกออกมา
จากกำแพง พระองค์ตรัสถึงสัตว์
ป่าด้วย ทั้งบรรดานก สัตว์เลื้อย

(22) นหม 5:18 (24) 1 พกษ 5:4; 1 พศต 22:9 (25) วนจ 20:1; ยรม 23:6; มคา 4:4
(26) พบญ 17:16; 1 พกษ 10:26; 2 พศต 1:14 (27) 1 พกษ 4:7 (29) 1 พกษ 3:12
(30) ปฐก 25:6; อสย 19:11-12 (31) 1 พกษ 3:12; 1 พศต 2:6 (32) สภษ 1:1; 10:1

คลานและปลา

34 และคนมาจากชนชาติทั้งหลายเพื่อฟังสติปัญญาของซาโลมอน และมาจากบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก ผู้ได้ยินถึงสติปัญญาของพระองค์

ซาโลมอนเตรียมสำหรับ

การสร้างพระวิหาร

(2 พศต 2:1-16)

5 ฝ่ายฮีรามกษัตริย์เมืองไทรโศได้ส่งข้าราชการของท่านมาเฝ้าซาโลมอน เมื่อท่านได้ยินว่าเขาได้เจิมตั้งพระองค์ไว้เป็นกษัตริย์แทนราชบิดาของพระองค์ เพราะฮีรามรักดาวิดอยู่เสมอ

2 และซาโลมอนได้ส่งพระดำรัสไปยังฮีรามว่า

3 "ท่านคงทราบอยู่แล้วว่าดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าสร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ไม่ได้ เพราะการสงครามซึ่งอยู่ล้อมรอบพระองค์ทุกด้าน จนกว่าพระเยโฮวาห์จะทรงปราบเขาเสียให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์

4 แต่บัดนี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงประทานให้ข้าพเจ้าได้หยุดพักรอบด้าน ปฏิบัติหรือเหตุร้ายก็ไม่มี

5 ดุเดือด ข้าพเจ้าจึงประสงค์จะ

สร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าว่า "บุตรชายของเจ้า ผู้ซึ่งเราจะตั้งไว้บนบัลลังก์แทนเจ้า จะสร้างพระนิเวศสำหรับนามของเรา"

6 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านสั่งให้ตัดไม้สนสีดาร์แห่งเลบานอนเพื่อข้าพเจ้า และข้าราชการของข้าพเจ้าจะสมทบกับพวกข้าราชการของท่าน ข้าพเจ้าจะมอบเงินค่าจ้างข้าราชการของท่านแก่ท่านตามที่ท่านตั้งไว้ เพราะท่านคงทราบแล้วว่า ท่ามกลางเราไม่มีผู้ใดรู้จักตัดไม้เหมือนชาวซีโตน"

7 และอยู่มาเมื่อฮีรามได้ยินถ้อยคำของซาโลมอน ท่านก็ชื่นชมยินดียิ่งนักและว่า "สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ในวันนี้ ผู้ทรงประทานบุตรชายที่ฉลาดองค์หนึ่งแก่ดาวิด ให้อยู่เหนือชนชาติใหญ่"

8 และฮีรามก็ใช้คนให้มายังซาโลมอนทูลว่า "ข้าพเจ้าได้พิจารณาสิ่งต่างๆ ซึ่งท่านส่งไปยังข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าพร้อมที่จะกระทำสิ่งสารพัดตามที่ท่านปรารถนาในเรื่องไม้สนสีดาร์และไม้สนสามใบ

(34) 1 พกษ 10:1; 2 พศต 9:1, 23 (1) 2 ซมอ 5:11; 1 พกษ 5:10, 18; 1 พศต 14:1

(2) 2 พศต 2:3 (3) 1 พศต 22:8; 28:2-3 (4) 1 พกษ 4:24; 1 พศต 22:9

(5) 2 ซมอ 7:12-13; 1 พศต 17:12; 22:10; 28:6; 2 พศต 2:4 (6) 2 พศต 2:8, 10

9 ข้าราชการของข้าพเจ้าจะนำลงมาจากเลบานอนถึงทะเล และข้าพเจ้าจะผูกแพลงมาตามทะเลถึงที่ที่ท่านจะกำหนดให้ และข้าพเจ้าจะให้แก่แพที่นั่น ขอท่านมารับเอา และขอท่านส่งเสบียงอาหารแก่สำนักวังของข้าพเจ้าก็แล้วกัน เป็นที่พอใจข้าพเจ้าแล้ว”

10 ฮีรามจึงได้จัดส่งไม้สนสีดาร์ และไม้สนสามใบให้แก่ซาโลมอนตามที่พระองค์มีพระประสงค์ทุกประการ

11 ฝ่ายซาโลมอนทรงประทานข้าวสาลีให้เป็นอาหารแก่สำนักวังของฮีรามสองหมื่นโคระและน้ำมันบริสุทธิ์ยี่สิบโคระ ซาโลมอนทรงประทานแก่ฮีรามเป็นปีๆไปอย่างนี้แหละ

12 และพระเยโฮวาห์พระราชทานสติปัญญาแก่ซาโลมอน ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ และมีสันติภาพระหว่างฮีรามและซาโลมอน และทั้งสองก็ทรงกระทำสนธิสัญญากัน

พวกกรรมกร เพื่อสร้าง พระวิหาร

13 กษัตริย์ซาโลมอนทรงเกณฑ์แรงงานจากชนอิสราเอลทั้งปวงคนที่ ถูกเกณฑ์แรงนับได้สามหมื่นคน

14 และพระองค์ทรงใช้เขาไปยังเลบานอน เวนละหนึ่งหมื่นคนต่อเดือน เขาจะอยู่ที่เลบานอนเดือนหนึ่ง และอยู่บ้านสองเดือน และอาโดนีรัมเป็นผู้บังคับบัญชาพวกถูกเกณฑ์แรง

15 ซาโลมอนมีคนชนของหนักเจ็ดหมื่นคน และคนสกัดหินในถิ่นเทือกเขาแปดหมื่นคน

16 นอกจากข้าราชการผู้ใหญ่ของซาโลมอนซึ่งเป็นผู้ดูแลการงานนี้ ก็มีอีกสามพันสามร้อยคนซึ่งเป็นผู้ปกครองดูแลประชาชนผู้ดำเนินงาน

17 กษัตริย์ทรงบัญชาและเขาทั้งหลายสกัดก้อนหินใหญ่มีค่าออกมา เพื่อวางรากฐานของพระนิเวศด้วยหินที่แต่งแล้ว

18 ดังนั้นพนักงานก่อสร้างของซาโลมอน และพนักงานก่อสร้างของฮีราม และช่างสลักหินก็แต่งหินเหล่านั้น และเตรียมตัวไม้และหินเพื่อสร้างพระนิเวศ

การเริ่มสร้างพระวิหาร

(2 พศต 3:1-2)

6 อยู่มาในปีที่สี่ร้อยแปดสิบหลังจากที่ชนอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ในปีสี่แห่งการที่ซาโลมอนครอบครองอิสราเอล ในเดือนคิฟ ซึ่งเป็นเดือนที่สอง พระองค์ทรงเริ่มสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

(9) อสร 3:7; อสค 27:17; กจ 12:20 (11) 2 พศต 2:10 (12) 1 พกษ 3:12

(14) 1 พกษ 4:6; 12:18 (15) 1 พกษ 9:20-22; 2 พศต 2:17-18

(16) 1 พกษ 9:23 (17) 1 พกษ 6:7; 1 พศต 22:2 (1) 2 พศต 3:1-2; กจ 7:47

การพรรณนาถึงพระวิหาร
 2 พระนิเวศซึ่งกษัตริย์ซาโลมอน
 ทรงสร้างสำหรับพระเยโฮวาห์
 นั้น ยาวหกสิบศอก กว้างยี่สิบ
 ศอกและสูงสามสิบศอก
 3 มุขหน้าห้องโถงของพระนิเวศ
 นั้นยาวยี่สิบศอก เท่ากับด้าน
 กว้างของพระนิเวศ และลึกเข้าไป
 ไปหน้าพระนิเวศสิบศอก
 4 และพระองค์ทรงสร้างหน้า-
 ต่างสำหรับพระนิเวศมีขอบสอบ
 ออกข้างนอก
 5 พระองค์ทรงสร้างห้องติดผนัง
 พระนิเวศอยู่รอบผนังของพระ
 นิเวศ ทั้งที่ห้องโถงและที่ห้อง
 หลัง และพระองค์ทรงสร้างห้อง
 ระเบียงโดยรอบ
 6 ห้องชั้นล่างที่สุดกว้างห้าศอก
 ชั้นกลางกว้างหกศอก และชั้นที่
 สามกว้างเจ็ดศอก เพราะรอบ
 ด้านนอกของพระนิเวศพระองค์
 ทรงสร้างหยักบัวไว้ที่ผนัง เพื่อ
 ว่าไม้รอดจะไม่ได้ทะลวงเข้าไป
 ในผนังพระนิเวศ
 7 เมื่อกำลังสร้างพระนิเวศนั้น
 ก็สร้างด้วยศิลา ซึ่งเตรียมมา
 จากบ่อศิลา เพราะฉะนั้นจึงไม่
 ได้ยินเสียงค้อนหรือขวานหรือ
 เครื่องมือเหล็กใดๆในพระนิ-
 เวศ ขณะเมื่อทำการก่อสร้าง
 8 ทางเข้าห้องชั้นล่างอยู่ทางด้าน
 ขวาของตัวพระนิเวศ และคน

ขึ้นไปยังห้องชั้นกลางทางบันได
 เวียน และขึ้นจากห้องชั้นกลาง
 ไปห้องชั้นที่สาม
 9 พระองค์ทรงสร้างพระนิเวศตั้ง
 นี้และทรงให้สำเร็จ และพระ
 องค์ทรงสร้างเพดานของพระนิ-
 เวศ ไม้คร่าวและกระดานเป็น
 ไม้สนสีดาร์
 10 พระองค์ทรงสร้างห้องรอบ
 พระนิเวศสูงห้าศอก และติดกับ
 ตัวพระนิเวศด้วยกระดานไม้สน
 สีดาร์
 11 และพระวณะของพระเยโฮ-
 วาห์มาถึงซาโลมอนว่า
 12 "เกี่ยวกับพระนิเวศนี้ซึ่งเจ้า
 สร้างอยู่ ถ้าเจ้าดำเนินตามกฎ
 เกณฑ์ของเรา และประพฤติตาม
 คำตัดสินของเรา และรักษา
 บัญญัติของเราทั้งสิ้นและดำเนิน
 ตาม เราก็จะกระทำถ้อยคำของ
 เรากับเจ้าซึ่งเราพูดกับดาวิด
 บิดาของเจ้านั้นให้สำเร็จ
 13 และเราจะอยู่ในหมู่ชนอิส-
 ราเอล และจะไม่ทอดทิ้งอิส-
 ราเอลชนชาติของเราเลย"
 14 ซาโลมอนได้ทรงสร้างพระ
 นิเวศและทรงให้สำเร็จ
 15 พระองค์ทรงกรุณนั้งข้างใน
 พระนิเวศด้วยกระดานไม้สนสี-
 ดาร์ ตั้งแต่พื้นพระนิเวศจนถึง
 ไม้เพดาน พระองค์ทรงกรุณนั้ง
 ในด้วยไม้ และพระองค์ทรงปู

(2) อสค 41:1 (4) อสค 40:16; 41:16 (5) 1 พกษ 6:16, 19-21, 31; อสค 41:6
 (7) อพย 20:25; พบญ 27:5-6 (9) 1 พกษ 6:14, 38 (12) 2 ซมอ 7:13; 1 พกษ 2:4
 (13) อพย 25:8; ลมต 26:11; พบญ 31:6; 2 คร 6:16; วว 21:3

ปิดพื้นพระนิเวศด้วยไม้สนสาม
ใบ

16 พระองค์ทรงสร้างอีกข้าง
หนึ่งของพระนิเวศสี่สิบศอกด้วย
กระดานไม้สนสีดาร์จากพื้นถึง
ไม้เพดาน และพระองค์ทรง
สร้างห้องนี้ภายใน ให้เป็นห้อง
หลัง คือที่บริสุทธิ์ที่สุด

17 ตัวพระนิเวศคือห้องโถงซึ่ง
อยู่ส่วนหน้านั้นยาวสี่สิบศอก

18 มีไม้สนสีดาร์ที่อยู่ข้างใน
พระนิเวศแกะเป็นรูปดอกตูม
และดอกไม้บาน เป็นไม้สนสี-
ดาร์ทั้งสิ้น ในที่นั้นแลไม่เห็น
หินเลย

19 พระองค์ทรงจัดเตรียมห้อง
หลังไว้ข้างในพระนิเวศ เพื่อจะ
วางหีบพันธสัญญาของพระเย-
โฮวาที่ไว้ที่นั่น

20 ส่วนข้างในห้องหลังนั้นยาวสี่
สิบศอก กว้างสี่สิบศอก และสูง
สี่สิบศอก และพระองค์ทรงบุ
ด้วยทองคำบริสุทธิ์ พระองค์
ทรงกรุแท่นบูชาด้วยไม้สนสีดาร์
ด้วย

21 และซาโลมอนทรงบุข้างใน
พระนิเวศด้วยทองคำบริสุทธิ์
และพระองค์ทรงลากโซ่ทองคำ
ข้ามข้างหน้าห้องหลัง และบุ
ด้วยทองคำ

22 และพระองค์ทรงบุพระนิเวศ
ทั้งหลังด้วยทองคำ จนพระนิ-

เวศนั้นสำเร็จทั้งสิ้น แท่นบูชาทั้ง
แท่นที่เป็นของห้องหลัง พระ
องค์ก็ทรงบุด้วยทองคำ

23 ในห้องหลังพระองค์ทรง
สร้างเศวตสองรูปด้วยไม้มะ-
กอกเทศ สูงรูปละสิบศอก

24 ปีกข้างหนึ่งของเศวตยาวห้า
ศอก ปีกอีกข้างหนึ่งของเศวต
ยาวห้าศอก จากปลายปีกข้าง
หนึ่งไปถึงปลายปีกอีกข้างหนึ่ง
ยาวสิบศอก

25 เศวตอีกรูปหนึ่งก็วัดได้สิบ
ศอกด้วย เศวตทั้งสองมีขนาด
เท่ากัน และรูปอย่างเดียวกัน

26 ความสูงของเศวตรูปหนึ่ง
เป็นสิบศอก และเศวตอีกรูป
หนึ่งก็เหมือนกัน

27 พระองค์ทรงวางเศวตไว้ใน
ส่วนชั้นในที่สุดของพระนิเวศ
ปีกของเศวตนั้นกางออกเพื่อให้
ปีกหนึ่งจดผนังข้างหนึ่ง และปีก
ของเศวตอีกรูปหนึ่งจดผนังอีก
ข้างหนึ่ง ส่วนปีกข้างอื่นก็มาจด
กันตรงกลางพระนิเวศ

28 และพระองค์ทรงบุเศวตด้วย
ทองคำ

29 พระองค์ทรงสลักผนังของ
พระนิเวศนั้นโดยรอบ ด้วยรูป
แกะสลักเป็นรูปเศวต และต้น
อินทผลัมและดอกไม้บานทั้ง
ข้างในและข้างนอก

30 พื้นของพระนิเวศนั้น พระ

(16) อพย 26:33; สด 16:2; 1 พกษ 8:6; 2 พศต 3:8; อสด 45:3; สบ 9:3

(22) อพย 30:1, 3, 6 (23) อพย 37:7-9; 2 พศต 3:10-12

(27) อพย 25:20; 37:9; 1 พกษ 8:7; 2 พศต 5:8 (29) อพย 36:8, 35

องค์ทรงบุด้วยทองคำทั้งข้างใน และข้างนอก

31 สำหรับทางเข้าสู่ห้องหลัง พระองค์ทรงสร้างประตูด้วยไม้ มะกอกเทศ กรอบประตูขึ้นบน และวงกบประตูรวมเข้าเป็นหนึ่ง ในห้าของขนาดของผนัง

32 พระองค์ทรงสร้างบานประตู ทั้งสองด้วยไม้มะกอกเทศ แกะ รูปเศรฐ์ ต้นอินทผลัม และดอกไม้บาน ทรงบุด้วยทองคำ พระองค์ทรงแผ่ทองคำหุ้มเศรฐ์และ ห่อมต้นอินทผลัม

33 พระองค์ทรงสร้างวงกบ ประตูทางเข้าห้องโถงด้วยไม้ มะกอกเทศ เป็นหนึ่งในสี่ของ ขนาดของผนัง

34 และประตูสองบานด้วยไม้ สนิสามใบ บานสองบานของ บานประตูหนึ่งหมุนได้ และบาน อีกสองบานของบานประตูหนึ่ง ก็หมุนได้

35 พระองค์ทรงแกะเศรฐ์ ต้น อินทผลัมและดอกไม้บานบน บานประตูนั้น และพระองค์ทรง บุด้วยทองคำสม่ำเสมอกับบน งานแกะสลักนั้น

36 พระองค์ทรงสร้างลานภายใน ด้วยกำแพงหินสกัดสามชั้น และด้วยไม้สนสีดาร์ชั้นหนึ่ง

37 ในปีทีสี่ก็ได้วางรากพระนิ- เวศของพระเยโฮวาห์ ในเดือน

คิฟ

38 และในปีทีสิบเอ็ดในเดือน บุล ซึ่งเป็นเดือนทีแปด พระนิ- เวศนั้นก็สำเร็จหมดทุก ๆ ส่วน และสำเร็จตามรายการทั้งสิ้น พระองค์ทรงสร้างพระนิเวศนั้น เจ็ดปี

การพรรณนาถึงพระวิหาร และเครื่องตกแต่งต่าง ๆ

7 ชาโลมอนทรงสร้างพระราช วังของพระองค์สิบสามปี และพระองค์ทรงให้พระราชวัง ของพระองค์สำเร็จทั้งสิ้น

2 พระองค์ทรงสร้างพระตำหนัก พนาเลบานอน ยาวหนึ่งร้อย ศอก กว้างห้าสิบศอกและสูง สามสิบศอก อยู่บนเสาไม้สนสี- ดาร์สี่แถว มีคานไม้สนสีดาร์อยู่ บนเสา

3 ชั้นบนมุงด้วยไม้สนสีดาร์บน ห้อง ซึ่งอยู่บนเสาสี่สิบห้าห้อง แถวละสิบห้าห้อง

4 มีกรอบหน้าต่างสามแถว หน้า ต่างอยู่ตรงข้ามหน้าต่างทั้งสาม แถว

5 ประตูและหน้าต่างทั้งหมดมี กรอบสี่เหลี่ยมและหน้าต่างก็ อยู่ตรงข้ามหน้าต่างทั้งสามแถว

6 และพระองค์ทรงสร้างห้อง พระโรงเสา ยาวห้าสิบศอกและ กว้างสามสิบศอก มีมุขด้านหน้า และมีเสากับหลังคาข้างหน้า

(34) อสค 41:23-25 (36) 1 พกษ 7:12; ยรม 36:10

(37) 1 พกษ 6:1 (38) 1 พกษ 6:1

(1) 1 พกษ 3:1; 9:10; 2 พศต 8:1 (2) 1 พกษ 10:17, 21; 2 พศต 9:16

7 และพระองค์ทรงสร้างห้องพระโรงพระที่นั่ง เป็นที่ซึ่งพระองค์ทรงให้คำพิพากษา คือห้องพระโรงพินิจจัย ก็ทำห้องสำเร็จด้วยไม้สนสีดาร์ด้วย

8 พระราชวังของพระองค์ซึ่งพระองค์จะทรงประทับอยู่นั้นมีลานอีกแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ภายในห้องพระโรง ก็กระทำด้วยฝีมือช่างอย่างเดียวกัน ซาโลมอนได้ทรงสร้างวังเหมือนห้องพระโรงแนี้สำหรับราชธิดาของฟาโรห์ ซึ่งพระองค์ทรงได้มาเป็นมเหสี

9 ทั้งสิ้นเหล่านี้สร้างด้วยหินอันมีค่า สกัดออกมาตามขนาด ใช้เลื่อย เลื่อยทั้งด้านหลังและด้านหน้า ตั้งแต่ฐานถึงยอดผนังและมีตั้งแต่ข้างนอกถึงลานใหญ่

10 ฐานนั้นทำด้วยหินมีค่า หินก้อนมหึมา หินขนาดแปดและสิบศอก

11 ข้างบนก็เป็นหินมีค่า สกัดออกมาตามขนาด และไม้สนสีดาร์

12 กำแพงลานใหญ่มีหินสกัดสามชั้นโดยรอบ และไม้สนสีดาร์ชั้นหนึ่ง ลานชั้นในของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็มีเหมือนกัน ทั้งมุขพระนิเวศด้วย

13 กษัตริย์ซาโลมอนทรงใช้คนให้นำฮีรามมาจากเมืองไทร

14 ท่านเป็นบุตรชายของหญิง

ม่ายตระกูลนัฟทาลี และบิดาของท่านเป็นชายชาวเมืองไทร เป็นช่างทองสัมฤทธิ์ และท่านประกอบด้วยสติปัญญา ความเข้าใจและมีมือที่จะทำงานทุกอย่างด้วยทองสัมฤทธิ์ ท่านมาเฝ้ากษัตริย์ซาโลมอนและทำงานทั้งสิ้นของพระองค์

15 ท่านได้ทำเสาทองสัมฤทธิ์สองเสา แต่ละเสาสูงสิบแปดศอก วดขนาดเส้นรอบแต่ละเสาได้สิบสองศอก

16 ท่านทำบัวคว่ำหัวเสาสองอันด้วยทองสัมฤทธิ์หล่อ เพื่อจะวางไว้บนยอดเสา บัวคว่ำหัวเสาอันหนึ่งสูงห้าศอก และความสูงของบัวคว่ำหัวเสาอีกอันหนึ่งก็ห้าศอก

17 แล้วมีตาข่ายเป็นตาหมากรุกด้วยมัลลย์ใช้สำหรับบัวคว่ำที่อยู่บนหัวเสา เจ็ดอันสำหรับบัวคว่ำอันหนึ่ง และเจ็ดอันสำหรับบัวคว่ำอีกอันหนึ่ง

18 ท่านทำเสานั้นพร้อมด้วยลูกทับทิม มีสองแถวล้อมทับตาข่ายผืนหนึ่ง เพื่อคลุมบัวคว่ำที่อยู่ยอดเสา และท่านก็ทำเช่นเดียวกันสำหรับบัวคว่ำอีกอันหนึ่ง

19 ฝ่ายบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสาที่อยู่ในมุขนั้น เป็นดอกบัวขนาดสี่ศอก

(8) 1 พกษ 3:1; 9:24; 11:1; 2 พศต 8:11 (12) 1 พกษ 6:36; ยน 10:23; กจ 3:11

(13) 2 พศต 2:13-14; 4:11 (14) อพย 31:3; 36:1; 2 พศต 2:14; 4:16

(15) 2 พกษ 25:17; 2 พศต 3:15; 4:12; ยรม 52:21

20 บัวคว่ำซึ่งอยู่บนเสาสองต้น
นั้นมีลูกทับทิมด้วย และอยู่
เหนือคิ้วซึ่งอยู่ถัดตาซ้าย มีลูก
ทับทิมสองร้อยลูกอยู่ล้อมรอบ
เป็นสองแถว บัวคว่ำอีกอันหนึ่ง
ก็มีเหมือนกัน

21 ท่านตั้งเสาไว้ที่มขพระวิหาร
ท่านตั้งเสาข้างขวาไว้ และเรียก
ชื่อว่ายาคิน และท่านตั้งเสาข้าง
ซ้ายไว้ เรียกชื่อว่าโบอัส

22 และบนยอดเสานั้นเป็นลาย
ดอกบัว งานของเสาก็สำเร็จดังนี้
แหละ

23 แล้วท่านได้หล่อชั้นสาคร
เป็นชั้นกลม วัดจากขอบหนึ่งไป
ถึงอีกขอบหนึ่งได้สิบศอก สูง
ห้าศอก และวัดโดยรอบได้สาม
สิบศอก

24 ได้ขอบเป็นลูกดอกตูม ใน
ระยะหนึ่งศอกมีลูกดอกตูมสิบ
ลูก อยู่รอบชั้นสาคร ดอกตูมอยู่
สองแถวหล่อพร้อมกับเมื่อหล่อ
ชั้นสาคร

25 ชั้นสาครนั้นวางอยู่บนบัวสิบ
สองตัว หันหน้าไปทิศเหนือสาม
ตัว หันหน้าไปทิศตะวันตกสาม
ตัว หันหน้าไปทิศใต้สามตัว หัน
หน้าไปทิศตะวันออกสามตัว เขา
วางชั้นสาครอยู่บนบัว ส่วนหลัง
ทั้งหมดของบัวอยู่ด้านใน

26 ชั้นสาครหนาหนึ่งคืบ ที่
ขอบของชั้นทำเหมือนขอบถ้วย

เหมือนอย่างดอกบัว บรรจุได้
สองพันบัท

27 ท่านทำแท่นทองสัมฤทธิ์สิบ
อัน แท่นอันหนึ่งยาวสี่ศอก
กว้างสี่ศอก สูงสามศอก

28 ท่านสร้างแท่นอย่างนี้ แท่น
นี้มีแปด แปดนี้ฝังอยู่ในกรอบ

29 บนแปดที่ฝังอยู่ในกรอบนั้น
มีรูปสิงโต วัว และครุฑ ข้างบน
กรอบมีแท่นที่อยู่เหนือ และได้
สิงโตและวัวมีลวดลายเป็นมาลัย
ฝักค้อน

30 แล้วแท่นหนึ่ง ๆ มีล้อทอง
สัมฤทธิ์สี่ล้อ และมีเพลทอง
สัมฤทธิ์ ที่มุมทั้งสี่มีที่หมุน ชั้น
ที่หมุนอันหนึ่งล้อมมีมาลัยห้อย
ข้าง ๆ ทุกข้าง

31 ช่องเปิดอยู่ในบัวคว่ำ ซึ่งยื่น
ขึ้นไปหนึ่งศอก ช่องเปิดนั้น
กลมอย่างที่เขาทำแท่น ลึกหนึ่ง
ศอกคืบ ตรงช่องเปิดมีลายสลัก
และแปดนั้นก็สี่เหลี่ยมไม่กลม

32 ล้อทั้งสี่อยู่ได้แปด เพลาล้อ
นั้นเป็นชั้นเดียวกับแท่น ล้ออัน
หนึ่งสูงหนึ่งศอกคืบ

33 ล้อนั้นเขาทำเหมือนล้อรถ
รบ ทั้งเพล ขอบล้อ ชี และตุ้ม
ก็หล่อ

34 แท่นหนึ่ง ๆ มีที่หมุนอยู่ที่มุม
ทั้งสี่ ที่หมุนนี้หล่อเป็นชั้นเดียว
กับแท่น

35 ที่บนยอดแท่นมีแถบกลม

(20) 2 พศต 3:16; 4:13; ยรม 52:23 (21) 2 พศต 3:17

(23) 2 พกษ 25:13; 2 พศต 4:2; ยรม 52:17 (24) 2 พศต 4:3

(25) 2 พศต 4:4-5; ยรม 52:20 (26) 2 พศต 4:5

ยอดสูงคืบหนึ่ง และบนยอด
แท่นนั้นมีกรอบและแผงติดเป็น
อันเดียวกับแท่น

36 ที่พื้นกรอบและพื้นแผง ท่าน
สลักเป็นรูปเศรฐ์ สิงโต และต้น
อินทผลัม ตามที่ว่างของแต่ละ
สิ่ง มีลายมาลัยรอบ

37 ท่านได้ทำแท่นสิบแท่นตาม
อย่างนี้ หล่อเหมือนกันหมดทุก
อัน ขนาดเดียวกันและรูปเดียว
กัน

38 ท่านทำชั้นทองสัมฤทธิ์สิบ
ลูก ชั้นลูกหนึ่งจุสี่สิบบัท ขนาด
ชั้นลูกหนึ่งสี่ศอก มีชั้นแท่น
ละลูกทั้งสิบแท่น

39 ท่านวางแท่นชั้นนั้นไว้ทาง
ด้านขวาของพระนิเวศห้าแท่น
และทางด้านซ้ายของพระนิเวศ
ห้าแท่น และท่านวางชั้นสาครไว้
ที่ด้านขวาพระนิเวศทางทิศตะ-
วันออกเฉียงใต้

40 ฮีรามได้ทำชั้น พลั่วและขาม
ด้วย ดังนั้นฮีรามก็เสร็จงานทั้ง
สิ้นซึ่งเขาต้องกระทำถวาย
กษัตริย์ชาโลมอนสำหรับพระนิ-
เวศของพระเยโฮวาห์

41 เสาสองต้น คิวทั้งสองของ
บัวคว่ำที่อยู่บนยอดเสา และดา
ข่ายสองฝืน ซึ่งคลุมคิวทั้งสอง
ของบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสา

42 และลูกทับทิมสี่ร้อยสำหรับ
ดาข่ายสองฝืน ดาข่ายฝืนหนึ่ง

มีลูกทับทิมสองแถวเพื่อคลุมคิ้ว
ทั้งสองของบัวคว่ำซึ่งอยู่บนเสา
43 แท่นสิบแท่น และชั้นสิบลูก
ซึ่งอยู่บนแท่น

44 และชั้นสาครลูกหนึ่ง และวัว
สิบสองตัวที่อยู่ใต้ชั้นสาคร

45 หม้อ พลั่ว และขาม ภาชนะ
ทั้งสิ้นเหล่านี้ ในพระนิเวศของ
พระเยโฮวาห์ ซึ่งฮีรามได้ทำ
ถวายกษัตริย์ชาโลมอนเป็นของ
ที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ขัดมัน

46 กษัตริย์ทรงหล่อสิ่งเหล่านี้
ในที่ราบลุ่มของแม่น้ำจอร์แดน
และในที่ดินโคลนระหว่างเมือง
สุคคทและศารธาน

47 ชาโลมอนทรงหาได้ซึ่งเครื่อง
ใช้ทั้งหมดนี้ไม่ เพราะว่ามีมาก
ด้วยกัน จึงมิได้หาหน้าหนักของ
ทองสัมฤทธิ์

48 ชาโลมอนได้ ทรงกระทำ
เครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพระนิ-
เวศของพระเยโฮวาห์ คือแท่น
บูชาทองคำ และทรงทำโต๊ะ
ขนมปังหน้าพระพักตร์ด้วยทอง
คำ

49 เชิงประทีปทำด้วยทองคำ
บริสุทธิ์อยู่ทางด้านขวาห้าอัน
อยู่ทางด้านซ้ายห้าอัน ข้างหน้า
ห้องหลัง ดอกไม้ ตะเกียง และ
ตะไกรตัดใส่ตะเกียงทำด้วยทอง
คำ

50 อ่าง ตะไกรตัดใส่ตะเกียง

(38) อพย 30:18; 2 พศต 4:6 (40) 2 พศต 4:11--5:1 (41) 1 พกษ 7:17-18

(42) 1 พกษ 7:20 (45) อพย 27:3; 2 พศต 4:16 (46) ปฐก 33:17; ยชว 3:16; 13:27

(47) 1 พศต 22:3, 14 (48) อพย 37:10-11, 25-26; ลนต 24:5-8

ขาม ซ้อน และกระถางไฟทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ และเต็อยสำหรับประตูของส่วนชั้นในพระนิเวศ คือที่บริสุทธิ์ที่สุด และสำหรับประตูห้องโถงของพระวิหาร ก็ทำด้วยทองคำ

51 บรรดากิจการซึ่งกษัตริย์ซาโลมอนกระทำเกี่ยวกับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็ได้สำเร็จดังนี้ และซาโลมอนทรงนำบรรดาสิ่งซึ่งดาวิดราชาบิดาทรงถวายไว้เข้ามา คือเครื่องเงิน เครื่องทองคำ และเครื่องใช้ต่างๆ และเก็บไว้ในคลังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

หีบพันธสัญญาและสง่าราศี ของพระเจ้าในพระวิหาร

(2 พศต 5:2-14)

8 แล้วซาโลมอนทรงประชุมพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล และบรรดาหัวหน้าของตระกูล คือประมุขของบรรพบุรุษคนอิสราเอล ต่อพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอนในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อจะนำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ขึ้นมาจากนครดาวิดคือเมืองศิโยน

2 และผู้ชายทั้งสิ้นของอิสราเอล ก็ประชุมต่อพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอน ณ การเลี้ยงในเดือนเอธานิม ซึ่งเป็นเดือนที่เจ็ด

3 พวกผู้ใหญ่ทั้งสิ้นของอิสรา-

เอลมา และพวกปุโรหิตก็ยกหีบ 4 และเขาทั้งหลายนำหีบของพระเยโฮวาห์ และพลับพลาแห่งชุมนุม และเครื่องใช้บริสุทธิ์ ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพลับพลาขึ้นมา ของเหล่านี้บรรดาปุโรหิตและคนเลวีหามขึ้นมา

5 และกษัตริย์ซาโลมอน และชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นที่ได้ประชุมกันต่อพระองค์ อยู่กับพระองค์ต่อหน้าหีบ ได้ถวายแกะและวัวมากมายซึ่งเขาจะนับหรือเอาจำนวนก็ไม่ได้

6 แล้วปุโรหิตก็นำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์มายังที่ของหีบ ที่อยู่ในห้องหลังของพระนิเวศ คือในที่บริสุทธิ์ที่สุด ภายใต้ปีกเศรุบ

7 เพราะว่าเศรุบนั้นกางปีกออกเหนือที่ของหีบ เศรุบจึงเป็นเครื่องคลุมเหนือหีบ และไม่คานของหีบ

8 พวกเขาตั้งคานหามของหีบนั้นออกบ้าง จึงเห็นปลายคานหามได้จากที่บริสุทธิ์ที่สุด ซึ่งอยู่ข้างหน้าห้องหลัง แต่เขาจะเห็นจากข้างนอกไม่ได้ และคานหามก็ยังอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้

9 ไม่มีสิ่งใดในที่บนนอกจากศิลาสองแผ่น ซึ่งโมเสสเก็บไว้ ณ ไฮเรบ เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับชนอิสรา-

(51) 2 ซมอ 8:11; 1 พศต 18:11 (1) กตว 1:4; 7:2; 2 ซมอ 5:7 (2) ลนต 23:34

(3) กตว 4:45; พบญ 31:9 (4) 1 พกษ 3:4; 2 พศต 1:3 (5) 2 ซมอ 6:13; 2 พศต 1:6

(6) อพย 26:33-34; 2 ซมอ 6:17 (8) อพย 25:13-15 (9) อพย 24:7-8; 25:16, 21

เอล เมื่อเขาทั้งหลายออกมาจากแผ่นดินอียิปต์

10 และอยู่มาเมื่อปุโรหิตออกมาจากที่บริสุทธิ์ที่สุด เมฆมาเต็มพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
11 ปุโรหิตจึงยืนปรนนิบัติอยู่ไม่ได้ เพราะเมฆนั้น เพราะสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เต็มพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

ชาโลมอนให้พรแก่ชุมนุมชน

(2 พศต 6:1-11)

12 แล้วชาโลมอนตรัสว่า "พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า พระองค์จะประทับในความมีดทับ

13 ข้าพระองค์ได้สร้างพระนิเวศอันเป็นที่ประทับสำหรับพระองค์ เป็นสถานที่ถาวรเพื่อพระองค์จะทรงสถิตอยู่เป็นนิตย์"

14 แล้วกษัตริย์ก็หันมาและทรงให้พรแก่ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งปวง (ขณะที่ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งปวงยืนอยู่)

15 พระองค์ตรัสว่า "สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงกระทำสำเร็จด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ ตามที่พระองค์ตรัสไว้ด้วยพระโอษฐ์ต่อดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าว่า

16 ตั้งแต่วันที่เรานำอิสราเอลชนชาติของเราออกจากอียิปต์ เรามิได้เลือกเมืองหนึ่งเมืองใดในตระกูลอิสราเอลทั้ง

สิ้นเพื่อจะสร้างพระนิเวศ เพื่อนามของเราจะอยู่ที่นั่น แต่เราได้เลือกดาวิดให้อยู่เหนืออิสราเอลชนชาติของเรา'

17 ดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าทรงตั้งพระทัยแล้วว่า จะสร้างพระนิเวศสำหรับพระนามแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล

18 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าว่า 'ที่เจ้าตั้งใจสร้างพระนิเวศสำหรับนามของเรา นั้น เจ้าก็ทำดีอยู่แล้ว ในเรื่องความตั้งใจของเจ้า

19 อย่างไรก็ตาม เจ้าจะไม่สร้างพระนิเวศ แต่บุตรชายของเจ้าผู้ซึ่งจะออกมาจากบนเอวของเจ้า จะสร้างพระนิเวศเพื่อนามของเรา'

20 บัดนี้ พระเยโฮวาห์ทรงให้พระดำรัสของพระองค์ ซึ่งพระองค์ตรัสนั้นสำเร็จ เพราะข้าพเจ้าได้ขึ้นมาแทนดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้า และนั่งอยู่บนบัลลังก์ของอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสัญญาไว้ และข้าพเจ้าได้สร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล

21 ข้าพเจ้าได้กำหนดที่ไว้สำหรับที่ที่นั่นแล้ว ซึ่งพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์อยู่ในที่นั่น

(10) อพย 40:34-35 (11) 2 พศต 7:1-2 (12) ลนต 16:2 (13) อพย 15:17

(14) 2 ซมอ 6:18 (15) 2 ซมอ 7:2 (16) พบญ 12:5 (17) 2 ซมอ 7:2-3; 1 พศต 17:1

(18) 2 พศต 6:8 (19) 2 ซมอ 7:5 (20) 1 พศต 28:5 (21) พบญ 31:26; 1 พกษ 8:9

ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำไว้กับ
บรรพบุรุษของเรา เมื่อพระองค์
ทรงนำเขาทั้งหลายออกมาจาก
แผ่นดินอียิปต์”

**คำอธิษฐานเพื่อ
ถวายพระวิหาร**

(2 พศต 6:12-42)

22 แล้วซาโลมอนประทับยืน
หน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์
ต่อหน้าชุมนุมชนอิสราเอลทั้ง
ปวง และกางพระหัตถ์ของพระ
องค์ออกสู่ฟ้าสวรรค์

23 และทูลว่า “ข้าแต่พระเยโฮ-
วาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ไม่มี
พระเจ้าองค์ใดเหมือนพระองค์
ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน หรือที่
แผ่นดินเบื้องล่าง ผู้ทรงรักษา
พันธสัญญา และทรงสำแดง
ความเมตตาแก่ผู้รับใช้ของพระ
องค์ ซึ่งดำเนินอยู่ต่อพระพักตร์
พระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของเขา

24 พระองค์ได้ทรงกระทำกับ
ดาวิดบิดาของข้าพระองค์ ผู้รับ
ใช้ของพระองค์ ตามบรรดาสัญญา
ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ท่าน
พระองค์ตรัสด้วยพระโอษฐ์ของ
พระองค์ และพระองค์ได้ทรง
กระทำให้สำเร็จในวันนี้ด้วยพระ
หัตถ์ของพระองค์

25 ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า
แห่งอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้
ขอทรงรักษาสิ่งที่พระองค์ทรง

สัญญาไว้กับดาวิดผู้รับใช้ของ
พระองค์ราชบิดาของข้าพระองค์
ว่า “เจ้าจะไม่ขาดสายผู้หนึ่งใน
สายตาของเราที่จะนั่งบนบัลลังก์
แห่งอิสราเอล เพื่อว่าลูกหลาน
ทั้งหลายของเจ้าจะระมัดระวังใน
วิถีทางของเขา ที่เขาจะดำเนิน
ไปต่อหน้าเราอย่างที่เราได้ดำ-
เนินต่อหน้าเรานี้”

26 เพราะฉะนั้นบัดนี้ โอ ข้าแต่
พระเจ้าแห่งอิสราเอล ขอพระ
วามะของพระองค์จงดำรงอยู่
ซึ่งพระองค์ได้ตรัสกับผู้รับใช้
ของพระองค์ คือดาวิดบิดาของ
ข้าพระองค์

27 แต่พระเจ้าจะทรงประทับที่
แผ่นดินโลกหรือ ดุเถิด ฟ้า
สวรรค์และฟ้าสวรรค์อันสูงที่สุด
ยังรับพระองค์อยู่ไม่ได้ พระนิ-
เวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างขึ้นจะ
รับพระองค์ไม่ได้ยิ่งกว่านั้นสัก
เท่าใด

28 แต่ขอพระองค์สนพระทัยใน
คำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระ
องค์ และในคำวิงวอนนี้ โอ ข้า
แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้า
พระองค์ ขอทรงสดับเสียงร้อง
และคำอธิษฐานซึ่งผู้รับใช้ของ
พระองค์อธิษฐานต่อพระพักตร์
พระองค์ในวันนี้

29 เพื่อว่าพระเนตรของพระ
องค์จะทรงลืมน้อยเนื้อพระนิ-

(22) อพย 9:33; 1 พกษ 8:54; 2 พศต 6:12 (23) ปฐก 17:1; อพย 15:11; พบท 7:9

(25) 2 ซมอ 7:12, 16; 1 พกษ 2:4; 9:5 (26) 2 ซมอ 7:25

(27) 2 พศต 2:6; อสย 66:1; ยรม 23:24 (29) พบท 12:11; 1 พกษ 9:3; 2 พศต 7:15

เวลานี้ ทั้งกลางคืนและกลางวัน คือสถานที่ซึ่งพระองค์ได้ตรัสว่า 'นามของเราจะอยู่ที่นั่น' เพื่อว่า พระองค์จะทรงสดับคำอธิษฐาน ซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์จะได้ อธิษฐานตรงต่อสถานที่นี้

30 และขอพระองค์ทรงสดับคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลชนชาติของพระองค์ เมื่อเขาอธิษฐานตรงต่อสถานที่นี้ ขอพระองค์ทรงสดับอยู่ในฟ้าสวรรค์ อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และเมื่อพระองค์ทรงสดับแล้ว ก็ขอพระองค์ทรงประทานอภัย

31 เมื่อชายคนใดกระทำการละเมิดต่อเพื่อนบ้านของเขา และถูกบังคับให้ทำสัตย์ปฏิญาณ และเขามาให้คำปฏิญาณต่อหน้าแท่นบูชาของพระองค์ในพระนิเวศน์

32 ขอพระองค์ทรงสดับในฟ้าสวรรค์ และขอทรงกระทำและทรงพิพากษาผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ กล่าวโทษผู้กระทำ ความผิด และทรงนำความประพฤติของเขาให้กลับตกลับศรีษะของตัวเขาเอง และขอทรงประกาศความบริสุทธิ์ของผู้ชอบธรรมสนองแก่เขาตามความชอบธรรมของเขา

33 เมื่ออิสราเอลชนชาติของ

พระองค์พ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรู เพราะเขาได้กระทำบาปต่อพระองค์ ถ้าเขาหันกลับมาหาพระองค์อีก และยอมรับพระนามของพระองค์ และอธิษฐานและกระทำการวิงวอนต่อพระองค์ในพระนิเวศน์

34 ก็ขอพระองค์ทรงสดับในฟ้าสวรรค์ และประทานอภัยแก่บาปของอิสราเอลชนชาติของพระองค์ และขอทรงนำเขากลับมายังแผ่นดินซึ่งพระองค์ได้ทรงพระราชทานแก่บรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย

35 เมื่อฟ้าสวรรค์ปิดอยู่ และไม่มีฝน เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ ถ้าเขาทั้งหลายได้อธิษฐานต่อสถานที่นี้ และยอมรับพระนามของพระองค์ และหันกลับเสียจากบาปของเขาทั้งหลาย เมื่อพระองค์ทรงให้เขาทั้งหลายรับความทุกข์ใจ

36 ก็ขอพระองค์ทรงสดับในฟ้าสวรรค์ และขอทรงประทานอภัยบาปของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสอนทางดีแก่เขา ซึ่งเขาควรจะดำเนิน และขอทรงประทานฝนบนแผ่นดินของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงพระราชทานแก่ชน

(30) นทม 1:6 (31) อพย 22:8-11 (32) พบญ 25:1

(33) ลนต 26:17, 39; พบญ 28:25 (34) ลนต 26:40-42; พบญ 30:1-3

(35) ลนต 26:19; พบญ 28:23 (36) 1 ซมอ 12:23; สดต 25:4; 27:11; 94:12

ชาติของพระองค์เป็นมรดกนั้น 37 ถ้ามีการกินดาร์อาหารในแผ่นดิน ถ้ามีโรคระบาด ข้าว มัน รากินข้าว หรือตักแต่นว้ย บิน หรือตักแต่นว้ยคลาน หรือ ถ้าศัตรูของเขาทั้งหลายล้อม เมืองของเขาไว้รอบด้าน จะเป็นภัยพิบัติอย่างไร หรือความเจ็บไข้ อย่างไร มีขึ้นก็ดี

38 ไม่ว่าคำอธิษฐานอย่างไร หรือคำวิงวอนประการใด ซึ่งประชาชนคนใด หรืออิสราเอล ประชาชนของพระองค์ทั้งสิ้นต่างก็สำนึกถึงเรื่องภัยพิบัติแห่งจิตใจของเขาเอง และได้กางมือของเขาสู่พระนิเวศนี้

39 ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์ อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และพระราชทานอภัย และทรงกระทำ และทรงประทานแก่ทุกคนซึ่งพระองค์ทรงทราบจิตใจตามการประพฤติทั้งสิ้นของเขา (เพราะพระองค์คือพระองค์เท่านั้นที่ทรงทราบจิตใจแห่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์)

40 เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะได้ยำเกรงพระองค์ตลอดวันเวลาที่ เขาทั้งหลายอาศัยในแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย

41 ยิ่งกว่านั้นอีกเกี่ยวกับชนต่างด้าว ผู้ซึ่งไม่ใช่อิสราเอลประชา

ชนของพระองค์ เมื่อเขามาจากประเทศเมืองไกล เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์

42 (เพราะเขาทั้งหลายจะได้ยินถึงพระนามใหญ่ยิ่งของพระองค์ และถึงพระหัตถ์อันมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์ และถึงพระกรที่เหยียดออกของพระองค์) เมื่อเขามาอธิษฐานตรงต่อพระนิเวศนี้

43 ก็ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรงกระทำตามทุกสิ่งซึ่งชนต่างด้าวได้ทูลขอต่อพระองค์ เพื่อว่าชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกจะรู้จักพระนามของพระองค์และเกรงกลัวพระองค์ ตั้งอิสราเอลประชาชนของพระองค์ยำเกรงพระองค์อยู่นั้น และเพื่อเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นพระนิเวศนี้ ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้เขาเรียกกันด้วยพระนามของพระองค์

44 ถ้าประชาชนของพระองค์ออกไปทำสงครามต่อสู้ศัตรูของเขาทั้งหลาย จะเป็นโดยทางใด ๆ ที่พระองค์ทรงใช้เขาออกไปก็ตาม และเขาทั้งหลายได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ ตรงต่อเมืองซึ่งพระองค์ทรงเลือกสรรไว้ และตรงต่อพระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างสำหรับพระ

(37) ลนต 26:16, 25-26; พบญ 28:21-22, 27, 38, 42, 52; 2 พศต 20:9

(39) 1 ซมอ 16:7; 1 พศต 28:9; สดต 11:4; ยรม 17:10; กจ 1:24 (40) สดต 130:4

(42) อพย 13:3; พบญ 3:24 (43) อพย 9:16; 1 ซมอ 17:46; 2 พกษ 19:19; สดต 67:2

นามของพระองค์

45 ขอพระองค์ ทรงสดับคำอธิษฐานของเขาและคำวิงวอนของเขาในฟ้าสวรรค์ และขอทรงให้สิทธิอันชอบธรรมของเขาคงอยู่

46 ถ้าเขาทั้งหลายกระทำบาปต่อพระองค์ (เพราะไม่มีมนุษย์สักคนหนึ่งซึ่งมิได้กระทำบาป) และพระองค์ทรงกริ้วต่อเขาและทรงมอบเขาไว้กับศัตรู เขาจึงถูกจับไปเป็นเชลยยังแผ่นดินของศัตรูนั้น ไม่ว่าไกลหรือใกล้

47 แต่ถ้าเขาสำนึกผิดในใจในแผ่นดินซึ่งเขาได้ถูกจับไปเป็นเชลยและได้กลับใจ และได้ทำการวิงวอนต่อพระองค์ในแผ่นดินของผู้จับเขาไปเป็นเชลย ทูลว่า 'ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาป และได้ประพฤติชั่วร้าย และได้กระทำความชั่ว'

48 ถ้าเขาทั้งหลายกลับมาหาพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของเขาในแผ่นดินแห่งศัตรูทั้งหลายของเขา ผู้ซึ่งจับเขาไปเป็นเชลยและอธิษฐานต่อพระองค์ตรงต่อแผ่นดินของเขา ซึ่งพระองค์ทรงประทานแก่บรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย คือเมืองซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกสรรไว้ และพระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้เพื่อพระนามของพระองค์

49 ขอพระองค์ ทรงสดับคำอธิษฐานและคำวิงวอนของเขาในฟ้าสวรรค์ อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรงให้สิทธิอันชอบธรรมของเขาคงอยู่

50 และขอทรงประทานอภัยแก่ประชาชนของพระองค์ ผู้ได้กระทำบาปต่อพระองค์ และทรงประทานอภัยต่อการละเมิดทั้งหลายของเขา ซึ่งเขาได้กระทำต่อพระองค์ และให้เขาเป็นที่เมตตาของคนเหล่านั้นที่จับเขาทั้งหลายไปเป็นเชลย เพื่อเขาทั้งหลายจะได้รับความเมตตาจากเขา

51 เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นประชาชนของพระองค์ และเป็นมรดกของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงนำออกมาจากอียิปต์ จากท่ามกลางเตาเหล็ก

52 ขอพระเนตรของพระองค์จงลือมอยู่ต่อคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์ และต่อคำวิงวอนของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ ขอทรงสดับบรรดาเรื่องที่เขาทั้งหลายร้องต่อพระองค์

53 เพราะพระองค์ทรงแยกเขาจากท่ามกลางชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินโลก ให้เป็นมรดกของพระองค์ ตามซึ่งพระองค์ตรัสทางโมเสส ผู้รับใช้ของพระองค์ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า

(46) ลนต 26:34, 44; พบญ 28:36 (47) ลนต 26:40-42; อสร 9:6-7; นทม 1:6; 9:2

(48) ยรม 29:12-14; ดนล 6:10; ยน 2:4 (50) 2 พศต 30:9; อสร 7:6; สดต 106:46

(51) อพย 32:11, 12; พบญ 4:20 (52) 1 พกษ 8:29 (53) อพย 19:5-6; พบญ 9:26

พระเจ้า ในเมื่อพระองค์ทรงนำบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายออกจากอียิปต์”

ซาโลมอนตักเตือน

และให้พรแก่ประชาชน

54 ครั้นซาโลมอนทรงจับคำอธิษฐาน และคำวิงวอนทั้งสิ้นนี้ต่อพระเยโฮวาห์แล้ว ก็ทรงลุกขึ้นจากหน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ที่ซึ่งทรงคุกเข่าพร้อมกับกางพระหัตถ์สู่ฟ้าสวรรค์

55 และพระองค์ทรงประทับยืนและทรงให้พรแก่ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นด้วยเสียงดังว่า

56 “สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ ผู้ทรงพระราชทานการหยุดพักแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์ ตามซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้ทุกประการ พระสัญญาอันดีทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาทางโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์นั้นไม่ล้มเหลวสักคำเดียว

57 ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายสถิตกับเราดังที่พระองค์ได้สถิตกับบรรพบุรุษของเรา ขอพระองค์อย่าทรงละเราหรือทอดทิ้งเราเสีย

58 เพื่อพระองค์ทรงโน้มจิตใจของเราให้มาหาพระองค์ ที่จะดำเนินในทางทั้งสิ้นของพระองค์ และรักษาบรรดาพระบัญญัติ

ของพระองค์ กฎเกณฑ์ของพระองค์ และคำตัดสินของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงบัญญัติไว้แก่บรรพบุรุษของเรา

59 ขอให้ถ้อยคำเหล่านี้ของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้วิงวอนขอต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ให้อยู่ใกล้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขาทั้งวันและคืน และขอให้สิทธิอันชอบธรรมของผู้รับใช้ของพระองค์คงอยู่ และให้สิทธิอันชอบธรรมของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ คงอยู่ตามต้องการแต่ละวัน

60 เพื่อบรรดาชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกจะทราบว่าคุณพระเยโฮวาห์นั้นเป็นพระเจ้า ไม่มีองค์อื่นเลย

61 เพราะฉะนั้นขอให้จิตใจของท่านทั้งหลายบริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา คือที่จะดำเนินอยู่ในกฎเกณฑ์ของพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ตั้งในเวลานี้”

การถวายเครื่องสัตวบูชา

และการอดอาหาร

(2 พศต 7:4-10)

62 แล้วกษัตริย์และชนอิสราเอลทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ได้ถวายเครื่องสัตวบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

63 และซาโลมอนได้ถวายเครื่อง

(54) 2 พศต 7:1 (55) กตว 6:23-26; 2 ซมอ 6:18 (56) พบญ 12:10; ยชว 21:45

(57) พบญ 31:6, 17; ยชว 1:5; 1 ซมอ 12:22 (58) สดต 119:36; ยรม 31:33

(60) พบญ 4:35, 39; ยชว 4:24 (61) พบญ 18:13; 1 พกษ 11:4 (62) 2 พศต 7:4-10

สันติบูชา ซึ่งพระองค์ทรงถวาย แต่พระเยโฮวาห์ คือวัวสองหมื่น สองพันตัว และแกะหนึ่งแสน สองหมื่นตัว กษัตริย์และคน อิสราเอลทั้งปวงจึงอุทิศถวาย พระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ 64 ในวันเดียวกันนั้น กษัตริย์ ทรงทำพิธีชำระส่วนกลางของ ลาน ซึ่งอยู่หน้าพระนิเวศของ พระเยโฮวาห์ เพราะที่นั่นพระ องค์ได้ถวายเครื่องเผาบูชา และ ธัญญาบูชา และส่วนไขมันของ สันติบูชา เพราะว่าแท่นทอง สัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระ เยโฮวาห์นั้นเล็กเกินไป ไม่พอ รับเครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชา และส่วนไขมันของสันติบูชา 65 ชาโลมอนจึงทรงฉลองเทศกาลในเวลานั้น พร้อมกับอิสราเอลทั้งปวง เป็นชุมนุมมโหฬาร มีคนมาตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮา-มัทจนถึงแม่น้ำแห่งอียิปต์ ต่อ พระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้า ของเรา เป็นเจ็ดวันและเจ็ดวัน คือสิบสี่วัน 66 ในวันที่แปดพระองค์ทรงให้ ประชาชนกลับ เขาทั้งหลายก็ ถวายพระพรแด่กษัตริย์ และ กลับไปสู่ถิ่นที่ของตน ด้วยจิตใจ ชื่นบานและยินดี เนื่องด้วย ความดีทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์ ทรงกระทำแก่ดาวิดผู้รับใช้ของ

พระองค์ และแก่อิสราเอลประ-
ชาชนของพระองค์

พันธสัญญาของพระเจ้า กับชาโลมอน

(2 พศต 7:12-22)

9 อยู่มาเมื่อชาโลมอนได้สร้าง พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวังของกษัตริย์ และ บรรดาสิ่งที ชาโลมอนมี พระ ประสงค์จะสร้างนั้นสำเร็จแล้ว 2 พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ ชาโลมอนเป็นครั้งที่สอง ดังที่ พระองค์ทรงปรากฏแก่ท่านที่ กิเบโอน

3 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่าน ว่า "เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้า และคำวิงวอนของเจ้าซึ่งเจ้าได้ กระทำต่อเรานั้นแล้ว เราได้รับ พระนิเวศซึ่งเจ้าได้สร้างนี้ไว้เป็น สถานบริสุทธิ์และได้ประดิษฐาน นามของเราไว้ที่นั่นเป็นนิตย์ ตา ของเราและใจของเราจะอยู่ที่นั่น ตลอดไป

4 และถ้าเจ้าดำเนินต่อหน้าเรา ดังดาวิดบิดาของเจ้าได้ดำเนิน ด้วยใจซื่อสัตย์ และด้วยความ เทียงธรรม กระทำทุกอย่างตาม ที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ และรักษา กฎเกณฑ์ของเรา และคำตัดสิน ของเรา

5 แล้วเราจะสถาปนาราชบัลลังก์ ของเจ้าเหนืออิสราเอลเป็นนิตย์

(64) 2 พศต 4:1; 7:7 (65) ปฐม 15:18; ลนต 23:34; กตว 34:8; 2 พศต 7:8

(66) 2 พศต 7:9 (1) 1 พกษ 7:1; 2 พศต 7:11; 8:6 (2) 1 พกษ 3:5; 11:9

(3) พบท 11:12; 1 พกษ 8:29 (4) ปฐม 17:1; 1 พกษ 8:61; 11:4 (5) 2 ซมอ 4:12

ดังที่เราได้สัญญากับดาวิดบิดาของเจ้าว่า `เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล' 6 แต่ถ้าเจ้าหันไปจากการติดตามเรา ตัวเจ้าเองหรือลูกหลานของเจ้าก็ดี และมีได้รักษาบัญญัติของเราและกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราได้ตั้งไว้ต่อหน้าเจ้า แต่ไปปรนนิบัติ พระอื่นและนมัสการพระอื่น

7 แล้วเราจะตัดอิสราเอลออกเสียจากแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขาทั้งหลาย และพระนิเวศนี้ซึ่งเราได้กระทำให้เป็นสถานบริสุทธิ์เพื่อนามของเรา เราจะเหวี่ยงออกเสียจากสายตาของเรา และอิสราเอลจะเป็นคำภาษิตและคำครหาท่ามกลางชนชาติทั้งปวง

8 และพระนิเวศนี้ ซึ่งจะเห็นได้ทันที ทุกคนที่ผ่านไปจะฉงนสนเท่ห์ และเขาจะเย้ยหยันและกล่าวว่า `เหตุไฉนพระเยโฮวาห์จึงได้กระทำดังนี้แก่แผ่นดินนี้และแก่พระนิเวศนี้'

9 แล้วเขาจะตอบว่า `เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา ผู้ได้ทรงนำบรรพบุรุษของเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และได้ยึดถือพระอื่น และนมัสการและปรนนิบัติพระอื่น เพราะฉะนั้นพระ

เยโฮวาห์ทรงนำเหตุร้ายทั้งสิ้นนี้มาเหนือเขาทั้งหลาย"

กิตติศัพท์แห่งซาโลมอน เลื่องลือไปทั่ว

(2 พศต 8:1-18)

10 อยู่มาเมื่อสิ้นยี่สิบปี ซึ่งซาโลมอนได้ทรงสร้างอาคารสองหลัง คือพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวังของกษัตริย์

11 (ฮีรามกษัตริย์เมืองไทรโศงส่งไม้สนสีดาร์ ไม้สนสามใบและทองคำให้แก่ซาโลมอนตามที่พระองค์มีพระประสงค์แล้ว) กษัตริย์ซาโลมอนจึงทรงประทานหัวเมืองในแผ่นดินกาลิลีให้แก่ฮีรามยี่สิบหัวเมือง

12 แต่เมื่อฮีรามเสด็จจากเมืองไทรโศงเพื่อชมหัวเมืองซึ่งซาโลมอนประทานแก่ท่าน หัวเมืองเหล่านั้นไม่เป็นที่พอพระทัยท่าน

13 เพราะฉะนั้นท่านจึงว่า "พระอนุชาเอ๋ย เมืองซึ่งท่านประทานแก่ข้าพเจ้านั้นเป็นเมืองอะไรอย่างนี้" เขาก็เรียกเมืองเหล่านั้นว่าแผ่นดินคาบูลจนทุกวันนี้

14 ฮีรามได้ส่งทองคำหนึ่งร้อยยี่สิบตะลันต์ให้แก่กษัตริย์

15 นี่เป็นเรื่องแรงงานเกณฑ์ ซึ่งกษัตริย์ซาโลมอนได้เกณฑ์เพื่อสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

(6) 2 ซมอ 7:14-16 (7) พบญ 4:26; สดต 44:14; ยรม 7:4-14

(8) พบญ 29:24-26; 2 พศต 7:21 (9) พบญ 29:25-28 (10) 2 พศต 8:1

(11) 2 พศต 8:2 (13) ยชว 19:27 (15) ยชว 11:1; 16:10; 17:11; 19:36; 2 ซมอ 5:9

และพระราชวังของพระองค์และ
ป้อมมิลโล และกำแพงกรุงเยรู-
ซาเล็ม และฮาไซร์ และเมกิดโด
และเกเซอร์

16 ฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์ได้ยก
ทัพขึ้นมายึดเมืองเกเซอร์และ
เอาไฟเผาเสีย และได้ฆ่าคนคา-
นาอันซึ่งอยู่ในเมืองนั้น และได้
ยกเมืองนั้นให้แก่ธิดาของท่าน
เป็นสินสมรสคือ มเหสีของซา-
โลมอน

17 ซาโลมอนจึงสร้างเกเซอร์ขึ้น
ใหม่ และสร้างเมืองเบธโฮโรน
ล่าง

18 ทั้งเมืองบาอาลัทและเมือง
ทัดโมร์ ในถิ่นทุรกันดาร ใน
แผ่นดิน

19 ทั้งบรรดาหัวเมืองคลังหลวง
ที่ซาโลมอนมีอยู่ และหัวเมือง
สำหรับบรรดาของพระองค์ และ
หัวเมืองสำหรับพลม้าของพระ
องค์ และสิ่งใด ๆ ซึ่งซาโลมอนมี
พระประสงค์จะสร้างในกรุงเย-
รูซาเล็ม ในเลบานอน และทั่ว
แผ่นดินซึ่งอยู่ในอาณาจักรของ
พระองค์

20 ประชาชนทั้งปวงซึ่งเหลืออยู่
จากคนอามไรต์ คนฮิตไทต์ คน
เปอร์เซีย คนฮิไวต์ และคนเยบุส
ผู้ซึ่งไม่ใช่คนอิสราเอล

21 ลูกหลานของเขาที่เหลืออยู่
ในแผ่นดิน ซึ่งประชาชนอิสรา-

เอลไม่สามารถจะทำลายให้สิ้น
ได้ บุคคลเหล่านี้ซาโลมอนทรง
เกณฑ์ให้เป็นทาสอยู่จนทุกวันนี้
22 แต่ประชาชนอิสราเอลนั้น
ซาโลมอนหาได้ทรงกระทำให้
เป็นทาสไม่ เขาทั้งหลายเป็น
ทหาร เป็นข้าราชการ เป็นผู้บังคับ
บัญชาของพระองค์ เป็นผู้บังคับ
การรถรบของพระองค์และเป็น
พลม้าของพระองค์

23 เหล่านี้เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้
ใหญ่เหนือพระราชกิจของซา-
โลมอนจำนวนห้าร้อยห้าสิบคน
เป็นผู้ดูแลประชาชนที่ทำงาน

24 แต่ธิดาของฟาโรห์ได้ขึ้นไป
จากนครดาวิด ถึงพระตำหนัก
ของพระนางเองซึ่งซาโลมอนได้
สร้างให้พระนาง แล้วพระองค์
จึงสร้างป้อมมิลโล

25 ปีละสามครั้ง ซาโลมอนได้
ทรงถวายเครื่องเผาบูชา และ
เครื่องสันติบูชาบนแท่นบูชา
ซึ่งพระองค์ทรงสร้างถวายพระ
เยโฮวาห์ ทรงเผาเครื่องหอมบน
แท่นบูชาต่อพระพักตร์พระเย-
โฮวาห์ ดังนั้นพระองค์จึงสร้าง
พระนิเวศจนสำเร็จ

26 กษัตริย์ซาโลมอนทรงสร้าง
กองเรือกำปั่นที่เอซีโอนเกเบอร์
ซึ่งอยู่ใกล้เอิลท บนฝั่งทะเล
แดงในแผ่นดินเอโดม

(16) ยชา 16:10 (17) 2 พศต 8:5 (18) ยชา 19:44 (19) 1 พกษ 4:26; 9:1; 10:26
(20) 2 พศต 8:7 (21) ยชา 15:63; 17:12-13 (22) ลนต 25:39 (23) 2 พศต 8:10
(24) 2 ซมอ 5:9; 1 พกษ 3:1 (25) อพย 23:14-17 (26) กตว 33:35; พบญ 2:8

27 และฮีรามได้ส่งข้าราชการ และพลเรือผู้ซึ่งคุ้นเคยกับทะเล ไปกับกองกำปั่นพร้อมกับข้าราชการของซาโลมอน

28 เขาทั้งหลายไปถึงเมืองโอเฟอร์ และนำทองคำมาจากที่นั่น จำนวนสี่ร้อยยี่สิบตะลันต์และนำมาถวายกษัตริย์ซาโลมอน พระราชินีแห่งเซบาทรงเข้าเฝ้า กษัตริย์ซาโลมอน

(2 พศต 9:1-12)

10 เมื่อพระราชินีแห่งเซบา ทรงได้ยินกิตติศัพท์ แห่งซาโลมอนเกี่ยวกับพระนาม ของพระเยโฮวาห์ พระนางก็ เสด็จมาทดลองพระองค์ด้วย ปัญหาที่ยากต่างๆ

2 พระนางเสด็จมายังกรุงเยรูซาเล็ม พร้อมด้วยข้าราชการมากมาย มีฝูงอูฐบรรทุกเครื่องเทศและทองคำเป็นอันมาก และเพชรพลอยต่างๆ และเมื่อพระนางเสด็จมาถึงซาโลมอนแล้ว พระนางก็ทูลเรื่องในพระทัยต่อ พระองค์ทุกประการ

3 และซาโลมอนตรัสตอบปัญหา ของพระนางทั้งสิ้น ไม่มีสิ่งใดที่ ซ่อนอยู่พ้นกษัตริย์ซึ่งพระองค์ จะทรงอธิบายแก่พระนางไม่ได้

4 และเมื่อพระราชินีแห่งเซบา ทรงเห็นพระสติปัญญาทั้งสิ้น ของซาโลมอน และพระราชวังที่

พระองค์ทรงสร้าง

5 ทั้งอาหารที่โต๊ะเสวย กับ การเข้าเฝ้าของบรรดาข้าราชการ และการปรนนิบัติรับใช้ของ มหาดเล็กตลอดทั้งภูษาอาภรณ์ ของเขา และพนักงานเชิญถ้วย ของพระองค์ และการที่พระองค์ เสด็จขึ้นไปในพระนิเวศของพระ เยโฮวาห์ พระทัยของพระนางก็ สลดลงทีเดียว

6 พระนางทูลกษัตริย์ว่า "ข้าว คราวซึ่งหม่อมฉันได้ยินในประ- เทศของหม่อมฉัน ถึงพระราช- กิจและพระสติปัญญาของพระ องค์เป็นความจริง

7 แต่หม่อมฉันมิได้เชื่อถ้อยคำ นั้น จนหม่อมฉันมาเฝ้า และตา ของหม่อมฉันได้เห็นเอง และดู เกิด ที่เขาบอกแก่หม่อมฉันก็ไม่ ถึงครึ่งหนึ่ง พระสติปัญญาและ ความมั่งคั่งของพระองค์ก็ มาก ยิ่งกว่าชาวคราวที่หม่อมฉันได้ ยิน

8 บรรดาคนของพระองค์ก็เป็น สุข บรรดาข้าราชการเหล่านี้ของ พระองค์ผู้ปฏิบัติงานประจำต่อพระ พักตร์พระองค์ และฟังพระสติ ปัญญาของพระองค์ก็เป็นสุข

9 สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ พระ เจ้าของพระองค์ ผู้ทรงพอพระ ทัยในพระองค์ และทรงแต่งตั้ง พระองค์ไว้บนบัลลังก์แห่งอิส-

(27) 1 พกษ 5:6, 9; 10:11 (28) โยบ 22:24

(1) วนล 14:12; 2 พศต 9:1; สดต 49:4; สภษ 1:6; มธ 12:42 (5) 1 พศต 26:16

(8) สภษ 8:34 (9) 2 ซมอ 8:15; 22:20; 1 พกษ 5:7; 2 พศต 2:11; สดต 72:2

ราเอล เพราะพระเยโฮวาห์ทรงรักอิสราเอลเป็นนิตย์พระองค์จึงทรงแต่งตั้งให้พระองค์เป็นกษัตริย์ เพื่อว่าพระองค์จะทรงอำนาจความยุติธรรมและความเที่ยงธรรม”

10 แล้วพระนางก็ถวายทองคำหนึ่งร้อยยี่สิบตะลันต์แด่กษัตริย์ทั้งเครื่องเทศเป็นจำนวนมาก และเพชรพลอยต่างๆ ไม่มีเครื่องเทศมากมายดังนี้อีกดังที่พระราชินีแห่งเซบาถวายแด่กษัตริย์ซาโลมอน

11 ยิ่งกว่านั้นอีก กองกำปั่นของฮีรามซึ่งได้นำทองคำมาจากโอเฟอร์ ได้นำไม้จันทน์แดงและเพชรพลอยต่างๆจำนวนมากหลายมาจากโอเฟอร์

12 และกษัตริย์ทรงใช้ไม้จันทน์แดงทำเสาพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และสำหรับพระราชวังของกษัตริย์ และทำพิณเขาคู่และพิณใหญ่สำหรับนักร้อง จนทุกวันนี้ก็ไม่เคยมีไม้จันทน์แดงมาหรือเห็นอย่างนี้อีก

13 กษัตริย์ซาโลมอนทรงพระราชทานทุกอย่างแก่พระราชินีแห่งเซบา ตามที่พระนางมีพระประสงค์ นอกจากสิ่งที่พระราชทานมาจากความอุดมสมบูรณ์ของกษัตริย์แล้วสิ่งใด ๆ ที่พระนางทูลขอ ซาโลมอนก็พระราช

ทาน ดังนั้น พระนางก็เสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระนางพร้อมกับข้าราชการของพระนาง

ทรัพย์สินสมบัติและความเจริญรุ่งเรืองของซาโลมอน

14 น้ำหนักของทองคำที่นำมาส่งซาโลมอนในปีหนึ่งนั้นเป็นทองคำหกร้อยหกสิบหกตะลันต์ 15 นอกเหนือจากทองคำซึ่งมาจากพ่อค้า และจากการค้าของพวกพ่อค้า และจากกษัตริย์ทั้งปวงของประเทศอาระเบีย และจากบรรดาเจ้าเมืองแห่งแผ่นดิน 16 กษัตริย์ซาโลมอนทรงสร้างโลใหญ่สองร้อยอันด้วยทองคำทูป โลอันหนึ่งใช้ทองคำหกร้อยเซเชล

17 และพระองค์ทรงสร้างโลสามร้อยอันด้วยทองคำทูป โลอันหนึ่งใช้ทองคำสามมานะ และกษัตริย์ทรงเก็บโลไว้ในพระตำหนักพนาเลบานอน

18 กษัตริย์ทรงกระทำพระที่นั่งข้างขนาดใหญ่ด้วย และทรงบุด้วยทองคำอย่างงามที่สุด

19 พระที่นั่งนั้นมีบันไดหกชั้น พนักหลังของพระที่นั่งนั้นกลมข้างบน และสองข้างพระที่นั่งมีที่วางพระหัตถ์ มีสิงโตสองตัวยืนอยู่ข้างๆที่วางพระหัตถ์

20 มีสิงโตอีกสิบสองตัวยืนอยู่ที่

(10) สดต 72:10, 15 (11) 1 พกษ 9:27-28; โยบ 22:24

(12) 2 พศต 9:10-11 (15) 2 พศต 1:16; 9:24; สดต 72:10

(17) 1 พกษ 7:2; 14:26 (18) 1 พกษ 10:22; 2 พศต 9:17; สดต 45:8

นั้นบนหกชั้นบันไดทั้งสองข้าง เขาไม่เคยทำในราชอาณาจักร ไตๆเหมือนอย่างนี้

21 ภาษนะทั้งสี่สำหรับเครื่อง ตีมของกษัตริย์ชาโลมอนทำด้วย ทองคำ และภาษนะทั้งสี่ของ พระตำหนักพนาเลบานอนทำ ด้วยทองคำบริสุทธิ์ ไม่มีที่ทำ ด้วยเงินเลย เงินนั้นถือว่าเป็น ของไม่มีค่าอะไรในสมัยของชา- โลมอน

22 เพราะว่ากษัตริย์มีกองกำปั่น เมืองทารซิช เติงทะเลพร้อมกับ กองกำปั่นของฮีราม กองกำปั่น เมืองทารซิชนำทองคำ เงิน งา ช้าง ลิง และนกยูงมาสามปีต่อ ครั้ง

23 ดังนี้แหละ กษัตริย์ชาโล- มอนจึงได้เปรียบกว่าบรรดา กษัตริย์อื่น ๆ แห่งแผ่นดินโลกในเรื่องสมบัติและสติปัญญา

24 และทั่วทั้งโลกก็แสวงหาที่จะ เข้าเฝ้าชาโลมอน เพื่อจะฟังพระ สติปัญญาซึ่งพระเจ้าพระราช ทานไว้ในใจของท่าน

25 ทุกคนก็นำเครื่องบรรณาการ ของเขามา เป็นเครื่องทำด้วย เงิน เครื่องทำด้วยทองคำ เครื่องแต่งกาย เครื่องอาวุธ เครื่องเทศ ม้า และล่อ ตามจำนวนกำหนดทุก ๆ ปี

26 ชาโลมอนทรงสะสมรถรบ

และพลม้า พระองค์ทรงมีรถรบ หนึ่งพันสี่ร้อยคัน และพลม้า หนึ่งหมื่นสองพันคน ซึ่งพระ องค์ทรงให้ประจำอยู่ที่หัวเมือง รถรบ และอยู่กับกษัตริย์ในกรุง เยรูซาเล็ม

27 และกษัตริย์ทรงกระทำให้ เงินนั้นเป็นของสามัญในกรุงเย- รูซาเล็มเหมือนก้อนหิน และ ทรงกระทำให้มีสนสิดาร์มาก มายเหมือนไม้มะเดื่อแห่งหุบ เขา

28 ม้าอันเป็นสินค้าเข้าของชา- โลมอนมาจากอียิปต์ พร้อมด้วย เส้นด้ายสำหรับผ้าปาน และ บรรดาพ่อค้าของกษัตริย์รับเส้น ด้ายสำหรับผ้าปานนั้นมาตาม ราคา

29 จะนำรถรบคันหนึ่งเข้ามา จากอียิปต์ได้ในราคาหกร้อยเซ- เชลเงิน ม้าตัวหนึ่งหนึ่งร้อยห้า สิบ ดังนั้นโดยทางพวกพ่อค้า เขาก็ส่งออกไปยังบรรดากษัตริย์ ทั่วปวงของคนฮิตไทต์ และ บรรดากษัตริย์ของซีเรีย

มเหสีทั้งหลายของชาโลมอน ใหว์รูปเคารพ

11 แต่ กษัตริย์ ชาโลมอน ทรงรักหญิงต่างด้าว หลายคน นอกจากภริยาของฟา- โรห์ มีหญิงคนไม้อับ คนอัมโมน คนเอโดม คนไซดอน และคน

(21) 2 พศต 9:20 (22) ปฐก 10:4; 1 พกษ 9:26-28; 22:48; 2 พศต 20:36 (23) 1 พกษ 3:12-13; 4:30 (26) พบญ 17:16; 1 พกษ 4:26 (27) พบญ 17:17 (28) พบญ 17:16; 2 พศต 1:16 (29) ยชว 1:4; 2 พกษ 7:6-7 (1) พบญ 17:17

ฮิตไทต์

2 เป็นของประชาชาติซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับคนอิสราเอลว่า "เจ้าทั้งหลายอย่าเข้าไปแต่งงานกับเขาทั้งหลาย หรืออย่าเข้ามาแต่งงานกับเจ้า เพราะเขาจะหันจิตใจของเจ้าไปตามพระของเขาเป็นแน่" ซาโลมอนทรงติดพันกับคนเหล่านี้ด้วยความรัก

3 พระองค์ทรงมีมเหสีเจ็ดร้อย คือเจ้าหญิง และนางห้ามสามร้อย และบรรดามเหสีของพระองค์ก็ทรงหันพระทัยของพระองค์ไปเสีย

4 เพราะอยู่มาเมื่อซาโลมอนทรงพระชราแล้ว มเหสีของพระองค์ได้หันพระทัยของพระองค์ให้ไปตามพระอื่น และพระทัยของพระองค์หาได้บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ตั้งพระทัยของดาวิดราชาบิดาของพระองค์ไม่

5 เพราะซาโลมอนทรงดำเนินตามพระอัสโทเรท พระแม่เจ้าของคนไซดอน และตามพระมิลโคมสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของคนอัมโมน

6 ซาโลมอนจึงทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และมีได้ทรงติดตามพระเยโฮวาห์อย่างเต็มกำลัง ตั้งดาวิดราชาบิดาของพระองค์ได้ทรง

กระทำมาแล้วนั้น

7 แล้วซาโลมอนได้ทรงสร้างปูชนียสถานสูงสำหรับพระเคโมช สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของโมอับ ในภูเขายี่สิบห้าที่หน้ากรุงเยรูซาเล็ม และสำหรับพระโมเลค สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของคนอัมโมน

8 และพระองค์จึงทรงกระทำดังนี้เพื่อมเหสีต่างดาวของพระองค์ทั้งสิ้น ผู้ที่ได้เฝ้าเครื่องหอมและถวายเครื่องสัตวบูชาแก่บรรดาพระของเขา

พระเจ้าทรงพระพิโรธ

และลงโทษซาโลมอน

9 พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วต่อซาโลมอน เพราะพระทัยของท่านได้หันไปเสียจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ได้ทรงปรากฏแก่ท่านสองครั้งแล้ว

10 และได้ทรงบัญชาท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ท่านไม่ควรไปติดตามพระอื่น แต่ท่านมิได้รักษาพระบัญชาของพระเยโฮวาห์

11 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับซาโลมอนว่า "เนื่องด้วยเจ้าได้กระทำเช่นนี้ และเจ้ามิได้รักษาพันธสัญญาของเรา และกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราได้บัญชาเจ้าไว้ เราจะฉีกอาณาจักรเสียจากเจ้าเป็นแน่ และให้แก่ข้าราชการของเจ้า

12 กระนั้นก็ดีเพราะเห็นแก่ดา-

(2) อพย 34:16; พญ 7:3-4 (4) พญ 17:17; 1 พกษ 8:61; 9:4; นม 13:26

(5) ลนต 20:2-5; วนล 2:13; 1 พกษ 11:33 (7) กตว 21:29; 33:52; วนล 11:24

(9) 1 พกษ 3:5; 9:2 (10) 1 พกษ 6:12; 9:6-7 (11) 1 พกษ 11:31, 37; 12:15-16

วิตบิดาของเจ้าเราจะไม่กระทำในวันเวลาของเจ้า แต่เราจะ निक ออกจากมือบุตรชายของเจ้า 13 อย่างไรก็ตาม เราจะไม่ฉีกเสี้ยมหมาดอาณาจักร แต่เราจะให้ตระกูลหนึ่งแก่บุตรชายของเจ้า เพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา และเพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็มซึ่งเรา ได้เลือกไว้”

14 พระเยโฮวาห์ทรงให้ปฏิปักษ์เกิดขึ้นต่อสัวโลมอน คือฮาดัดคนเอโดม ท่านเป็นเชื้อสายราชวงศ์แห่งเอโดม

15 เพราะอยู่มาเมื่อดาวิดอยู่ในเอโดมและโยอาบผู้บัญชาการกองทัพได้ขึ้นไปฝังผู้ที่ถูกฆ่า หลังจากเขาได้ฆ่าผู้ชายทุกคนในเอโดมเสีย

16 (เพราะโยอาบและคนอิสราเอลทั้งสี่ยังอยู่ที่นั่นหกเดือนจนกว่าเขาได้ฆ่าผู้ชายทุกคนในเอโดม)

17 ฮาดัดได้หนีไปอียิปต์ พร้อมกับคนเอโดมบางคนผู้เป็นข้าราชการของบิดาของท่าน ครั้นนั้นฮาดัดยังเป็นเด็กเล็ก ๆ อยู่

18 เขาทั้งหลายยกออกจากมีเดียมายังปาราน และพาคนจากปารานมากับเขาและมาถึงอียิปต์ ฝ่าฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ผู้ประทานเรือนหลังหนึ่งแก่เขา และกำหนดให้ได้รับปัน

เสบียงอาหาร และประทานที่ดินให้เขาด้วย

19 และฮาดัดเป็นที่โปรดปรานยิ่งในสายตาของฟาโรห์ ฟาโรห์จึงประทานน้องสาวของมเหสีของท่านเอง คือชนิษฐาของพระราชินีทาเปเนสให้เป็นภรรยาเขา 20 และชนิษฐาของทาเปเนสก็ประสูติเกนุบัทให้ท่านเป็นบุตรชาย ผู้ซึ่งทาเปเนสให้หย่ามในวังของฟาโรห์ และเกนุบัทอยู่ในวังของฟาโรห์ในหมู่ราชโอรสของฟาโรห์

21 แต่เมื่อฮาดัดอยู่ในอียิปต์ได้ยินว่าดาวิดได้ล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์แล้วและโยอาบผู้บัญชาการกองทัพก็สิ้นชีวิตแล้ว ฮาดัดจึงทูลฟาโรห์ว่า “ขอข้าพระองค์ทูลลาเพื่อข้าพระองค์จะกลับไปยังประเทศของข้าพระองค์เอง”

22 แต่ฟาโรห์ตรัสกับท่านว่า “ท่านอยู่กับเราชาติสิ่งใดหรือ ดุเถิด ท่านจึงเสาะหาที่จะกลับไปยังประเทศของท่าน” และท่านก็ทูลพระองค์ว่า “ไม่ชาติสิ่งใดพระเจ้าข้า แต่ขอให้ข้าพระองค์ไปเถิด”

23 พระเจ้าได้ทรงให้ปฏิปักษ์เกิดขึ้นต่อสัวท่านอีกคนหนึ่งคือเรโซนบุตรชายของเอลียาดา ผู้ที่หนีไปจากฮาดัดเอเซอร์กษัตริย์

(13) พบญ 12:11; 2 ซมอ 7:15-16; 1 พกษ 9:3; 12:20; 14:21; 1 พศต 17:13

(14) 1 พศต 5:26 (15) กตว 24:19; พบญ 20:13; 2 ซมอ 8:14; 1 พศต 18:12-13

(21) 1 พกษ 2:10, 34 (23) 2 ซมอ 8:3; 10:16

แห่งโคบาห์เจ้านายของตน
 24 เมื่อดาวิดเช่นฆ่าชาวโคบาห์
 เขาก็รวบรวมผู้คนให้อยู่กับเขา
 กลายเป็นหัวหน้าของกองปล้น
 และเขาทั้งหลายก็ไปยังเมือง
 ดามัสกัสอาศัยอยู่ที่นั่น และ
 ครอบครองเมืองดามัสกัส
 25 ท่านเป็นปฏิปักษ์ของอิสรา-
 เอลตลอดวันเวลาของซาโลมอน
 นอกจากเหตุร้ายที่ ฮาตัดได้
 กระทำ และท่านเกลียดชังอิส-
 ราเอล และได้ปกครองอยู่เหนือ
 ซีเรีย

การเลื่อนตำแหน่ง ของเยโรโบอัม

26 เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท คน
 เอฟราอิม ชาวเมืองเศเรดาห์
 ข้าราชการคนหนึ่งของซาโลมอน
 มารดาชื่อเศรวาห์เป็นหญิงม่าย
 ได้ยกมือขึ้นต่อสุกษัตริย์ด้วย
 27 ต่อไปนี้เป็นสาเหตุที่ท่านยก
 มือขึ้นต่อสุกษัตริย์ คือซาโล-
 มอนทรงสร้างป้อมมิลโล และ
 อุดช่องกำแพงนครของดาวิด
 ราชบิดาของพระองค์
 28 เยโรโบอัมเป็นทแกล้วทหาร
 เมื่อซาโลมอนทรงเห็นว่าชาย
 หนุ่มคนนั้นเป็นคนขยัน พระ
 องค์จึงให้ท่านดูแลเหนือแรง
 งานเกณฑ์ที่งสินของวงศ์วาน
 โยเซฟ
 29 และอยู่มาในคราวนั้นเมื่อ

เยโรโบอัมออกไปจากกรุงเยรู-
 ซาเล็ม อาหิยาห์ผู้พยากรณ์ชาว
 ซีโลห์ได้พบท่านที่ กลางทาง
 อาหิยาห์สวมเสื้อใหม่ตัวหนึ่ง
 และคนทั้งสองก็อยู่ล่ำพั่งในทุ่ง
 นา

30 แล้วอาหิยาห์ก็จับเสื้อใหม่ที่
 สวมอยู่ฉีกออกเป็นสิบสองชิ้น
 31 และท่านพูดกับเยโรโบอัมว่า
 “ท่านจงเอาไปสิบชิ้น เพราะพระ
 เยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล
 ตรัสตั้งนี้ว่า `ดูเถิด เราจะฉีก
 อาณาจักรจากมือของซาโลมอน
 และจะให้เจ้าสิบตระกูล

32 (แต่เราจะมีตระกูลหนึ่งเพื่อ
 เห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเราและ
 เพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็มเมืองซึ่ง
 เราเลือกจากท่ามกลางตระกูล
 ทั้งปวงของอิสราเอล)

33 เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้ง
 เรา และได้หันมัสการพระอัสโท-
 เรท พระแม่เจ้าของชาวไซดอน
 เคโมชพระของโมอับ และมีล-
 โคมพระของคนอัมโมน และมี
 ได้ดำเนินในทางของเรา เพื่อจะ
 กระทำสิ่งที่ ถูกต้องในสายตา
 ของเรา และรักษากฎเกณฑ์ของ
 เรา และคำตัดสินของเรา อย่าง
 กับดาวิดบิดาของเขาได้กระทำ
 นั้น

34 ถึงกระนั้นก็ดี เราจะไม่เอา
 อาณาจักรทั้งหมดออกจากมือ

(24) 2 ซมอ 8:3; 10:8, 18 (26) 2 ซมอ 20:21; 1 พกษ 11:11; 12:2; 2 พศด 13:6

(27) 1 พกษ 9:15, 24 (28) สกษ 22:29 (29) 1 พกษ 12:15; 14:2; 2 พศด 9:29

(30) 1 ซมอ 15:27-28; 24:5 (31) 1 พกษ 11:11, 13 (33) 1 ซมอ 7:3; 1 พกษ 11:5

ของเขา แต่เราจะกระทำให้เขาเป็นผู้ครอบครองอยู่ตลอดวันเวลาแห่งชีวิตของเขา เพราะเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเราผู้ซึ่งเราได้เลือกไว้ เพราะเขาได้รักษาบัญญัติของเราและกฎเกณฑ์ของเรา

35 แต่เราจะเอาอาณาจักรออกจากมือบุตรชายของเขา และจะมอบให้เจ้าสิบตระกูล

36 เรายังจะให้ตระกูลหนึ่งแก่บุตรชายของเขา เพื่อดาวิดผู้รับใช้ของเราจะมีประทีปดวงหนึ่งต่อหน้าเราในกรุงเยรูซาเล็มเสมอ เป็นเมืองซึ่งเราได้เลือกเพื่อประดิษฐานนามของเราไว้ที่นั่น

37 เราจะเอาตัวเจ้า และเจ้าจะปกครองให้กว้างขวางตามชอบใจของเจ้าและเจ้าจะเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล

38 และจะเป็นดังนี้ว่าถ้าเจ้าเชื่อฟังทุกสิ่งที่เราบัญชาแก่เจ้า และจะดำเนินในทางทั้งหลายของเรา และกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายตาของเรา โดยรักษากฎเกณฑ์ของเรา และบัญญัติของเราตั้งดาวิดผู้รับใช้ของเราได้กระทำ เราจะอยู่กับเจ้า และจะสร้างเจ้าให้เป็นราชวงศ์ที่มั่นคง ดังที่เราได้สร้างเพื่อดาวิดมาแล้ว และเราจะให้อิสราเอลแก่เจ้า

39 ด้วยเหตุนี้ เราจะให้ความทุกข์ใจแก่เชื้อสายของดาวิด แต่ไม่เป็นนิตย์”

40 ฉะนั้น ชาโลมอนจึงทรงหาช่องจะประหารเยโรโบอัมเสีย แต่เยโรโบอัมได้ลุกขึ้นหนีเข้าไปในอียิปต์ ไปยังซัคกษัตริย์อียิปต์ และอยู่ในอียิปต์จนถึงชาโลมอนสิ้นพระชนม์

ชาโลมอนสิ้นพระชนม์

41 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของชาโลมอน และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และพระสติปัญญาของพระองค์มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพระราชกิจของชาโลมอนหรือ

42 และเวลาที่ ชาโลมอนทรงครอบครองในเยรูซาเล็มเหนืออิสราเอลทั้งสิ้นนั้น เป็นสี่สิบปี

43 และชาโลมอนก็ล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพพระองค์ไว้ในนครของดาวิดราชบิดาของพระองค์ และเรโหโบอัมราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทน

ความโง่เขลาของ

เรโหโบอัมคนหนุ่ม

12 เรโหโบอัมได้ไปยังเมืองเซเคม เพราะอิสราเอลทั้งปวงได้มายังเซเคมเพื่อจะตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์ 2 และอยู่มาเมื่อเยโรโบอัมบุตร

(35) 1 พกษ 12:16-17 (36) 1 พกษ 15:4; 2 พกษ 8:19 (38) พบทญ 31:8; ยชว 1:5 (40) 1 พกษ 11:17; 14:25; 2 พศต 12:2-9 (41) 2 พศต 9:29 (42) 2 พศต 9:30 (43) 1 พกษ 2:10; 2 พศต 9:31; 10:1 (1) วนจ 9:6; 2 พศต 10:1 (2) 1 พกษ 11:26

ชายเนบัทไต้ยีนเรื่องนั้น เพราะท่านยังอยู่ในอียิปต์ (ที่ซึ่งท่านหนีไปจากพระพักตร์กษัตริย์ชาโลมอน เยโรโบอัมอาศัยอยู่ในอียิปต์)

3 เขาทั้งหลายก็ใช้คนไปเรียกท่าน เยโรโบอัมกับชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดได้มาทูลเรโหโบอัมว่า

4 "พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้อ่างของข้าพระองค์หนักนัก เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงผ่อนการปรนนิบัติอย่างทุกซ่หนักของพระราชบิดาของพระองค์ และอ่างอันหนักของพระองค์เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลงเสีย และข้าพระองค์ทั้งหลายจะปรนนิบัติพระองค์"

5 พระองค์ตรัสกับเขาว่า "จงกลับไปเสียสักสามวัน แล้วจึงมาหาเราอีก" ประชาชนจึงกลับไป

6 แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงปรึกษากับบรรดาผู้เฒ่า ผู้ปฏิบัติงานประจำชาโลมอนราชบิดาของพระองค์ขณะเมื่อพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ว่า "ท่านทั้งหลายจะแนะนำเราให้ตอบประชาชนนี้อย่างไร"

7 เขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า "ถ้าพระองค์จะทรงเป็นผู้รับใช้ประชาชนนี้ในวันนี้ และรับใช้

พวกเขา และตรัสตอบคำดีแก่พวกเขา เขาทั้งหลายก็จะเป็นผู้รับใช้ของพระองค์เป็นนิตย์"

8 แต่พระองค์ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งผู้เฒ่าถวายนั้นเสีย และไปปรึกษากับคนหนุ่มซึ่งเติบโตขึ้นมาพร้อมกับพระองค์ และอยู่งานประจำพระองค์

9 และพระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "ท่านจะแนะนำเราอย่างไร เพื่อพวกเราจะตอบประชาชนนี้ ผู้ที่ทูลเราว่า 'ขอทรงผ่อนแอ่งซึ่งพระราชบิดาของพระองค์วางอยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลง'"

10 และคนหนุ่มเหล่านั้นผู้ได้เติบโตมาพร้อมกับพระองค์ทูลพระองค์ว่า "พระองค์จงตรัสตั้งนี้แก่ประชาชนนี้ ผู้ทูลพระองค์ว่า 'พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้อ่างของข้าพระองค์ทั้งหลายหนัก แต่ขอพระองค์ทรงผ่อนแอ่งซึ่งพระราชบิดาให้เบาลง' นั้น พระองค์จงตรัสแก่เขาทั้งหลายอย่างนี้ว่า 'นิ้วก้อยของเรา ก็หนักกว่าแอ่งราชบิดาของเรา"

11 ที่พระราชบิดาของเราวางแอ่งหนักบนท่านทั้งหลายก็ดีแล้ว เราจะเพิ่มให้แก่อ่างของท่านทั้งหลายอีก พระราชบิดาของเราดีสอนท่านทั้งหลายด้วย

(4) 1 ซมอ 8:11-18; 1 พกษ 4:7; 5:13-15

(7) 2 พตด 10:7; สกษ 15:1

ไม่เรียว แต่เราจะตีสอนท่านทั้งหลายด้วยแส้แมลงป่อง”

12 เยโรโบอัมกับประชาชนทั้งปวงจึงเข้ามาเฝ้าเรโหโบอัมในวันที่สาม ดังที่กษัตริย์รับสั่งว่า “จงมาหาเราอีกในวันที่สาม”

13 และกษัตริย์ตรัสตอบประชาชนอย่างดุดัน ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งผู้เฒ่าได้ถวายนั้นเสีย

14 และตรัสกับเขาทั้งหลายตามคำปรึกษาของพวกเขาคนหนุ่มว่า “พระราชบิดาของเราทำแอกของท่านทั้งหลายให้หนัก แต่เราจะเพิ่มให้แก่แอกของท่านทั้งหลายอีก พระราชบิดาของเราตีสอนท่านทั้งหลายด้วยไม้เรียว แต่เราจะตีสอนท่านทั้งหลายด้วยแส้แมลงป่อง”

15 กษัตริย์จึงมิได้ฟังเสียงประชาชนเพราะเหตุการณ์นั้นเป็นมาแต่พระเยโฮวาห์ เพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้พระวณะของพระองค์ได้สำเร็จ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสโดยอาหิยาห์ชาวซีโลห์แก่เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท

อาณาจักรอิสราเอลได้แยกกัน
16 และเมื่ออิสราเอลทั้งปวงเห็นว่า กษัตริย์มิได้ทรงฟังเขาทั้งหลาย ประชาชนก็ทูลตอบกษัตริย์ว่า “ข้าพระองค์ทั้งหลายมีส่วนอะไรในดาวิด ข้าพระองค์

ทั้งหลายไม่มีส่วนมรดกในบุตรชายของเจสซี โอ อิสราเอลเอ๋ย กลับไปเดินที่ของตงเถิด ข้าแต่ดาวิด จงดูแลราชวงศ์ของพระองค์เองเถิด” อิสราเอลจึงจากไปยังเดินที่ของเขาทั้งหลาย

17 แต่เรโหโบอัมทรงปกครองเหนือประชาชนอิสราเอล ผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองของยูดาห์

18 แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมทรงใช้อาโดรัมนายงานเหนือแรงงานเกณฑ์ไป และอิสราเอลทั้งปวงก็เอาหินขว้างท่านถึงตาย แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงรีบขึ้นรถรบของพระองค์ ทรงหนีไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

19 อิสราเอลกบฏต่อราชวงศ์ของดาวิดจนทุกวันนี้

20 และอยู่มาเมื่ออิสราเอลทั้งปวงได้ยินว่าเยโรโบอัมได้กลับมาแล้ว เขาก็ใช้ให้ไปเชิญท่านมายังที่ประชุม แล้วก็ตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งปวง ไม่มีผู้ใดติดตามราชวงศ์ของดาวิด เว้นแต่ตระกูลยูดาห์เท่านั้น

21 เมื่อเรโหโบอัมมายังกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระองค์ได้เรียกประชุมวงศ์วานยูดาห์ทั้งหมด และตระกูลเบนยามิน เป็นนักรบที่คัดเลือกแล้วหนึ่งแสนแปดหมื่นคน เพื่อจะสู้รบกับวงศ์วาน

(15) พบญ 2:30; วนฉ 14:4; 1 พกษ 11:11, 29, 31; 12:24; 2 พศต 10:15; 22:7

(16) 2 ซมอ 20:1 (17) 1 พกษ 11:13, 36; 2 พศต 11:14-17 (18) 1 พกษ 4:6; 5:14

(19) 2 พกษ 17:21 (20) 1 พกษ 11:13, 32, 36; 2 พกษ 17:21 (21) 2 ซมอ 19:17

อิสราเอล เพื่อจะเอาราชาอาณาจักรคืนมาให้แก่เรโหโบอัมโอรสของซาโลมอน

22 แต่พระวณะของพระเจ้ามายังเซไมอาห์คนของพระเจ้าว่า

23 "จงไปทูลเรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนกษัตริย์แห่งยูดาห์ และบอกแก่วังศ์วานทั้งสิ้นของยูดาห์ และของเบนยามิน และแก่ประชาชนที่เหลืออยู่ว่า

24 "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าอย่าขึ้นไปสู้รบกับประชาชนอิสราเอลญาติพี่น้องของเจ้าเลย จงกลับไปยังบ้านของตนทุกคนเถิด เพราะสิ่งนี้เป็นมาจากเรา" เหตุฉะนั้นเขาจึงเชื่อฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ และกลับไปบ้านเสียตามพระวณะของพระเยโฮวาห์

เยโรโบอัมนำคนอิสราเอล

ให้ไว้รูปเคารพ

25 แล้วเยโรโบอัมก็สร้างเมืองเซเคมในถิ่นเทือกเขาเอฟราอิม และอาศัยอยู่ที่นั่น และพระองค์ก็ออกไปจากที่นั่น ไปสร้างเมืองเปนูเอล

26 และเยโรโบอัมรำพึงในใจว่า "คราวนี้ ราชาอาณาจักรจะหันกลับไปยังราชวงศ์ของดาวิด

27 ถ้าชนชาติเหล่านี้ขึ้นไปถวายเครื่องสัตวบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ที่กรุงเยรูซาเล็ม

แล้วจิตใจของชนชาติเหล่านี้จะหันกลับไปยังเจ้านายของเขาทั้งหลาย คือหันไปยังเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ และเขาทั้งหลายจะฆ่าเราเสีย และกลับไปยังเรโหโบอัมกษัตริย์แห่งยูดาห์" 28 ดังนั้นกษัตริย์จึงทรงปรึกษา และได้ทรงสร้างลูกวัวสองตัว ด้วยทองคำ และพระองค์ตรัสแก่ประชาชนว่า "ที่ท่านทั้งหลายขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มนานพออยู่แล้ว โอ อิสราเอลเอ๋ย จงดูพระของท่าน ดูเถิด พระองค์ผู้ทรงนำท่านทั้งหลายออกจากประเทศอียิปต์"

29 และพระองค์ก็ประดิษฐานไว้ที่เบธเอลรูปหนึ่ง และอีกรูปหนึ่งทรงประดิษฐานไว้ในเมืองดาน

30 และสิ่งนี้กลายเป็นความบาป เพราะว่าประชาชนได้ไปนมัสการรูปหนึ่ง คือที่เมืองดาน

31 แล้วพระองค์ได้ทรงสร้างนิเวศที่ปุชุนียสถานสูง ทรงกำหนดตั้งปุโรหิตจากหมู่ประชาชนทั้งปวง ผู้มิได้เป็นคนเลวี

32 และเยโรโบอัมทรงกำหนดเทศกาลเลี้ยงในวันที่สิบห้าของเดือนที่แปดเหมือนกับการเลี้ยงที่อยู่ในยูดาห์ และพระองค์ทรงถวายเครื่องสัตวบูชาบนแท่นบูชา พระองค์ทรงกระทำใน

(22) 2 พศต 11:2; 12:5-7 (24) 1 พกษ 12:15 (25) ปฐก 12:6; 32:30-31; วนค 8:8

(27) พบญ 12:5-7, 14 (28) อพย 32:4, 8; 2 พกษ 10:29 (29) ปฐก 28:19

(30) 1 พกษ 13:34; 2 พกษ 17:21 (31) กตว 3:10; 17:1-11 (32) ลนต 23:33-34

เบธเอลตั้งนี้แหละ คือถวายเป็นเครื่องสัตวบูชาแก่รูปปลุกิวที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้ และพระองค์ทรงสถาปนาปุโรหิตในเบธเอลประจำที่ปุชนียสถานสูงซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้

33 พระองค์ทรงขึ้นไปยังแท่นบูชาซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ที่เบธเอลในวันที่สิบห้าเดือนที่แปด ในเดือนซึ่งพระองค์ทรงดำริเอง และพระองค์ทรงกำหนดเทศกาลเลี้ยงสำหรับคนอิสราเอล และทรงถวายเป็นเครื่องบูชาบนแท่นและเผาเครื่องหอม

คำพยากรณ์ได้กล่าวโทษ

แท่นบูชาของเยโรโบอัม

13 และดูเถิด คนของพระเจ้าคนหนึ่งได้ออกมาจากยูดาห์โดยพระวามะของพระเยโฮวาห์ไปยังที่เบธเอล เยโรโบอัมทรงยืนอยู่ที่แท่นเพื่อจะเผาเครื่องหอม

2 และชายคนนั้นได้ร้องกล่าวโทษแท่นนั้นโดยพระวามะของพระเยโฮวาห์ว่า "โอ แท่นบูชาแท่นบูชา พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `ดูเถิด โอรสองค์หนึ่งจะประสูติมาในราชวงศ์ของดาวิดชื่อโยสิยาห์ และบนเจ้าแท่นนี้จะฆ่าปุโรหิตแห่งปุชนียสถานสูงผู้ซึ่งเผาเครื่องหอมบนเจ้า และเขาจะเผากระดูกคนบนเจ้า'"

3 และท่านก็ให้หมายสำคัญในวันเดียวกันนั้น กล่าวว่า "นี่เป็นหมายสำคัญที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า `ดูเถิด เขาจะพึงแท่นบูชาลงมา และมูลเถ่าซึ่งอยู่บนนั้นจะถูกเทออก'"

พระเจ้าทรงทำให้พระหัตถ์กษัตริย์เยโรโบอัมเหี่ยวแห้งไป 4 และอยู่มาเมื่อกษัตริย์เยโรโบอัมทรงสดับคำกล่าวของคนของพระเจ้า ซึ่งร้องกล่าวโทษแท่นนั้นที่เบธเอล พระองค์ก็เหยียดพระหัตถ์ออกจากที่แท่น กล่าวว่า "จงจับเขาไว้" และพระหัตถ์ของพระองค์ซึ่งเหยียดออกต่อเขานั้นก็เหี่ยวแห้งไป พระองค์จะชักกลับเข้าหาตัวอีกก็ไม่ได้ 5 แท่นบูชาก็พังลงด้วย และมูลเถ่าก็ร่วงลงมาจากแท่น ตามหมายสำคัญซึ่งคนของพระเจ้าได้ให้ไว้โดยพระวามะของพระเยโฮวาห์

6 และกษัตริย์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า "จงวิงวอนขอพระกรุณาแห่งพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ขอจงอธิษฐานเพื่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะชักมือกลับเข้าหาตัวได้อีก" และคนของพระเจ้างี้วิงวอนต่อพระเยโฮวาห์ และกษัตริย์ก็ทรงชักพระหัตถ์กลับเข้าหาพระองค์ได้อีกและเป็นเหมือนเดิม

(33) กตว 15:39; 1 พกษ 13:1 (1) 1 พกษ 12:32-33; 2 พกษ 23:17

(2) ลนต 26:30; 2 พกษ 23:15-16 (3) อพย 4:1-5; วนฉ 6:17; อสย 38:7; ยน 2:18

(6) อพย 8:8; 9:28; 10:17; กตว 21:7; ยรม 37:3; กจ 8:24; ยก 5:16

7 และกษัตริย์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า “เชิญมาบ้านกับข้าพเจ้าเถิด และรับประทานด้วยกัน ข้าพเจ้าจะให้รางวัลแก่ท่าน”

8 และคนของพระเจ้าทูลกษัตริย์ว่า “ถ้าท่านจะให้สักครั้งราชสมบัติของท่าน ข้าพเจ้าจะไม่ไปกับท่าน และข้าพเจ้าจะไม่รับประทานขนมปังหรือดื่มน้ำในที่นี่

9 เพราะว่าพระวณะของพระเยโฮวาห์บัญชาข้าพเจ้าไว้อย่างนั้นว่า ‘เจ้าอย่ากินขนมปังหรือดื่มน้ำ หรือกลับไปตามทางที่เจ้ามานั้น’”

10 ดังนั้นท่านจึงไปเสียอีกทางหนึ่ง และไม่กลับไปตามทางที่ท่านมายังเบธเอล

11 มีผู้พยากรณ์แก่คนหนึ่งอาศัยอยู่ในเบธเอล และบุตรชายของเขาก็ได้มาบอกเขาถึงเรื่องราวทั้งสี่ซึ่งคนของพระเจ้าได้กระทำในวันนั้นที่เบธเอล ถ้อยคำซึ่งท่านได้กล่าวแก่กษัตริย์ เขาทั้งหลายก็ได้เล่าให้บิดาของเขาฟังด้วย

12 และบิดาของเขาได้ถามเขาว่า “ท่านไปทางไหน” เพราะบุตรชายทั้งหลายของเขาได้เห็นทางซึ่งคนของพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ได้เดินไปนั้น

ผู้พยากรณ์ของพระเจ้า ไม่เชื่อฟังจึงเสียชีวิต

13 เขาจึงพูดกับบุตรชายของเขาว่า “จงผูกอานลาให้พ่อ” เขาทั้งหลายจึงผูกอานลาให้เขา แล้วเขาก็ขึ้นขี่

14 เขาได้ไปตามคนของพระเจ้า และได้พบท่านนั่งอยู่ใต้ต้นโอ๊กต้นหนึ่ง เขาจึงพูดกับท่านว่า “ท่านเป็นคนของพระเจ้าซึ่งมาจากยูดาห์หรือ” ท่านก็ตอบว่า “ใช่แล้ว”

15 เขาจึงตอบท่านว่า “เชิญมาบ้านกับข้าพเจ้าเถิด และมารับประทานอาหารบ้าง”

16 ท่านพูดว่า “ข้าพเจ้าจะกลับไปกับท่าน หรือเข้าไปพักกับท่านไม่ได้ ข้าพเจ้าจะไม่รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำกับท่านในที่นี่

17 เพราะว่าพระวณะของพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘เจ้าอย่ารับประทานอาหารหรือดื่มน้ำที่นั่น หรือกลับโดยทางที่เจ้าได้มา’”

18 และเขาจึงพูดกับท่านว่า “ข้าพเจ้าก็เป็นผู้พยากรณ์อย่างที่ท่านเป็นนั่นด้วย มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาบอกข้าพเจ้าโดยพระวณะของพระเยโฮวาห์ว่า ‘จงนำเขากลับมากับเจ้ายังเรือนของเจ้า เพื่อเขาจะได้รับประ-

(7) 1 ซมอ 9:7; 2 พกษ 5:15 (8) กตว 22:18; 24:13; 1 พกษ 13:16-17

(9) 1 คร 5:11 (11) 1 พกษ 13:25; 2 พกษ 23:18

(16) 1 พกษ 13:8-9 (17) 1 พกษ 20:35; 1 ธส 4:15

ทานอาหารและดื่ม่น้ำ” แต่เขามุสาต่อท่าน

19 ดังนั้นท่านจึงไปกับเขา และได้รับประทานอาหารในเรือนของเขา และได้ดื่ม่น้ำ

20 และต่อมาขณะที่พวกเขาั่งอยู่ที่โต๊ะ พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังผู้พยากรณ์ผู้ที่ได้นำท่านกลับ

21 และเขาร้องต่อคนของพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งน้ว่า `เพราะเจ้าไม่เชื่อฟังพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์ และมีได้รักษาพระบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าบัญชาเจ้า

22 แต่เจ้าได้กลับมาและรับประทานอาหารและดื่ม่น้ำในที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับเจ้าว่า “อย่ารับประทานอาหารหรือดื่ม่น้ำ” ศพของเจ้าจะมีได้ไปถึงอุโมงค์ของบรรพบุรุษของเจ้า”

23 และอยู่มาหลังจากที่ท่านได้รับประทานอาหารและดื่ม่น้ำแล้ว เขาก็ผูกอานลาให้ผู้พยากรณ์ผู้ซึ่งเขาได้พากลับมา

24 และเมื่อท่านไป สิงโตก็ออกมาพบท่านที่ ถนนและฆ่าท่านเสีย และศพของท่านก็ถูกทิ้งไว้ในถนน และลาตัวนั้นก็ยืนอยู่ข้าง ๆ ศพนั้น สิงโตก็ยืนอยู่ข้าง ๆ ศพด้วย

25 และดูเถิด มีคนผ่านไป และได้เห็นศพทิ้งอยู่ในถนน และสิงโตยืนอยู่ข้างศพนั้น เขาก็มาบอกกันในเมืองที่ผู้พยากรณ์แก่อยู่นั้น

26 และเมื่อผู้พยากรณ์ผู้ซึ่งนำท่านกลับมาจากทางไต้ยืนเรื่องนั้น เขาพูดว่า “นั่นเป็นคนของพระเจ้าผู้ไม่เชื่อฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบท่านไว้กับสิงโต ซึ่งได้ฉีกท่านและฆ่าท่านเสีย ตามคำซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่าน”

27 เขาจึงพูดกับบุตรชายของเขาว่า “จงผูกอานลาให้พ่อ” แล้วเขาก็ผูกอานลาให้

28 เขาจึงไปและพบศพนั้นทิ้งอยู่ในถนน และลากับสิงโตก็ยืนอยู่ข้าง ๆ ศพนั้น สิงโตมิได้กินศพนั้นหรือฉีกลานน

29 และผู้พยากรณ์ก็ยกศพคนของพระเจ้าและวางไว้บนลา นำกลับมายังเมืองของผู้พยากรณ์แก เพื่อไว้ทุกขี้ให้และฝังท่านเสีย

30 และเขาวางศพนั้นในที่ฝังศพของตนเอง และเขาทั้งหลายก็ไว้ทุกขี้ให้กล่าวว่า “อนิจจา พี่น้องเอ๋ย”

31 ต่อมา เมื่อได้ฝังท่านไว้แล้ว เขาจึงพูดกับบุตรชายของตนว่า

(22) 1 พกษ 13:9

(24) 1 พกษ 20:36 (30) ยรม 22:18

(31) นธ 1:17; 2 พกษ 23:17-18

“เมื่อเราตาย จงฝังเราไว้ในที่ฝังศพซึ่งฝังคนของพระเจ้าไว้ในวันจวงกระดูกของเราไว้ข้างกระดูกของท่าน

32 เพราะว่าคำพูดซึ่งท่านได้ร้องโดยพระวณะของพระเยโฮวาห์ กล่าวโทษแทนบูชาในเบธเอล และต่อบรรดานิเวศแห่งปุชนียสถานสูงซึ่งอยู่ในหัวเมืองสะมาเรีย จะสำเร็จเป็นแน่”

เยโรโบอัมได้รับคำตักเตือนแล้ว แต่ไม่กลับจากความบาปของตน

33 ภายหลังสิ่งเหล่านี้ เยโรโบอัมมิได้หันกลับจากทางชั่วของพระองค์ แต่จากท่ามกลางประชาชนได้สถาปนาบางคนให้เป็นปุโรหิตประจำปุชนียสถานสูงนั้นอีก ผู้ใดที่พอใจเป็น พระองค์ก็แต่งตั้งเขาให้เป็นปุโรหิตประจำบรรดาปุชนียสถานสูง

34 และสิ่งนี้กลายเป็นความบาปแก่ราชวงศ์เยโรโบอัม เพื่อจะตัดและทำลายราชวงศ์นั้นเสียจากพื้นแผ่นดินโลก

พระเจ้าทรงสถาปนา

ราชวงศ์ของเยโรโบอัม

14 ครั้งนั้น อาบียาห์โอรสของเยโรโบอัมประหาร 2 และเยโรโบอัมรับสั่งกับมเหสีของพระองค์ว่า “จงลุกขึ้นปลอมตัวของเธอ อย่าให้รู้ว่าเธอเป็น

มเหสีของเยโรโบอัม และจงไปยังซีโลห์ ดุเถิด อาบียาห์ผู้พยากรณ์อยู่ที่นั่น ผู้ใดกล่าวเรื่องฉันว่าฉันจะได้เป็นกษัตริย์เหนือชนชาตินี้

3 เธอจงเอาขนมปังสับก้อน และขนมหวานบ้างและน้ำผึ้งไหหนึ่งไปหาท่าน ท่านจะบอกเธอว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับเด็กนั้น”

4 มเหสีของเยโรโบอัมก็กระทำดังนั้น พระนางลุกขึ้น เสด็จไปยังซีโลห์เสด็จมาถึงบ้านของอาบียาห์ ฝ่ายอาบียาห์มองไม่เห็น เพราะว่าตาของท่านแข็งด้วยอายุของท่าน

5 พระเยโฮวาห์ตรัสกับอาบียาห์ว่า “ดุเถิด มเหสีของเยโรโบอัมกำลังมาเพื่อจะถามเจ้าถึงเรื่องโอรสของเขา เพราะเด็กนั้นป่วย เจ้าจงบอกเธออย่างนี้ ๆ เพราะเมื่อพระนางเสด็จเข้ามา พระนางก็สร้างกระทำเป็นสตรีคนอื่น”

6 แต่เมื่ออาบียาห์ได้ยินเสียงฝีพระบาทของพระนาง เมื่อพระนางเสด็จมาถึงประตู ท่านจึงพูดว่า “ขอเชิญพระมเหสีของเยโรโบอัมเสด็จเข้ามาข้างใน โฉนพระองค์จึงทรงสร้างกระทำเป็นคนอื่นแล้ว เพราะข้าพระองค์ได้รับพระบัญชาให้ทูลข่าวอันน่าสลดใจแก่พระนาง

(32) 1 พกษ 13:2; 16:24; 2 พกษ 23:16, 19 (33) 1 พกษ 12:31-32; 2 พศต 11:15

(34) 1 พกษ 12:30; 14:10; 15:29-30; 2 พกษ 17:21 (2) 1 พกษ 11:29-31

(3) 1 ซมอ 9:7-8; 1 พกษ 13:7; 2 พกษ 4:42 (4) 1 พกษ 11:29

7 ขอเสด็จกลับไปทูลเยโรโบอัมว่า `พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เพราะเราได้เช็ดซูเจ้าขึ้นจากประชาชน และได้กระทำให้เจ้าเป็นประมุขเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา 8 และได้ฉีกราชอาณาจักรจากราชวงศ์ของดาวิดมาให้แก่เจ้า และถึงกระนั้น เจ้าก็ไม่เป็นเหมือนดาวิดผู้รับใช้ของเรา ผู้ได้รับการบัญญัติทั้งหลายของเรา และติดตามเราด้วยสุดจิตใจของเขา กระทำสิ่งซึ่งเป็นที่ถูกต้องพอตาของเรา

9 แต่เจ้าได้กระทำชั่วยิ่งกว่าคนทั้งปวงที่อยู่ก่อนเจ้า และได้ไปสร้างพระอื่นและรูปหล่อและได้กระทำให้เราโกรธ และได้เหวี่ยงเราไว้เสียเบื้องหลังของเจ้า

10 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือราชวงศ์ของเยโรโบอัม และจะตัดคนที่ปัสสาวะรดกำแพงได้เสียจากเยโรโบอัม ทั้งคนที่ยังอยู่ และเหลืออยู่ในอิสราเอล และจะผลาญคนที่เหลือในราชวงศ์เยโรโบอัมเสียอย่างลึนเขิง อย่างคนที่ชนมูลสัตว์ไปทิ้งจนหมด

11 ผู้ใดในวงศ์เยโรโบอัมที่ตายในเมืองสุนัขจะกิน และผู้ใดที่ตายในทุ่ง นกในอากาศจะกิน เพราะพระเยโฮวาห์ทรงลั่นพระ

วาจาไว้

12 เพราะฉะนั้น ขอเชิญเสด็จกลับไปยังพระตำหนักของพระนาง เมื่อพระบาทของพระองค์เข้าเมือง กุมารนั้นก็ถึงแก่กรรม

13 และอิสราเอลทั้งปวงจะไว้ทุกข์ให้เธอ และจะฝังศพเธอไว้ เพราะเธอผู้เดียวเท่านั้นในราชวงศ์เยโรโบอัมที่จะไปถึงหลุมศพ เพราะในตัวเองนั้นยังเห็นบางสิ่งที่พอพระทัยพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ในราชวงศ์ของเยโรโบอัม

14 ยิ่งกว่านั้นอีก พระเยโฮวาห์จะทรงตั้งกษัตริย์อีกองค์หนึ่งเหนืออิสราเอลเพื่อพระองค์ ผู้ซึ่งจะตัดราชวงศ์ของเยโรโบอัมเสียในวันนี้ แต่นั่นอะไร ก็เป็นเวลา

15 เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงตีอิสราเอล ดุจไม้ที่อ้อสั้นอยู่ในน้ำ และจะทรงถอนรากอิสราเอล ออกเสียจากแผ่นดินอันดีนี้ ซึ่งพระองค์ทรงยกให้แก่บรรพบุรุษของเขา และกระจายเขาไปฟากแม่น้ำข้างโน้น เพราะเขาทั้งหลายได้สร้างเสารูปเคารพของเขา เป็นเหตุให้พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธ

16 และพระองค์จะทรงมอบอิสราเอลไว้เพราะบาปทั้งหลาย

(7) 2 ซมอ 12:7-8 (8) 1 พกษ 11:31 (9) 1 พกษ 12:28 (10) พบญ 32:36

(11) 1 พกษ 16:4; 21:24 (12) 1 พกษ 14:17 (13) 2 พศต 12:12; 19:3

(14) 1 พกษ 15:27-29 (15) อพย 34:13-14; พบญ 12:3 (16) 1 พกษ 12:30; 13:34

ของเยโรโบอัม ซึ่งเขาได้กระทำบาปและกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย”

17 แล้วมเหสีของเยโรโบอัมทรงลุกขึ้นเสด็จออกไป และมาถึงเมืองทริซาคห์ และเมื่อพระนางเสด็จถึงธรณีทวาร กุมารก็ถึงแก่กรรม

18 และอิสราเอลทั้งปวงก็ฝังศพเธอและไว้ทุกข์ให้เธอ ตามพระวาจนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยอาหิยาห์ผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์

เยโรโบอัมสิ้นพระชนม์

(2 พศต 13:20)

19 ฝ่ายราชกิจนอกนั้นของเยโรโบอัมกล่าวถึงว่าพระองค์ทรงทำศึก และทรงครอบครองอย่างไรนั้น ดูเถิด ก็บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล

20 เวลาที่เยโรโบอัมครอบครองนั้นเป็นยี่สิบสองปี และพระองค์ก็ล่วงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และนาตบราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทน

เรโหโบอัมนำคนยูดาห์

ให้กระทำบาป

(2 พศต 12:1)

21 ฝ่ายเรโหโบอัมราชโอรสของซาโลมอนทรงครอบครองอยู่ในยูดาห์ เมื่อเรโหโบอัมขึ้นครอง

นั้น มีพระชนมายุสี่สิบเอ็ดพรรษา และทรงครองในเยรูซาเล็มสิบเจ็ดปี เป็นนครซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงเลือกจากบรรดาตระกูลอิสราเอล เพื่อจะสถาปนาพระนามของพระองค์ที่นั่น พระชนม์ของกษัตริย์มีพระนามว่านาอามาห์คนอัมโมน

22 และยูดาห์ได้กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายได้ช่วยให้พระองค์หวงแหนด้วยบาปทั้งหลายที่เขาได้กระทำ ซึ่งมากกว่าบาปทั้งสิ้นที่บรรพบุรุษของเขาได้กระทำเสียอีก

23 เพราะเขาได้สร้างปูชนียสถานสูงด้วย และเสาศักดิ์สิทธิ์ และเสารูปเคารพสำหรับตัวเขาไว้บนเนินเขาสูงๆทุกเนิน และได้ต้นไม้เขียวทุกต้น

24 และมีกะเทยในแผ่นดินนั้นด้วย และเขาได้กระทำตามบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล

ชิชกบรุกรกรุงเยรูซาเล็ม

(2 พศต 12:2-12)

25 ต่อมาในปีที่ห้าแห่งกษัตริย์เรโหโบอัม ชิชกษัตริย์อียิปต์ได้ขึ้นมารบกรุงเยรูซาเล็ม

26 ท่านได้เก็บทรัพย์สมบัติใน

(17) 1 พกษ 14:12 (18) 1 พกษ 14:13 (19) 1 พกษ 14:30 (20) 1 พกษ 15:25
(21) 1 พกษ 11:32, 36 (22) พบญ 32:21; 2 พศต 12:1 (23) พบญ 12:2; 16:22
(24) ปฐก 19:5; พบญ 9:4-5 (25) 1 พกษ 11:40; 2 พศต 12:2 (26) 1 พกษ 10:17

พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และ
ทรัพย์สมบัติในพระราชวังของ
กษัตริย์ ท่านได้เก็บไปเสียทุก
อย่าง และท่านได้เก็บโล่ทองคำ
ซึ่งซาโลมอนได้สร้างนั้นไปหมด
ด้วย

27 และกษัตริย์เรโหโบอัมได้
กระทำโล่ทองคำสามฤทธิ์ แทนไว้
และมอบไว้ในมือของพวกทหาร
รักษาพระองค์ผู้เฝ้าทวารพระ
ราชวัง

28 เมื่อกษัตริย์เสด็จเข้าไปยัง
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์
ทหารรักษาพระองค์ก็ถือโล่ออก
แล้วนำกลับไปเก็บไว้ในห้อง
ทหารรักษาพระองค์ตามเดิม

29 ฝ่ายพระราชกิจนอกนั้นของ
เรโหโบอัม และสรรพสิ่งที่ทรง
กระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือ
พงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศ
ยูดาห์หรือ

30 มีสงครามระหว่างเรโหโบอัม
และเยโรโบอัมเสมอไป

เรโหโบอัมสิ้นพระชนม์
(2 พศต 12:13-16)

31 และเรโหโบอัมก็ทรงล่วง
หลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของ
พระองค์ และเขาก็ฝังไว้กับ
บรรพบุรุษของพระองค์ในนคร
ดาวิด พระนามของพระชนนี
ของพระองค์คือนาอามาห์คน
อัมโมน และอาบียัมราชโอรสก็

**ขึ้นครองแทน
อาบียัมได้ขึ้นครอง
เหนือประเทศยูดาห์**

(2 พศต 13:1-2)

15 ในปีที สิบแปดแห่งรัช
กาลกษัตริย์เยโรโบอัม
บุตรชายเนบัท อาบียัมได้ขึ้น
ครองเหนือประเทศยูดาห์

2 พระองค์ทรงครองในเยรูซา-
เล็มสามปี พระนามของพระ
ชนนีคือมาอาคาห์ธิดาของอาบิ-
ซาโลม

3 พระองค์ดำเนินตามการบาป
ทุกอย่างซึ่งราชบิดาของพระ
องค์ได้กระทำต่อพระพักตร์พระ
องค์ และพระทัยของพระองค์ก็
ไม่บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของพระองค์ ดังพระทัยของ
ดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์

4 อย่างไรก็ตามก็ดี เพื่อทรงเห็นแก่
ดาวิดพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
พระองค์ทรงประทานพระทัยแก่
พระองค์ในเยรูซาเล็ม คือทรง
ตั้งราชโอรสแทน และเพื่อทรง
สถาปนาเยรูซาเล็ม

5 เพราะว่าดาวิดทรงกระทำสิ่งที่
ถูกต้องในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ และมีได้ทรงหันไป
จากสิ่งใด ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง
บัญชาแก่พระองค์ตลอดพระ
ชนม์ชีพของพระองค์ นอกจาก
เรื่องอูรีอาห์คนฮิตไทต์

(29) 2 พศต 12:15-16 (30) 1 พกษ 12:21-24; 15:6
(31) 1 พกษ 14:21; 2 พศต 12:16 (1) 2 พศต 13:1 (2) 2 พศต 11:20-22; 13:2
(3) 1 พกษ 11:4; สดต 119:80 (4) 2 ซมอ 21:17; 1 พกษ 11:32 (5) 2 ซมอ 11:3, 15

6 มีศึกระหว่างเรโโบอัมกับเยโรโบอัมตลอดพระชนม์ชีพของพระองค์

7 ราชกิจนั้นของอาบีอัมและสรรพสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ และมีการศึกระหว่างอาบีอัมและเยโรโบอัม

อาบีอัมสิ้นพระชนม์

อาสาชั้นครอง

(2 พศต 14:1)

8 และอาบีอัมก็ล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษและเขาทั้งหลายก็ฝังพระศพพระองค์ไว้ในนครดาวิด และอาสาราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทน

9 ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลเยโรโบอัมกษัตริย์ของอิสราเอล อาสาได้ขึ้นครองเหนือประเทศยูดาห์

10 และพระองค์ทรงครองอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มสี่สิบเอ็ดปี พระอัยกีของพระองค์คือมาอาคาร์ทิดาของอาบีซาโลม

11 และอาสาทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ ตั้งดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำนั้น

12 พระองค์ทรงกวาดล้างกะเทยเสียจากแผ่นดิน และรื้อถอนรูปเคารพทั้งสิ้น ซึ่งบรรพ-

บุรุษได้กระทำไว้นั้นเสีย

13 และพระองค์ทรงถอดมาอาคาร์ทพระอัยกีเสียจากตำแหน่งพระราชชนนี เพราะพระนางมีรูปเคารพน่าเกลียดน่าชังสร้างไว้ในเสารูปเคารพ และอาสาทรงฟื้นฟูรูปเคารพของพระนางลง และทรงเผาเสียที่ลำธารชิตโรน

14 แต่มิได้ทรงรื้อปูชนียสถานสูงเหล่านั้น ถึงอย่างนั้นพระทัยของอาสาภิรมย์ต่อพระเยโฮวาห์ตลอดรัชสมัยของพระองค์

15 พระองค์ทรงนำเงิน ทองคำ และเครื่องใช้ต่างๆ อันเป็นสัญญาถวายของราชบิดาของพระองค์ และของสัญญาถวายของพระองค์เองมายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

การศึกระหว่าง

อาสาและบาอาซา

(2 พศต 16:1-6)

16 มีการศึกระหว่างอาสาและบาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอลตลอดสมัยของพระองค์ทั้งสอง

17 บาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงยกไปต่อสู้กับยูดาห์ และได้สร้างเมืองรามัท เพื่อมิให้ผู้ใดเข้าไปเฝ้าหรือออกมาจากอาสา กษัตริย์แห่งยูดาห์

18 แล้วอาสาทรงนำเงินและทองคำ ซึ่งเหลืออยู่ในทรัพย์สินแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และ

(6) 1 พกษ 14:30 (7) 2 พศต 13:2-22 (8) 2 พศต 14:1 (11) 2 พศต 14:2

(12) พบญ 23:17; 1 พกษ 14:24 (13) อพย 32:20 (14) 1 ซมอ 16:7; 1 พกษ 3:2

(15) 1 พกษ 7:51 (17) ยชว 18:25; 1 พกษ 12:26 (18) ปฐก 14:15; 1 พกษ 11:23

ทรัพย์สินของพระราชวัง มอบไว้ในมือของข้าราชการของพระองค์ และกษัตริย์อาสาทรงใช้เขาไปเฝ้าเบนฮาดัดโอรสของทับริมโมน ผู้เป็นโอรสของเฮซีโอน กษัตริย์แห่งซีเรีย ผู้อยู่ในเมืองดามัสกัสว่า

19 "มีพันธมิตรระหว่างข้าพระองค์และพระองค์ ระหว่างพระชนกของข้าพระองค์และพระชนกของพระองค์ ดูเถิด ข้าพระองค์ได้ส่งบรรณาการเป็นเงินและทองคำมายังพระองค์ ขอพระองค์เสด็จไปเลิกพันธมิตรกับบาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอลเสีย เพื่อเขาจะได้ยกทัพกลับไปเสียจากข้าพระองค์"

20 แล้วเบนฮาดัดก็ ทรงฟัง กษัตริย์อาสาและส่งผู้บังคับบัญชาทหารของพระองค์ไปรบหัวเมืองอิสราเอล และได้โจมตีเมืองอโยน ดาน อาเบลเบธมา-อาคาคห์ และหมดท้องถื่นคินเน-โรท และหมดดินแดนนัฟทาลี

21 และอยู่มาเมื่อบาอาซาทรงได้ยินแล้ว พระองค์ก็ทรงหยุดสร้างเมืองรามาคห์ และพระองค์ประทับที่เมืองทิรซาคห์

22 แล้วกษัตริย์อาสาทรงประกาศไปทั่วยูดาห์ไม่วั้นผู้ใดเลย เขาทั้งหลายก็มารื้อเอาหินของเมืองรามาคห์ และตัวไม้ของเมือง

นั้นซึ่งบาอาซาทรงสร้างค้ำอยู่ กษัตริย์อาสาที่ทรงเอามาสร้างเมืองเกบาแห่งเบนยามินและเมืองมิสปาห์

อาสาสินพระชนม์

เยโฮซาฟัทก็ขึ้นครองแทน

23 พระราชกิจนอกนั้นของอาสา ทั้งยุทธพลทั้งสิ้นของพระองค์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และหัวเมืองซึ่งพระองค์ทรงสร้าง มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ แต่เมื่อทรงพระราชแล้วก็เกิดพระโรคขึ้นที่พระบาท

24 และอาสาที่ทรงล่วงหลับไป อยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ที่ในนครดาวิดราชบิดาของพระองค์ และเยโฮซาฟัทราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทน

นาตบได้ครองเหนืออิสราเอล

25 นาตบราชโอรสของเยโรโบ-อัมได้เริ่มครองเหนืออิสราเอล ในปีที่สองแห่งรัชกาลอาสา กษัตริย์แห่งยูดาห์ และพระองค์ทรงครองเหนืออิสราเอลสองปี

26 พระองค์ทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และทรงดำเนินในทางแห่งราชบิดาของพระองค์ และในบาปซึ่ง

(20) วนล 18:29; 2 ซมอ 20:14-15; 1 พกษ 12:29; 20:1; 2 พกษ 15:29

(21) 1 พกษ 14:17; 16:15-18 (22) ยชา 18:26; 2 พศด 16:6 (23) 2 พศด 16:11

(24) 1 พกษ 22:41-44; 2 พศด 17:1 (25) 1 พกษ 14:20 (26) 1 พกษ 12:28-33

พระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอล
ทำบาปด้วย

บาอาซากบฏและยีดเอา

อาณาจักรอิสราเอล

27 บาอาซาบุตรชายอาหิยาห์
วงศ์วานของอิสสาคาร์ คิดกบฏ
ต่อพระองค์ และบาอาซาทรง
ประหารพระองค์เสียที่กิบเบโอน
ซึ่งเป็นแดนเมืองของฟีลิสเตีย
เพราะนาดับและคนอิสราเอลทั้ง
สิ้นกำลังล้อมเมืองกิบเบโอนอยู่
28 ดังนั้นบาอาซาจึงสำเร็จโทษ
พระองค์เสียในปีที่สามแห่งรัช
กาลอาสา กษัตริย์แห่งยูดาห์และ
ขึ้นครองแทน

29 ต่อมา พอพระองค์ทรงเป็น
กษัตริย์ก็ทรงประหารราชวงศ์
ของเยโรโบอัมเสียสิ้น ไม่มีผู้
ใดของเยโรโบอัมรอดมาสักคน
เดียวเลย พระองค์ทำลายเสียสิ้น
ตามพระดำรัสแห่งพระเยโฮวาห์
ซึ่งพระองค์ตรัสโดยอาหิยาห์
ชาวซีโลห์ผู้รับใช้ของพระองค์
30 เป็นเพราะบาปทั้งหลายซึ่ง
เยโรโบอัมได้ทรงกระทำ และซึ่ง
พระองค์ได้ทรงกระทำให้อิสรา-
เอลทำบาปด้วย และเพราะพระ
องค์ทรงกระทำให้พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของอิสราเอลทรงพระ
พิโรธ

31 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ
นาดับ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์

ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ใน
หนังสือพงศาวดารของกษัตริย์
แห่งอิสราเอลหรือ

การศึกะหว่าง

อาสาและบาอาซา

32 มีศึกะหว่างอาสาและบา-
อาซา กษัตริย์แห่งอิสราเอล
ตลอดสมัยของพระองค์ทั้งสอง

33 ในปีที่สามแห่งรัชกาลอาสา
กษัตริย์แห่งยูดาห์ บาอาซาบุตร
ชายอาหิยาห์ได้ทรงเริ่มครอบ
ครองเหนืออิสราเอลทั้งสิ้นที่
เมืองทีรซาห์ และได้ทรงครอบ
ครองอยู่ยี่สิบสี่ปี

34 พระองค์ทรงกระทำชั่วใน
สายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
และดำเนินในมรรคาของเยโร-
โบอัม และในบาปซึ่งพระองค์
ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป
ด้วย

**บาอาซาถูกสาปแช่ง
แล้วจึงสิ้นพระชนม์**

16 พระวจนะของพระเย-
โฮวาห์ได้มาถึงเยชูบุตร
ชายฮานานีกล่าวโทษบาอาซาว่า
2 "ในเมื่อเราได้เช็ดชูเจ้าขึ้นมา
จากผงคลี และกระทำให้เจ้าเป็น
ประมุขเหนืออิสราเอลประชาชน
ของเรา และเจ้าได้ดำเนินตาม
มรรคาของเยโรโบอัม และได้
กระทำให้อิสราเอลประชาชน
ของเราทำบาปด้วย กระทำให้

(27) ยชว 19:44; 21:23; 1 พกษ 14:14; 16:15 (29) 1 พกษ 14:10-14
(30) 1 พกษ 14:9, 16 (32) 1 พกษ 15:16 (34) 1 พกษ 12:28-29; 13:33; 14:16
(1) 1 พกษ 15:27; 16:7; 2 พคต 16:7-10 (2) 1 ซมอ 2:8; 1 พกษ 12:25-33; 14:7

เราโกรธด้วยบาปของเขาทั้งหลาย

3 ดูเถิด เราจะกวาดล้างผู้อยู่ภายหลังบาปของเขาและผู้อยู่ภายหลังราชวงศ์ของเขาเสียอย่างสิ้นเชิง และกระทำให้ราชวงศ์ของเจ้าเหมือนกับราชวงศ์ของเยโรโบอัมบุตรเนบัท

4 ผู้ใดในราชวงศ์บาอาซาที่ตายในเมืองสุนัขจะกิน และผู้ใดที่ตายในทุ่งนา นกในอากาศจะกิน”

5 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของบาอาซา และบรรดาสิ่งทีพระองค์ได้กระทำ และยทพลั้งของพระองค์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ

6 และบาอาซาก็ ล่วงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังไว้ที่ เมืองทีรซาห์ และเอลาห์ราชโอรสก็ขึ้นครองแทนพระองค์

7 นอกจากนั้นพระวจนะของพระเยโฮวาห์ได้มาถึงโดยผู้พยากรณ์เยชูบุตรชายฮานานีกล่าวโทษบาอาซาและเชื้อวงศ์ของพระองค์ ทั้งเรื่องความชั่วทั้งสิ้นซึ่งพระองค์กระทำในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการยั่วยุให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธด้วยพระราชกิจจากพระหัตถ์

ของพระองค์ ในการที่เหมือนกับราชวงศ์ของเยโรโบอัม และเพราะพระองค์ได้ทรงฆ่าเยโรโบอัมด้วย

เอลาห์ขึ้นครองเหนืออิสราเอล 8 ในปีที่ยี่สิบหกแห่งรัชกาลอัสากษัตริย์ของยูดาห์ เอลาห์โอรสบาอาซาทรงเริ่มขึ้นครองเหนืออิสราเอลในเมืองทีรซาห์ และทรงครอบครองอยู่สองปี 9 แต่ คิมรีข้าราชการกองรบของพระองค์ ครั้งหนึ่ง ได้คิดกบฏต่อพระองค์เมื่อพระองค์ประทับที่เมืองทีรซาห์ พระองค์ทรงตั้งมัจฉาในเรือนของอารซา ผู้ครอบครองราชสำนักในทีรซาห์ 10 คิมรีได้เข้ามาฟันพระองค์ล้มลง และประหารพระองค์เสีย ในปีที่ยี่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลอัสากษัตริย์ของยูดาห์แล้วก็ขึ้นครองแทนพระองค์

คิมรีเสด็จประทับเหนือ

ราชบัลลังก์ของอิสราเอล

11 และอยู่มาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครองราชย์ ที่นทีที่พระองค์เสด็จประทับบนราชบัลลังก์ พระองค์ทรงสังหารราชวงศ์ของบาอาซาเสียสิ้น พระองค์มิได้ทรงเหลือไว้สักคนหนึ่งทีปัสสาวะรดกำแพงได้ ไม่ว่าจะปัสสาวะหรือมิตรสหายของบาอาซา

(3) 1 พกษ 14:10; 15:29; 16:11 (4) 1 พกษ 14:11; 21:24 (5) 2 พศด 16:11

(6) 1 พกษ 14:17; 15:21 (7) 1 พกษ 15:27, 29; 16:1; ฮชย 1:4

(9) ปฐก 24:2; 39:4; 1 พกษ 18:3; 2 พกษ 9:30-33 (11) 1 ซมอ 25:22

12 คิมรีทรงทำลายราชวงศ์ของบาอาซาทั้งหมดดังนี้แหละ ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยเยชูผู้พยากรณ์กล่าวโทษบาอาซา

13 เหตุด้วยบาปทั้งสิ้นของบาอาซา และบาปของเอลาห์ราชโอรสของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทั้งสองได้กระทำบาป และซึ่งพระองค์ทั้งสองได้กระทำให้ชนอิสราเอลทำบาปด้วย กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงกริ้วด้วยเรื่องความหยิ่งยโสของพระองค์ทั้งสองนั้น

14 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเอลาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ

15 ในปีที่ยี่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลอาสา กษัตริย์ประเทศยูดาห์ คิมรีทรงครอบครองเจ็ดวัน ณเมืองทีรซาห์ ฝ่ายพวกพลได้ตั้งค่ายรบเมืองกิบเบโอน ซึ่งเป็นของคนฟีลิสเตีย

16 และพวกพลซึ่งตั้งค่ายอยู่นั้น ได้ยินเขากล่าวกันว่า "คิมรีได้กบฏและท่านได้ปลงพระชนม์กษัตริย์เสียแล้ว" เพราะฉะนั้นอิสราเอลทั้งปวงก็สถาปนามริผู้บัญชาการกองทัพให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลในวันนั้น

ที่ในค่าย

17 อมรีจึงเสด็จขึ้นไปจากกิบเบโอน และอิสราเอลทั้งปวงก็ขึ้นไปด้วย เขาทั้งหลายเข้าล้อมเมืองทีรซาห์

18 และต่อมาเมื่อคิมรีทรงเห็นว่าเมืองนั้นถูกยึดแล้วก็เสด็จเข้าไปในพระราชวังแห่งราชสำนัก และทรงเผาพระราชสำนักตลอดพระองค์เองสิ้นพระชนม์เสียในกองไฟนั้น

19 เหตุด้วยบาปทั้งหลายซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้ คือทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ดำเนินอยู่ในมรรคาของเยโรโบอัม และด้วยเหตุบาปซึ่งพระองค์ทรงกระทำ คือทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย

20 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของคิมรีและการกบฏซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์อิสราเอลหรือ

ทิบนีกับอมรีต่อสู้เพื่อได้

ราชบัลลังก์ แล้วทิบนีสิ้นชีวิต
21 แล้วชนชาติอิสราเอลก็แบ่งออกเป็นสองส่วน ครึ่งหนึ่งของประชาชนติดตามทิบนีบุตรชายกินัท เชิญท่านให้เป็นกษัตริย์ และอีกครึ่งหนึ่งติดตามอมรี
22 แต่ประชาชนผู้ติดตามอมรี

(12) 1 พกษ 16:3

(13) พบญ 32:21; 1 ซมอ 12:21; อสย 41:29; ยน 2:8; 1 คร 8:4; 10:19

(15) 1 พกษ 15:27 (19) 1 พกษ 12:25-33; 15:26, 34

ได้รับชนะประชาชนผู้ติดตาม
ทิบนีบุตรชายกินัท ทิบนีจึงสิ้น
ชีวิตและอมรีก็ขึ้นเป็นกษัตริย์

อมรีตั้งเมืองหลวงไว้

ที่สะมาเรีย

23 ในปีที่สามสิบเอ็ดแห่งรัชกาลอาสา กษัตริย์แห่งยูดาห์อมรีได้เริ่มต้นครอบครองอยู่เหนืออิสราเอล และทรงครอบครองอยู่สิบสองปี พระองค์ทรงครอบครองในเมืองที่ราหัทปี 24 พระองค์ทรงซื้อภูเขาสะมาเรียจากเซเมอร์เงินสองตะลันต์ และพระองค์ทรงเสริมภูเขานั้นให้เป็นป้อม และทรงขนานนามเมืองที่พระองค์ทรงสร้างนั้นว่าสะมาเรีย ตามชื่อของเซเมอร์ผู้เป็นเจ้าของภูเขานั้น

25 อมรีได้ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ และทรงกระทำเลวทรามกว่าบรรดากษัตริย์ที่อยู่มาก่อนพระองค์

26 เพราะว่าพระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาทั้งสินของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท และตามบาปซึ่งพระองค์กระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลพิโรธด้วยความหยิ่งยโสของเขาทั้งหลาย

27 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอมรีซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และ

ยุทธพลซึ่งพระองค์ทรงสำแดงมิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ

อาหับขึ้นครองแทนอมรี

28 และอมรีก็ล่วงลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในสะมาเรีย และอาหับราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทนพระองค์

29 ในปีที่สามสิบแปดแห่งรัชกาลอาซากษัตริย์ของยูดาห์ อาหับราชโอรสของอมรีได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล และอาหับราชโอรสของอมรีได้ครอบครองเหนืออิสราเอลในเมืองสะมาเรียยี่สิบสองปี

30 และอาหับโอรสของอมรีได้กระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์มากยิ่งขึ้นเสียกว่าบรรดากษัตริย์ที่อยู่ก่อนพระองค์

อาหับแต่งงานกับเยเซเบล

31 และอยู่มาประหนึ่งว่าการที่พระองค์ดำเนินในบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทนั้นเป็นสิ่งที่เล็กน้อย พระองค์ทรงรับเยเซเบลพระราชธิดาของเอ็ท-บาอัลกษัตริย์ของชาวไซดอนมาเป็นมเหสี และไปปรนนิบัติพระบาอัล และนมัสการพระนิน

32 พระองค์ทรงสร้างแท่นบูชา

(23) 1 พกษ 15:21 (24) 1 พกษ 13:32; 2 พกษ 17:24; ยน 4:4 (25) มคา 6:16

(26) 1 พกษ 16:13, 19 (31) พบทญ 7:3; วนล 18:7; 1 พกษ 11:1-5; 21:25-26

(32) 2 พกษ 10:21, 26-27

พระบาอัลในพระนิเวศพระบาอัล ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้ในเมืองสะมาเรีย

33 และอาหับทรงสร้างเสารูปเคารพ อาหับทรงกระทำการที่กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงพระพิโรธมากยิ่งขึ้นกว่าบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลซึ่งอยู่มาก่อนพระองค์ 34 ในรัชกาลของพระองค์ ฮีเอลชาวเบธเอลได้สร้างเมืองเยรีโค ท่านได้วางรากเมืองนั้นโดยต้องเสียอาปี้รัมบุตรหัวปีของท่าน และตั้งประตูเมืองโดยต้องเสียเสกบุตรสุดท้องของท่าน ตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยโยชูวาบุตรชายนูน

เอลียาห์พยากรณ์ว่าจะมี

การขาดแคลนเป็นเวลาสามปี
17 ฝ่ายเอลียาห์ชาวทิสบีผู้ซึ่งตั้งอาศัยอยู่ในกิเลอาด ได้ทูลอาหับว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลผู้ซึ่งข้าพระองค์ปฏิบัติทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด จะไม่มีน้ำค้างหรือฝนในปีเหล่านี้ นอกจากตามคำของข้าพระองค์"

กาเลียงเอลียาห์

2 แล้วพระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังท่านว่า

3 "จงออกไปจากที่นี่และหันไป

ทางตะวันออก และซ่อนตัวอยู่ที่ข้างลำธารเครีท ซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้

4 เจ้าจะดื่มน้ำจากลำธาร และเราได้บัญชาให้กาเลียงเจ้าที่นั่น"

5 ท่านจึงไปและกระทำตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์ ท่านไปอาศัยอยู่ที่ข้างลำธารเครีท ซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้

6 และกาก็นำขนมปังและเนื้อมาปิ้งและเนื้อมาในเวลาเย็น และท่านก็ดื่มจากลำธาร

7 และต่อมา ภายหลังลำธารก็แห้ง เพราะไม่มีฝนในแผ่นดิน

หญิงม่ายแห่งเมืองศาราเฟท เลียงเอลียาห์

8 และพระวาทะของพระเยโฮวาห์มายังท่านว่า

9 "ลุกขึ้นไปยังเมืองศาราเฟท เกิด ซึ่งขึ้นแก่เมืองไซดอน และอาศัยอยู่ที่นั่น ดูเถิด เราได้บัญชาหญิงม่ายคนหนึ่งที่นี่ให้เลียงเจ้า"

10 ท่านจึงลุกขึ้นไปยังเมืองศาราเฟท และเมื่อมาถึงประตูเมืองดูเถิด หญิงม่ายคนหนึ่งที่นี่กำลังเก็บฟืน ท่านจึงเรียกนางว่า "ขอน้ำเล็กน้อยใส่ภาชนะมาให้ฉัน เพื่อฉันจะได้ดื่ม"

11 และขณะเมื่อนางจะไปเอาน้ำมา ท่านก็เรียกนางแล้วบอกว่า

(33) 1 พกษ 14:9; 16:29-30; 21:25; 2 พกษ 13:6 (34) ยชา 6:26

(1) พบญ 10:8; วนฉ 12:4; 1 พกษ 18:1, 10; 22:14; 2 พกษ 3:14; 5:20; ลก 4:25

(4) โยบ 38:41 (9) 2 ซมอ 24:6; อบด 20; ลก 4:25-26

“ขอนำอาหารใส่มือมาให้ฉันสัก
หน่อยหนึ่ง”

12 และนางตอบว่า “พระเยโฮ-
วาค่ะพระเจ้าของท่านทรงพระ
ชนม์อยู่แน่ฉันใด ดิฉันไม่มีอะ-
ไรที่ปึงเสร็จ มีแต่แป้งสักกำมือ
หนึ่งในหม้อ และน้ำมันเล็กน้อย
ที่ในไห ดูเถิด ดิฉันกำลังเก็บ
ฟืนสองท่อนเพื่อจะเข้าไปทำ
สำหรับตัวดิฉันและบุตรชายของ
ดิฉัน เพื่อเราจะได้อิ่มแล้วก็จะ
ตาย”

13 และเอลียาห์ บอกนางว่า
“อย่ากลัวเลย จงไปทำตามที่เขา
พูด แต่จงทำขนมก้อนเล็กให้ฉัน
ก่อน แล้วเอามาให้ฉัน ภายหลัง
จึงทำสำหรับตัวเจ้าและบุตรชาย
ของเจ้า”

14 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ของอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า “แป้ง
ในหม้อนั้นจะไม่หมดและน้ำมัน
ในไหนั้นจะไม่ขาด จนกว่าจะถึง
วันที่พระเยโฮวาห์ทรงส่งฝนลง
มายังพื้นดิน”

15 นางก็ไปกระทำตามคำของ
เอลียาห์ แล้วนาง ตัวท่านและ
ครอบครัวของนางก็รับประทาน
อยู่หลายวัน

16 แป้งในหม้อก็ไม่หมด น้ำมัน
ในไหก็ไม่ขาด ตามพระวจนะ
ของพระเยโฮวาห์ซึ่งตรัสทางเอ-
ลียาห์

**บุตรชายของหญิงม่าย
เป็นขึ้นมาจากความตาย**

17 และอยู่มา ภายหลังเหตุ-
การณ์เหล่านี้ บุตรชายของหญิง
คนนั้นผู้เป็นเจ้าของบ้านก็ล้ม
ป่วย อาการป่วยนั้นก็สาหัส จน
ไม่มีลมหายใจเหลืออยู่แล้ว

18 นางจึงกล่าวแก่เอลียาห์ว่า
“โอ คนของพระเจ้า เจ้าข้า ฉันมี
เรื่องอะไรก็ ขวข้องกับท่าน
ท่านได้มาหาฉันเพื่อฟืนให้ทรง
ระลึกถึงความผิดของฉัน และ
กระทำใ้บุตรชายของฉันตาย
หรือ”

19 และท่านก็พูดกับนางว่า “เอา
บุตรชายของเจ้ามาให้ฉันเถิด”
ท่านก็นำเขาไปจากอกของนาง
อุ้มขึ้นไปในห้องชั้นบนที่ท่าน
อาศัยอยู่ และวางเขาไว้บนที่
นอนของท่านเอง

20 และท่านร้องทูลพระเยโฮ-
วาค่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของข้าพระองค์ พระ
องค์ทรงนำเหตุร้ายมาจนกระทั่ง
หญิงม่ายนี้ที่ข้าพระองค์อาศัย
อยู่ด้วยที่เดียวหรือ โดยที่ทรง
ประหารบุตรชายของนางเสีย”

21 แล้วท่านก็เหยียดตัวลงทับ
เด็กนั้นสามครั้ง และร้องทูล
พระเยโฮวาห์ว่า “โอ ข้าแต่พระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอชีวิตของเด็กคนนี้นำเข้ามาในตัว

(12) พบญ 28:23-24

(18) ลก 5:8

(21) 2 พกษ 4:34-35; กจ 20:10

เขานีก”

22 และพระเยโฮวาห์ทรงฟังเสียงของเอลียาห์ และชีวิตของเด็กนั้นมาเข้าในตัวเขานีก และเขาก็อฟื้นขึ้น

23 และเอลียาห์ก็อุ้มเด็กนั้น นำลงมาจากห้องชั้นบนเข้าไปในเรือน และมอบเขาให้แก่มารดาของเด็ก และเอลียาห์บอกว่า “ดูซิ บุตรของเจ้ายังมีชีวิตอยู่”

24 และหญิงนั้นพูดกับเอลียาห์ว่า “คราวนี้ดิฉันทราบแล้วว่า ท่านเป็นคนของพระเจ้า และพระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในปากของท่านเป็นความจริง”

เอลียาห์จะไปเฝ้า

กษัตริย์อาหับ

18 และอยู่ต่อมาหลายวัน พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงเอลียาห์ในปีที่สามว่า “ไปซี และแสดงตัวของเจ้าต่ออาหับ และเราจะส่งฝนมาเหนือแผ่นดิน”

2 เอลียาห์ก็ไปแสดงตัวต่ออาหับ การกินดาร์อาหารนั้นสาหัสมากในสะมาเรีย

โอบาดีห์ ผู้ที่เชื่อใน

พระเจ้า ได้รับใช้อาหับ

3 และอาหับรับสั่งเรียกโอบาดีห์ผู้เป็นอธิบติกรมวัง (ฝ่ายโอบาดีห์นั้นเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ยิ่ง

นีก

4 และเมื่อเยเซเบลขจัดผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ออกไป โอบาดีห์ได้นำผู้พยากรณ์หนึ่งร้อยคนซ่อนไว้ตามถ้ำแห่งละห้าสิบคน และเลี้ยงเขาทั้งหลายด้วยขนมปังและน้ำ)

5 และอาหับรับสั่งโอบาดีห์ว่า “จงไปให้ทั่วพื้นแผ่นดินไปหาธารน้ำพุ และไปให้ทั่วทุกลำธาร ชะรอยเราจะพบหญ้าและรักษาชีวิตม้าและล่อให้คงอยู่ได้ และไม่ต้องสูญเสียชีวิตไปหมด”

6 ดังนั้นพวกเขา ก็แบ่งดินแดนกันเพื่อจะออกไปค้น อาหับเสด็จไปทางหนึ่ง ฝ่ายโอบาดีห์ไปอีกทางหนึ่ง

7 เมื่อโอบาดีห์กำลังไปตามทาง ดูเถิด เอลียาห์ได้พบเขา และโอบาดีห์ก็จำท่านได้จึงซบหน้าลงพูดว่า “เอลียาห์ เจ้านายของข้าพเจ้า เป็นตัวท่านเองจริงหรือ”

8 และท่านก็ตอบเขาว่า “ตัวฉันเอง จงไปบอกเจ้านายของท่านว่า ‘ดูเถิด เอลียาห์อยู่ที่นี้’”

9 และเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้กระทำผิดประการใด ท่านจึงจะมอบผู้รับใช้ของท่านไว้ในพระหัตถ์ของอาหับให้ประหารข้าพเจ้าเสีย

10 พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของ

(22) ลก 7:14; สบ 11:35 (24) ยน 2:11; 3:2; 16:30

(1) พบทญ 28:12; 1 พกษ 17:1; ลก 4:25; ยก 5:17

(7) 2 พกษ 1:6-8

ท่านทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด
ไม่มีประชาชาติหรือราชอาณาจักรใด
ที่เจ้านายของข้าพเจ้ามิ
ได้ส่งคนไปเสาะหาท่าน และ
เมื่อเขาทั้งหลายกราบทูลว่า `เขา
ไม่อยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า' พระองค์
ก็ให้ประชาชาติหรือราชอาณาจักร
จักรปฏิญาณว่าเขาทั้งหลายมิได้
พบท่าน

11 และคราวนี้ท่านกล่าวว่า `จง
ไปบอกเจ้านายของท่านว่า "ดู
เถิด เอลียาห์อยู่ที่นี้"

12 อยู่มาพอข้าพเจ้าไปจากท่าน
แล้ว พระวิญญูณของพระเย-
โฮวาห์จะมาพาท่านไป ณ ที่ใด
ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ ฉะนั้นเมื่อ
ข้าพเจ้าไปทูลอาหับ และพระ
องค์หาท่านไม่พบ พระองค์ก็จะ
ทรงประหารข้าพเจ้าเสีย ถึงแม้
ว่าข้าพเจ้าผู้รับใช้ของท่านยำ-
เกรงพระเยโฮวาห์ตั้งแต่หนุ่ม ๆ
มา

13 ไม่มีผู้ใดเรียนเจ้านายของ
ข้าพเจ้าดอกหรือว่า ข้าพเจ้าได้
กระทำสิ่งใดเมื่อเยเซเบลประ-
หารผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์
เสีย และข้าพเจ้าได้ซ่อนผู้พยา-
กรณ์หนึ่งร้อยคนของพระเยโฮ-
วาห์ไว้ตามถ้ำแห่งละห้ำละลา
และเลี้ยงเขาด้วยขนมปังและน้ำ

14 และคราวนี้ท่านบอกว่า `จง
ไปบอกเจ้านายของท่านว่า "ดู

เถิด เอลียาห์อยู่ที่นี้"' แล้ว
พระองค์จะทรงประหารข้าพเจ้า
เสีย"

15 และเอลียาห์กล่าวว่า "พระ
เยโฮวาห์จอมโยธาผู้ซึ่งข้าพเจ้า
ปฏิบัติอยู่ ทรงพระชนม์อยู่แน่
ฉันใด ข้าพเจ้าจะแสดงตัวของ
ข้าพเจ้าแก่อาหับในวันนี้แน่"

16 โอบาดีห์จึงไปเฝ้าอาหับและ
ทูลพระองค์ อาหับก็เสด็จไปพบ
เอลียาห์

เอลียาห์เข้าเฝ้า

กษัตริย์อาหับ

แล้วทำทนายพระองค์

17 และอยู่มาเมื่ออาหับทอด
พระเนตรเห็นเอลียาห์ อาหับก็
ตรัสกับท่านว่า "นี่ตัวเจ้าหรือ
เจ้าผู้ทำความลำบากให้อิสรา-
เอล"

18 และท่านจึงทูลว่า "ข้าพระ
องค์มิได้กระทำความลำบากแก่อิสราเอล
แต่พระองค์ได้กระทำ
และราชวงศ์บิดาของพระองค์
เพราะว่าพวกพระองค์ได้ทอด
ทิ้งพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์
และติดตามพระบาอัล

19 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงสั่ง
ให้บรรดาชนอิสราเอลมาพบ
ข้าพระองค์ที่ภูเขาคารเมล ทั้ง
ผู้พยากรณ์ของพระบาอัลสี่ร้อย
ห้าสิบคนนั้น และผู้พยากรณ์
ของเสารูปเคารพสี่ร้อยคนนั้น ผู้

(12) 2 พกษ 2:16; อสค 3:12, 14; มธ 4:1; กจ 8:39

(17) 1 พกษ 21:20; ยน 7:25; กจ 16:20

(18) 1 พกษ 16:30-33; 2 พศด 15:2 (19) ยชว 19:26; 1 พกษ 16:33; 2 พกษ 2:25

ซึ่งรับประทานที่โต๊ะเสวยของ
พระนางเยเซเบล”

20 อาหับจึงทรงส่งไปยังคนอิส-
ราเอลทั้งปวง และชุมนุมผู้
พยากรณ์ที่ภูเขาคารเมล

21 และเอลียาห์ก็เข้ามาใกล้
ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า “ท่าน
ทั้งหลายจะขยี้กษยอนอยู่ระ-
หว่างสองฝ่ายนี้ นานสักเท่าใด
ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า
จงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระ
บาอัลเป็น ก็จงตามท่านไปเถิด”
และประชาชนไม่ตอบท่านสักคำ
เดียว

22 แล้วเอลียาห์พูดกับประชา
ชนว่า “ตัวข้าพเจ้า คือข้าพเจ้า
แต่ผู้เดียวเป็นผู้พยากรณ์ของ
พระเยโฮวาห์ที่เหลื่ออยู่ แต่
ผู้พยากรณ์พระบาอัลมีสี่ร้อย
ห้าสิบคน

23 ขอให้เขามอบวัวผู้แก่เราสอง
ตัว แล้วขอให้เขาทั้งหลายเลือก
วัวเป็นของเขาตัวหนึ่งฟันเป็น
ท่อนๆ วางไว้บนกองฟืนแต่อย่า
ใส่ไฟ และข้าพเจ้าจะเตรียมวัวผู้
อีกตัวหนึ่งนั้นวางไว้บนฟืน และ
ไม่ใส่ไฟ

24 และท่านทั้งหลายจงร้องออก
พระนามพระของท่าน และ
ข้าพเจ้าจะร้องออกพระนามพระ
เยโฮวาห์ พระเจ้าองค์ที่ทรง
ตอบด้วยไฟ พระองค์นั้นแหละ

ทรงเป็นพระเจ้า” และประชาชน
ทั้งปวงก็ตอบว่า “อย่างที่พูดก็ดี
แล้ว”

การพิสูจน์บน

ภูเขาคารเมล

25 แล้วเอลียาห์พูดกับผู้พยา-
กรณ์ของพระบาอัลว่า “จงเลือก
วัวผู้ตัวหนึ่งสำหรับท่านและ
ตระเตรียมเสียก่อน เพราะพวก
ท่านมากคนด้วยกัน จงร้องออก
พระนามพระของท่าน แต่อย่า
ใส่ไฟ”

26 เขาทั้งหลายก็เอาวัวผู้ที่เขา
นำมาให้และเขาทั้งหลายก็จัด
เตรียมและร้องออกพระนาม
พระบาอัล ตั้งแต่เวลาเช้าจน
เที่ยงกล่าวว่า “โอ ข้าแต่พระ
บาอัล ขอสดับพวกข้าพเจ้าเถิด”
แต่ก็ไม่มีเสียงและไม่มีใครตอบ
และเขาก็โยกเขยอกอยู่รอบแท่น
ซึ่งเขาได้สร้างขึ้นนั้น

27 ครั้นถึงเวลาเที่ยงเอลียาห์ก็
เหยยเขาทั้งหลายว่า “ร้องให้ดังๆ
ซี เพราะท่านเป็นพระองค์หนึ่ง
ท่านกำลังสนทนากับอยู่ หรือท่าน
กำลังแอบซ่อนตัวอยู่ หรือท่าน
ไปเที่ยว หรือชะรอยท่านกำลัง
หลับอยู่และจะต้องปลุก”

28 เขาทั้งหลายก็ร้องเสียงดัง
และเข็ อด เจริญ อด ตัวเองตาม
ธรรมเนียมของเขาด้วยมีดและ
หลาว จนโลหิตไหลพุ่งออกมา

(20) 1 พกษ 22:6 (21) ยชว 24:15; 2 พกษ 17:41; มธ 6:24

(22) 1 พกษ 18:19; 19:10, 14 (24) 1 พกษ 18:38

(26) สดต 115:5; ยรม 10:5 (28) ลนต 19:28; พบญ 14:1

ตามตัว

29 และต่อมาเมื่อผ่านเที่ยงวัน
ไปแล้ว เขาก็ทำนายจนถึงเวลา
ถวายบูชาตอนเย็น แต่ไม่มีเสียง
ไม่มีใครตอบ ไม่มีใครฟัง

30 แล้วเอลียาห์พูดกับประชา
ชนทั้งปวงว่า “จงเข้ามาใกล้
ข้าพเจ้า” และประชาชนทั้งปวงก็
เข้ามาใกล้ท่าน และท่านก็หอม
แท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ที่ถูก
ทำลายลงนั้น

31 เอลียาห์นำศิลาสิบสองก้อน
มาตามจำนวนตระกูลของบุตร
ชายของยาโคบ ผู้ซึ่งพระ
วณะของพระเยโฮวาห์มาถึงว่า
“อิสราเอลจะเป็นชื่อของเจ้า”

32 และท่านได้สร้างแท่นบูชา
ด้วยศิลานั้นในพระนามของพระ
เยโฮวาห์ และท่านได้ขุดร่อง
รอบแท่นใหญ่พอจุเมล็ดพืชได้
สองถึง

33 และท่านก็วางฟืนไว้เป็นระ-
เบียบ และฟืนวัวผู้นั้นเป็น
ท่อนๆ และวางไว้บนกองฟืน
และท่านกล่าวว่า “จงเติมน้ำให้
เต็มสี่ไห และเทลงบนเครื่องเผา
บูชา และบนกองฟืน”

34 และท่านกล่าวว่า “จงกระทำ
ครั้งที่สอง” และเขาก็กระทำครั้ง
ที่สอง และท่านกล่าวว่า “จง
กระทำครั้งที่สาม” และเขาก็
กระทำครั้งที่สาม

35 และน้ำไหลรอบแท่นบูชา
และท่านใส่น้ำเต็มร่อง

36 และอยู่มาเมื่อถึงเวลาถวาย
บูชาตอนเย็น เอลียาห์ผู้พยา-
กรณ์ก็เข้ามาใกล้ทูลว่า “ข้าแต่
พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอับ-
ราฮัม อิชอัคและอิสราเอล ขอ
ให้ทราบเสียทั่วกันในวันนี้ว่า
พระองค์คือพระเจ้าในอิสราเอล
และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของ
พระองค์ และข้าพระองค์ได้
กระทำบรรดาสิ่งเหล่านี้ตามพระ
ดำรัสของพระองค์

37 ขอทรงฟังข้าพระองค์ โอ ข้า
แต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงฟังข้า
พระองค์ เพื่อชนชาตินี้จะทราบ
ว่า พระองค์คือพระเยโฮวาห์
พระเจ้า และพระองค์ทรงเห็นจิต
ใจของเขาทั้งหลายกลับมาอีก”

38 แล้วไฟของพระเยโฮวาห์ก็
ตกลงมาและไหม้เครื่องเผาบูชา
และฟืนและหิน และผงคลีและ
เสียน้ำซึ่งอยู่ในร่อง

39 และเมื่อประชาชนทั้งปวงได้
เห็น เขาก็ซบหน้าลงและร้องว่า
“พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็น
พระเจ้า พระเยโฮวาห์พระองค์
ทรงเป็นพระเจ้า”

40 และเอลียาห์บอกเขาว่า “จง
จับผู้พยากรณ์ของพระบาอัล
อย่าให้หนีไปได้สักคนเดียว”
และเขาทั้งหลายก็ไปจับเขามา

(29) อพย 29:39, 41 (30) 1 พกษ 19:10 (31) ปฐก 32:28; 35:10 (32) อพย 20:25
(33) ปฐก 22:9; ลนต 1:6-8 (35) 1 พกษ 18:32, 38 (36) ปฐก 28:13; อพย 3:6; 4:5
(38) ปฐก 15:17; ลนต 9:24 (39) 1 พกษ 18:21, 24 (40) พบญ 13:5; 18:20

และเอลียาห์ก็นำเขาลงไปที่ลำธารคีไซนและฆ่าเขาเสียที่นั่น
41 เอลียาห์ทูลอาหับว่า "ขอเชิญเสด็จขึ้นไปเสวยและดื่มเถิด เพราะมีเสียงฝนกระหิมมา"

เอลียาห์อธิษฐาน

ขอให้ฝนตก

42 อาหับก็เสด็จขึ้นไปเสวยและดื่ม และเอลียาห์ก็ขึ้นไปที่ยอดภูเขาคารเมล ท่านก็น้อมตัวลงถึงดิน ชบหน้าระหว่างเขา

43 และท่านสั่งคนใช้ของท่านว่า "จงลุกขึ้นมองไปทางทะเล" เขาก็ลุกขึ้นมองและตอบว่า "ไม่มีอะไรเลย" และท่านบอกว่า "จงไปคู่อีกเจ็ดครั้ง"

44 และอยู่มาเมื่อถึงครั้งที่เจ็ด เขาบอกว่า "ดูเถิด มีเมฆก้อนหนึ่งเล็กเท่าฝ่ามือคนขึ้นมาจากทะเล" และท่านก็บอกว่า "จงไปทูลอาหับว่า 'ขอทรงเตรียมราชรถและเสด็จลงไปเพื่อพระองค์จะไม่ติดฝน'"

45 และอยู่มาอีกครั้งหนึ่งท้องฟ้าก็มีตไปด้วยเมฆและลม และมีฝนหนัก อาหับก็ทรงรถเสด็จไปยังเมืองฮิสเรเอล

46 และพระหัตถ์ของพระเยโฮวาก็ทรงสถิตอยู่บนเอลียาห์และท่านก็คาดเอวของท่านไว้ และวิ่งขึ้นหน้าอาหับไปถึงทางเข้าเมืองฮิสเรเอล

เมื่อเอลียาห์หมดกำลัง

ทูลสวรรค์

มารับใช้ท่าน

19 อาหับจึงบอกเยเซเบลตามการทูลซึ่งเอลียาห์ได้กระทำ และเรื่องที่ท่านได้ฆ่าผู้พยากรณ์ทั้งหมดเสียด้วยดาบ

2 แล้วเยเซเบลก็รับสั่งให้ผู้สื่อสารไปหาเอลียาห์ว่า "ถ้าพรุ่งนี้เวลานี้ เรามิได้กระทำชีวิตของเจ้าให้เหมือนอย่างชีวิตของคนเหล่านั้นแล้ว ก็ให้พระทั้งหลายลงโทษเรา และให้หนักยิ่งกว่า"

3 เมื่อท่านทราบแล้วก็ลุกขึ้นหนีไปเอาชีวิตรอด และมาถึงเบเออร์เซบาเขตประเทศยูดาห์ และละคนใช้ของท่านไว้ที่นั่น

4 แต่ตัวท่านเองก็เดินเข้าถ้ำทูลกันดารไปเป็นระยะทางวันหนึ่งมานั่งอยู่ที่ใต้ต้นไม้จำพวกสนจุนิเปอร์ และท่านทูลขอให้ตัวท่านตายเสียที่ว่า "พอแล้วพระองค์เจ้าข้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ บัดนี้ขอเอาชีวิตของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะข้าพระองค์ก็ไม่ดีไปกว่าบรรพบุรุษของข้าพระองค์"

5 และท่านก็นอนลงหลับอยู่ใต้ต้นไม้จำพวกสนจุนิเปอร์ ดูเถิด มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาถูกต้องท่าน และพูดกับท่านว่า "ลุกขึ้น

(42) ยก 5:17-18 (46) 2 พกษ 3:15; 4:29; 9:1; อสย 8:11; ยรม 1:17; อสค 3:14

(1) 1 พกษ 18:40 (2) นธ 1:17; 1 พกษ 20:10; 2 พกษ 6:31

(4) กตว 11:15; ยรม 20:14-18; ยน 4:3, 8

รับประทานซี”

6 และท่านก็มองดู ดูเกิด ตรงที่ ศิริษะของท่านมีขนมปังที่ปังบน ก้อนหินร้อนและมีไอน้ำลูกหนึ่ง ท่านก็รับประทานและดื่ม และ นอนลงอีก

7 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮ- วาห์ก็มาอีกเป็นครั้งที่สอง ถูก ต้องท่านแล้วว่า “ลูกขึ้นรับประ- ทานซี เพราะว่าทางเดินนั้นเกิน กำลังของท่าน”

เอลียาห์ไปทำงานใหม่

8 และท่านก็ลุกขึ้นรับประทาน และดื่ม และเดินไปด้วยกำลัง ของอาหารนั้นสี่สิบวันสี่สิบคืน ถึงโฮเรบภูเขาของพระเจ้า

9 ที่นั่นท่านมาถึงถ้ำแห่งหนึ่งก็ เข้าพักอยู่ และดูเกิด พระวณะ ของพระเยโฮวาห์มาถึงท่าน และ พระองค์ตรัสกับท่านว่า “เอลี- ยาห์เอ๋ย เจ้าทำอะไรอยู่ที่นี้”

10 ท่านทูลว่า “ข้าพระองค์ร้อน รนเพื่อพระเยโฮวาห์ พระเจ้า จอมโยธา ยิ่งนัก เพราะประชาชน อิสราเอลได้ทอดทิ้งพันธสัญญา ของพระองค์ ฟังแทนบูชาของ พระองค์ลงเสีย และประหารผู้ พยากรณ์ของพระองค์เสียด้วย ดาบ และข้าพระองค์ ข้าพระ องค์แต่ผู้เดียวเหลืออยู่ และเขา ทั้งหลายแสวงหาชีวิตของข้าพระ องค์เพื่อจะเอาไปเสีย”

11 และพระองค์ตรัสว่า “จงออก ไปเถิด ไปยืนอยู่บนภูเขาต่อ พระพักตร์พระเยโฮวาห์” และดู เกิด พระเยโฮวาห์ทรงผ่านไป และลมใหญ่อันแรงกล้าได้พัด พังภูเขา และทำให้หินแตกเป็น ก้อน ๆ ต่อพระพักตร์พระเยโฮ- วาห์ แต่พระเยโฮวาห์มิได้สถิต ในลมนั้น ภายหลังลมก็แผ่นดิน ไหว แต่พระเยโฮวาห์หาทรง สถิตในแผ่นดินไวนั้นไม่

12 ภายหลังแผ่นดินไหวก็เกิด ไฟ แต่พระเยโฮวาห์หาทรงสถิต ในไฟนั้นไม่ ภายหลังไฟก็มี เสียงเบา ๆ

13 และเมื่อเอลียาห์ได้ยิน ท่าน ก็เอาผ้าคลุมหน้าไว้ ออกไป ยืนอยู่ที่ปากถ้ำ และดูเกิด มี เสียงมาถึงท่านว่า “เอลียาห์เอ๋ย เจ้าทำอะไรอยู่ที่นี้”

14 ท่านทูลว่า “ข้าพระองค์ร้อน รนเพื่อพระเยโฮวาห์ พระเจ้า จอมโยธา ยิ่งนัก เพราะว่าประ- ชาชนอิสราเอลได้ทอดทิ้งพันธ- สัญญาของพระองค์ ฟังแทน บูชาของพระองค์ลงเสีย และ ประหารผู้พยากรณ์ของพระองค์ เสียด้วยดาบ และข้าพระองค์ ข้าพระ องค์แต่ผู้เดียวเหลืออยู่ และเขา ทั้งหลายแสวงหาชีวิต ของข้าพระองค์เพื่อจะเอาไป เสีย”

(8) อพย 3:1; 4:27; 24:18; 34:28 (10) กตว 25:11, 13; 1 พกษ 18:4, 22; สดต 69:9

(11) อพย 19:20; 24:12, 18; 33:21; อสค 1:4

(13) อพย 3:6; 1 พกษ 19:9; อสย 6:2 (14) 1 พกษ 19:10

15 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า "ไปเถอะ จงกลับไปตามทางของเจ้าถึงถิ่นทุรกันดารดามัสกัส และเมื่อเจ้าไปถึงแล้ว เจ้าจงเจิมฮาซาเอลไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนือประเทศซีเรีย

16 และเยชูบุตรนิมซินั้น เจ้าจงเจิมให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล และเอลีซาบุตรชาฟัทชาวอาเบลเมโฮลาห์ เจ้าจงเจิมตั้งไว้ให้เป็นผู้พยากรณ์แทนเจ้า

17 และต่อมาผู้ที่รอดจากดาบของฮาซาเอล เยชูจะฆ่าเสีย และผู้ที่รอดจากดาบของเยชู เอลีซาจะฆ่าเสีย

18 แต่เรายังมีเหลือเจ็ดพันคนไว้ในอิสราเอล คือทุกเข่าซึ่งมิได้คุกลงต่อพระบาอัล และทุกปากซึ่งมิได้จูรูปนั้น"

เอลีซาห์เจิมตั้งเอลีซา

19 ท่านก็ออกไปจากที่นั้นพบเอลีซาบุตรชายชาฟัท ผู้กำลังไถนาอยู่ด้วยวัวสีบสองคู่ เดินอยู่ข้างหน้า และท่านอยู่กับวัวคู่นั้นที่สีบสอง เอลีซาห์ก็ผ่านไปทิ้งเสื้อคลุมลงบนท่าน

20 ท่านก็ละวัวเหล่านั้นวิ่งตามเอลีซาห์ไปและกล่าวว่า "ขอให้ข้าพเจ้าไปจับลาติดตามตาของข้าพเจ้าก่อน และข้าพเจ้าจะติดตามท่านไป" เอลีซาห์จึงกล่าวกับเอลีซาว่า "กลับไปเถิด

เพราะฉันได้ทำอะไรแก่ท่าน"

21 และเอลีซาก็กลับจากติดตามเอลีซาห์จับวัวคู่นั้นฆ่าเสียเอาเครื่องแอกต้มเนื้อวัว และให้แก่ประชาชนและเขาก็รับประทาน แล้วเอลีซาก็ลุกขึ้นตามเอลีซาห์ไปและปรนนิบัติท่าน

ครั้งแรกที่อาหับสู้รบ

กับประเทศซีเรีย

20 เบนฮาดัดกษัตริย์ซีเรียได้ประชุมกองทัพทั้งปวงของท่าน มีกษัตริย์สามสิบสององค์ขึ้นกับท่าน ทั้งม้าและรถรบ และท่านก็ขึ้นไปล้อมสะมาเรีย สู้รบกับเมืองนั้น

2 และท่านได้ส่งผู้สื่อสารเข้าไปในเมืองหาอาหับกษัตริย์อิสราเอล กล่าวแก่พระองค์ว่า "เบนฮาดัดว่าดังนี้ว่า

3 "เงินและทองคำของท่านเป็นของเรา บรรดาภรรยาและเด็ก ๆ ที่ดีที่สุดของท่านก็เป็นของเราด้วย"

4 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงตอบไปว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ เจ้า นายของข้าพเจ้า ตั้งที่ท่านว่ามานั้นแหละ ข้าพเจ้าเป็นของท่านทั้งที่ข้าพเจ้ามีอยู่นั้นด้วย"

5 บรรดาผู้สื่อสารได้กลับมาอีกกล่าวว่า "เบนฮาดัดกล่าวดังนี้ว่า 'ข้าพเจ้าส่งข่าวมายังท่านว่า 'จงส่งเงินและทองคำของท่าน

(16) 1 พกษ 19:19-21; 2 พกษ 2:9-15 (17) 2 พกษ 8:12; 9:14-10:28; 13:3, 22

(18) ฮชย 13:2; รม 11:4 (19) 2 ซมอ 24:22 (20) มธ 8:21-22; ลก 9:61-62

(21) 2 ซมอ 24:22 (1) 1 พกษ 15:18, 20; 16:24; 2 พกษ 6:24

ภรรยาและเด็กของท่านไปให้ข้าพเจ้า”

6 แต่ข้าพเจ้าจะส่งข้าราชการของข้าพเจ้าไปหาท่านพรุ่งนี้ประมาณเวลานี้ เขาทั้งหลายจะค้นวังของท่าน ทั้งบ้านเรือนข้าราชการของท่าน สิ่งใดที่เป็นที่ชอบตาของท่าน เขาจะหยิบเอาไป”

7 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เรียกประชุมพวกผู้ใหญ่ทั้งปวงของแผ่นดินตรัสว่า “ขอตรองดูเถิด ดูว่าชายผู้นี้หาช่องก่อความลำบาก เพราะเขาให้คนมารีบเมียและลูกของฉัน ทั้งเงินและทองคำของฉัน และฉันก็มีได้ปฏิเสธเขา”

8 บรรดาผู้ใหญ่และประชาชนทั้งสิ้นก็ทูลพระองค์ว่า “ขออย่าทรงฟังหรือทรงยินยอมพะยะค่ะ”

9 พระองค์จึงรับสั่งแก่ผู้สื่อสารของเบนฮาดัดว่า “จงไปทูลกษัตริย์ เจ้านายของข้าพเจ้าว่า ‘บรรดาสิ่งที่ท่านเอาจากผู้รับใช้ของท่านในครั้งแรกนั้น ข้าพเจ้าจะกระทำตาม แต่สิ่งนี้ข้าพเจ้าปฏิบัติตามไม่ได้’ และผู้สื่อสารก็จากไปและกลับมารายงาน

10 เบนฮาดัดส่งข่าวกลับมาว่า “ถ้าผงคลีแห่งสะมาเรียจะพองแก่คนที่ติดตามข้าพเจ้ามาสักคนละหยิบมือหนึ่ง ก็ขอให้พระทั้งหลายลงโทษข้าพเจ้าและให้

หนักยิ่งกว่า”

11 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงตอบไปว่า “ขอทูลท่านว่า ‘ขอท่านผู้ที่สวมเกราะ อย่าอวดอ้างอย่างผู้ที่ ถอดเกราะแล้วเลย’”

12 ต่อมาเมื่อเบนฮาดัดได้ยินข่าวนี้ ขณะที่ตั้งมออยู่กับบรรดากษัตริย์ทั้งหลายที่ไนทับอาศัย ท่านก็ส่งข้าราชการของท่านว่า “จงเข้าประจำที่” และเขาทั้งหลายก็เข้าประจำที่เพื่อต่อสู้กับเมืองนั้น

ทรงสัญญาว่าอิสราเอลจะชนะ 13 ดูเถิด ผู้พยากรณ์คนหนึ่งเข้ามาใกล้อาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าเห็นกองทัพใหญ่นี้หรือ ดูเถิด เราจะมอบไว้ในมือของเจ้าในวันนี้ เจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์”

14 และอาหับตรัสว่า “ทรงใช้ใครทำ” เขาทูลว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ด้วยมือของมหาเดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัดทั้งหลาย” แล้วพระองค์ตรัสว่า “ใครจะเริ่มรบ” เขาทูลตอบว่า “พระองค์พะยะค่ะ”

อาหับชนะชาวซีเรีย

15 พระองค์จึงทรงจัดมหาเดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัดเหล่านั้น ซึ่งมีสองร้อยสามสิบสองคน

(10) 1 พกษ 19:2; 2 พกษ 6:31

(11) สกษ 27:1 (12) 1 พกษ 20:16

(13) 1 พกษ 20:28

ด้วยกัน และภายหลังทรงจัดพลทั้งหมดคือบรรดาคนอิสราเอลรวมพลเจ็ดพันคน

16 เขาทั้งหลายยกออกไปในเวลาเที่ยงวัน ฝ่ายเบนฮาดัดกำลังดื่มเมาน้อยในทับอาศัย ทั้งท่านและกษัตริย์อีกสามสิบสององค์ที่ช่วยท่าน

17 พวกมหาดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัดได้ยกออกไปก่อนเบนฮาดัดก็ส่งออกไป เขาทั้งหลายรายงานท่านว่า "มีคนยกออกมาจากสะมาเรีย"

18 ท่านจึงว่า "ถ้าเขาออกมาด้วยสันติจงจับเขามาเป็น ๆ หรือถ้าเขาออกมาทำศึกจงจับเขามาเป็น ๆ"

19 คนเหล่านี้ จึงออกไปจากเมืองคือพวกมหาดเล็กของเจ้านายประจำจังหวัด และกองทัพซึ่งติดตามคนเหล่านี้

20 และต่างก็ฆ่าคู่รบของตน คนซีเรียหนึ่งและคนอิสราเอลไล่ติดตามเขาไป แต่เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงม้าหนีไปกับทหารม้า

21 กษัตริย์แห่งอิสราเอลก็ออกไปโจมตีม้าและรถรบ และประหารชนซีเรียเสียอย่างใหญ่โต

อาหับได้รับคำตักเตือนให้เตรียมสำหรับการสู้รบอีกครั้ง
22 แล้วผู้พยากรณ์ผู้หนึ่งได้เข้า

มาใกล้กษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลพระองค์ว่า "มาเถิด ขอเสริมกำลังของพระองค์ และตริกลงดูว่าพระองค์จะทรงกระทำประการใด เพราะสิ้นปีนี้กษัตริย์แห่งซีเรียจะยกกองทัพมาสู้กับพระองค์อีก"

ครั้งที่สองที่อาหับ

สู้รบกับประเทศซีเรีย

23 ข้าราชการของกษัตริย์แห่งซีเรียทูลท่านว่า "พระทั้งหลายของเขาเป็นพระแห่งภูเขา เขาทั้งหลายจึงแข็งแกร่งกว่าเรา แต่ขอให้เรารู้รบกับเขาในที่ราบ แล้วเราจะต้องแข็งแกร่งกว่าเขาแน่นอนทีเดียว"

24 ขอกระทำอย่างนี้ ขอปลดกษัตริย์เสียทุกองค์จากตำแหน่งและตั้งนายทหารขึ้นแทน

25 และเกณฑ์กองทัพเข้าแทนส่วนที่ล้มตายไปในคราวก่อน ม้าแทนม้า รถรบแทนรถรบ แล้วเราทั้งหลายจะสู้รบกับเขาในที่ราบ เราจะต้องแข็งแกร่งกว่าเขาแน่นอนทีเดียว" และท่านก็ฟังเสียงของเขาทั้งหลายและกระทำตาม

26 และอยู่มาพอสิ้นปีแล้วเบนฮาดัดก็เกณฑ์ชนซีเรีย ยกขึ้นไปถึงเมืองอาเฟกเพื่อสู้รบกับอิสราเอล

27 และประชาชนอิสราเอลก็ถูก

(16) 1 พกษ 16:9; 20:12; สกษ 20:1

(22) 2 ซมอ 11:1; 1 พกษ 20:26

(26) ยชว 13:4; 2 พกษ 13:17 (27) วนฉ 6:3-5; 1 ซมอ 13:5-8

เกณฑ์ และอยู่พร้อมกันหมด และยกออกไปต่อสู้กับเขา ประชาชนอิสราเอลตั้งค่ายตรงหน้าเขาเหมือนอย่างแพะสองฝูงเล็ก ๆ แต่คนซีเรียเต็มท้องทุ่งไปหมด

28 และคนของพระเจ้าคนหนึ่งได้เข้าไปใกล้และทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะคนซีเรียได้กล่าวว่า 'พระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าแห่งภูเขา พระองค์มิได้เป็นพระเจ้าแห่งหุบเขา' เพราะฉะนั้นเราจะมอบประชาชนหมู่ใหญ่นี้ไว้ในมือของเจ้า และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์"

29 แล้วเขาก็ตั้งค่ายตรงข้ามกันอยู่เจ็ดวัน แล้วในวันที่เจ็ดก็ปะทะกัน ประชาชนอิสราเอลก็ฆ่าคนซีเรียซึ่งเป็นทหารราบเสียหนึ่งแสนคนในวันเดียว

30 เหลื่อนอกนั้นก็หนีเข้าเมืองอาเฟก และกำแพงเมืองล้อมทับคนที่เหลื่อนอกนั้นเสียสองหมื่นเจ็ดพันคน เบนฮาดัดก็หนีไปด้วย และเข้าไปในหอน้ำร้อนในในเมือง

31 และข้าราชการของท่านมาทูลว่า "ดูเถิด เราได้ยินว่า กษัตริย์แห่งวงศ์วานอิสราเอลเป็นกษัตริย์ที่ทรงเมตตา ขอให้เราเอาผ้ากระสอบคาดเอว และ

เอาเชือกพันศีรษะของเรา และออกไปหากษัตริย์แห่งอิสราเอล ชะรอยท่านจะไว้ชีวิตของพระองค์"

32 เพราะฉะนั้น เขาก็เอาผ้ากระสอบคาดเอวและเอาเชือกพันศีรษะ และเขาไปเฝ้ากษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลว่า "เบนฮาดัดผู้รับใช้ของพระองค์สั่งมาว่า 'ได้โปรดเถิด ขอให้ข้าพเจ้ารอดชีวิตอยู่'" และพระองค์ตรัสว่า "ท่านยังมีชีวิตหรือ ท่านเป็นน้องของเรา"

33 ฝ่ายคนเหล่านั้นกำลังหาช่องอยู่แล้ว เขาทั้งหลายก็รีบตอบโดยเร็วว่า "พระเจ้าข้า เบนฮาดัดตอนุชาของพระองค์" แล้วพระองค์ตรัสว่า "ไปเถอะและนำท่านมา" แล้วเบนฮาดัดก็ออกมาหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็ให้ท่านขึ้นไปบนรถรบ

34 และเบนฮาดัดทูลว่า "หัวเมืองซึ่งบิดาของข้าพเจ้ายึดเอาไปจากราชบิดาของท่านนั้น ข้าพเจ้าขอคืนให้พระองค์ พระองค์จะสร้างถนนหนทางของพระองค์ในเมืองตามัสกัสก็ได้ อย่างที่บิดาข้าพเจ้าทำไว้ในสะมาเรีย" แล้วอาหับตรัสว่า "เราจะยอมให้ท่านไปตามพันธสัญญา" พระองค์จึงทำพันธสัญญา กับท่าน และปล่อยท่านไป

(28) 1 พกษ 17:18; 20:13

(31) ปฐก 37:34; 2 ซมอ 3:31

(34) 1 พกษ 15:20

อาหับไว้ชีวิต ของเบนฮาดัด

35 มีชายคนหนึ่งในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์พูดกับเพื่อนของตนตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ว่า "ได้โปรดเถอะ ขอตีฉันที้" แต่ชายคนนั้นก็ปฏิเสธไม่ยอมตีท่าน

36 แล้วท่านจึงพูดกับเขาว่า "เพราะท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ ดุเดือดพอท่านออกไปจากข้าพเจ้า สิ่งใดตัวหนึ่งจะสังหารท่าน" พอเขาจากท่านไป สิ่งใดตัวหนึ่งก็มาพบเขาและสังหารเขาเสีย

37 แล้วท่านไปพบชายอีกคนหนึ่ง และท่านว่า "ได้โปรดเถอะ ขอตีฉันที้" ชายคนนั้นได้ตีท่านและทำให้ท่านฟกช้ำ

38 ผู้พยากรณ์ผู้นั้นจึงจากไปและไปคอยพบกษัตริย์อยู่ที่หนทาง ใส่ขี้เถ้าบนหน้าป้อมตัวเสีย

39 พอกษัตริย์ทรงผ่านไป ท่านก็ร้องทูลกษัตริย์ว่า "ผู้รับใช้ของพระองค์เข้าไปในกลางศึกและดูเถิด ทหารคนหนึ่งหันมาและนำชายคนหนึ่งมาให้ข้าพระองค์ บอกว่า 'จงระวังชายคนนี้ไว้นะ ถ้าเขาหลุดไปได้โดยเหตุใด ๆ ชีวิตของท่านจะต้องแทนชีวิตของเขา หรือมิฉะนั้นท่านจะ

ต้องเสียเงินตะลันต์หนึ่ง'

40 และเมื่อข้าพระองค์ติดธุระอยู่ที่นั่น เขาก็หายไป" กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับท่านว่า "โทษของเจ้าต้องเป็นอย่างนั้นแหละ เพราะเจ้าเองได้ตัดสินใจแล้ว"

41 แล้วท่านก็รีบเอาขี้เถ้าออกจากหน้าของตน และกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็จำท่านได้ว่าเป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่ง

42 และท่านจึงทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้าได้ปล่อยชายคนที่อยู่ในมือของเจ้า ผู้ซึ่งเราได้กำหนดให้ทำลายนั้น ชีวิตของเจ้าจะต้องแทนชีวิตของเขา และชนชาติของเจ้าแทนชนชาติของเขา" 43 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เสด็จเข้าไปในพระราชวังด้วยอารมณ์ขุ่นมัวและไม่พอพระทัยยิ่งนัก และเสด็จมาสะมาเรีย

อาหับโลกสวนองุ่นของนาโบท **21** และอยู่มาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ นาโบทชาวอิสเรเอลมีสวนองุ่นอยู่ในอิสเรเอล ข้างพระราชวังของอาหับกษัตริย์แห่งสะมาเรีย

2 อาหับตรัสกับนาโบทว่า "จงให้สวนองุ่นของเจ้าแก่เราเถิด เพื่อเราจะได้ทำสวนผัก เพราะอยู่ใกล้วังของเรา เราจะให้สวนองุ่น

(35) 1 พกษ 13:17-18; 2 พกษ 2:3, 5, 7, 15 (36) 1 พกษ 13:24

(39) 2 ซมอ 12:1; 2 พกษ 10:24 (42) 1 พกษ 22:31-37 (43) 1 พกษ 21:4

(1) วนล 6:33; 1 พกษ 18:45-46 (2) 1 ซมอ 8:14

ที่ดีกว่าเพื่อแลกสวนนี้ หรือถ้า
เจ้าเห็นชอบ เราจะให้เงินสมกับ
ราคาสวนนั้น”

3 แต่นาโบททูลอาหับว่า “ขอ
พระเยโฮวาห์ทรงห้ามข้าพระ
องค์ในการที่จะยกมรดกของ
บรรพบุรุษให้แก่พระองค์”

4 อาหับก็เสด็จเข้าไปในวังด้วยอา-
รมณ์ขุ่นมัวและไม่พอพระทัยยิ่ง
นัก ด้วยเรื่องทีนาโบททูลอาหับ-
เรเอลทูลตอบพระองค์ เพราะ
เขาได้กล่าวว่า “ข้าพระองค์จะ
ไม่ให้มรดกแห่งบรรพบุรุษของ
ข้าพระองค์แก่พระองค์” และ
พระองค์ก็เอนพระกายลงบน
พระแท่น ทรงเปื้อนพระพักตร์
ไม่เสวยพระกระยาหาร

5 แต่เยเซเบลมเหสีของพระองค์
เข้ามาเฝ้าพระองค์ทูลถามพระ
องค์ว่า “โฉนพระจิตของพระ
องค์จึงเสียดพระทัย ไม่เสวยพระ
กระยาหาร”

6 และพระองค์ตรัสตอบพระนาง
ว่า “เพราะเราได้พูดกับนาโบท
ทูลอาหับว่า ‘จงขายสวนองุ่น
ของเจ้าให้แก่เรา หรือมิฉะนั้น
ถ้าเจ้าพอใจ เราจะให้สวน
องุ่นอีกแห่งหนึ่งแก่เจ้าเพื่อแลก
กัน’ และเขาตอบว่า ‘ข้าพระ
องค์จะไม่ให้สวนองุ่นของข้า
พระองค์แก่พระองค์’”

7 และเยเซเบลมเหสีของพระ

องค์ทูลพระองค์ว่า “พระองค์
เป็นผู้ครอบครองราชอาณาจักร
อิสราเอลอยู่หรือเพคะ เชิญ
เสด็จลุกขึ้นเสวยพระกระยาหาร
เถิด และให้พระทัยของพระองค์
ร่าเริง หม่อมฉันจะมอบสวน
องุ่นของนาโบททูลอาหับให้
แก่พระองค์เอง”

8 พระนางจึงทรงพระอักษรใน
พระนามของอาหับ ประทับตรา
ของพระองค์ส่งไปยังพวกผู้ใหญ่
และขุนนางผู้อยู่ในเมืองกับนา-
โบท

9 พระนางทรงพระอักษรว่า “จง
ประกาศให้ถืออดอาหาร และตั้ง
นาโบทไว้ในที่สูงท่ามกลางประ-
ชาชน

10 และตั้งคนอันธพาลสองคน
ให้นั่งตรงข้ามกับเขา ให้ฟ้อง
เขาว่า ‘เจ้าได้แข่งพระเจ้าและ
กษัตริย์’ แล้วพาเขาออกไปและ
เอาหินขว้างเสียให้ตาย”

11 และพวกผู้ชายของเมืองนั้น
คือพวกผู้ใหญ่และขุนนางผู้
อาศัยอยู่ในเมืองนั้น ได้กระทำตาม
ที่เยเซเบลมิไปถึงพวกเขา ตาม
ที่ปรากฏในลายพระหัตถ์ซึ่งพระ
นางทรงมิไปถึงเขานั้น

12 เขาได้ประกาศให้ถืออดอา-
หาร และได้ตั้งนาโบทไว้ในที่สูง
ท่ามกลางประชาชน

13 และคนอันธพาลสองคนนั้น

(3) ลนต 25:23; กตว 36:7; อสค 46:18 (5) 1 พกษ 19:1-2

(10) อพย 22:28; ลนต 24:14-16; กจ 6:11 (12) อสย 58:4

(13) อพย 20:16; 23:1, 7; 2 พกษ 9:26; 2 พศต 24:21; กจ 7:58-59; สบ 11:37

ก็เข้ามา นั่งอยู่ตรงข้ามกับเขา และคนอันธพาลนั้น ได้ฟ้องนาโบทต่อหน้าประชาชนกล่าวว่า "นาโบทได้แข่งพระเจ้าและกษัตริย์" เขาทั้งหลายจึงพานาโบทออกไปนอกเมือง และขว้างเขาถึงตายด้วยก้อนหิน

14 แล้วเขาก็ส่งข่าวไปทูลเยเซเบลว่า "นาโบทถูกขว้างด้วยหิน เขาตายแล้ว"

15 อยู่มาพอเยเซเบลทรงได้ยินว่านาโบทถูกขว้างด้วยหินตายแล้ว เยเซเบลจึงทูลอาหับว่า "ขอเชิญเสด็จลุกขึ้น ไปยีสสวนองุ่นของนาโบทชาวอิสราเอล ซึ่งเขาได้ปฏิเสศไม่ขายให้แก่พระองค์ เพราะว่านาโบทไม่อยู่ เขาตายเสียแล้ว"

16 และอยู่มาพออาหับทรงได้ยินว่านาโบทตายแล้ว อาหับก็ทรงลุกขึ้นไปยังสวนองุ่นของนาโบทชาวอิสราเอล เพื่อยึดถือเป็นกรรมสิทธิ์

เอลิยาห์พยากรณ์ถึง

ความตายของอาหับ

17 แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงเอลิยาห์ชาวทิชบีว่า

18 "จงลุกขึ้นแล้วลงไปพบอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้อยู่ในสะมาเรีย ดูเถิด เขาอยู่ในสวนองุ่นของนาโบท ที่เขาไปยึดเอาเป็นกรรมสิทธิ์

19 เจ้าจงพูดกับเขาว่า 'พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ท่านได้ฆ่า และได้ยึดถือเอาเป็นกรรมสิทธิ์ด้วยหรือ' และเจ้าจงพูดกับเขาว่า 'พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ในที่ซึ่งสุนัขเลียโลหิตของนาโบท สุนัขจะเลียโลหิตของเจ้าด้วย'

20 อาหับตรัสกับเอลิยาห์ว่า "โอศัตรูของข้าเอ๋ย เจ้าพบข้าแล้วหรือ" ท่านทูลตอบว่า "ข้าพระองค์พบพระองค์แล้ว เพราะว่าพระองค์ยอมขายพระองค์เพื่อกระทำการชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์

21 ดูเถิด เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือเจ้า เราจะเอาคนชั่วอายุต่อจากเจ้าออกไปเสีย และจะจัดคนที่ปัสสาวะรดกำแพงได้เสียจากอาหับ ทั้งคนที่ยังอยู่และเหลืออยู่ในอิสราเอล

22 และเราจะกระทำให้ราชวงศ์ของเจ้าเหมือนราชวงศ์ของเยโรโบอัมบุตรเนบัท และเหมือนราชวงศ์ของบาอาซาบุตรอาหิยาห์ เพราะเจ้าได้กระทำให้เราโกรธ และเพราะเจ้าได้กระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย

23 และส่วนเยเซเบล พระเยโฮวาห์ตรัสว่า 'สุนัขจะกินเยเซเบลข้างกำแพงอิสราเอล'

24 ผู้ใดในราชวงศ์อาหับที่ตาย

(17) 1 พกษ 19:1; สดต 9:12 (18) 1 พกษ 13:32; 2 พศต 22:9 (19) 1 พกษ 22:38

(20) 1 พกษ 18:17; 21:25; 2 พกษ 17:17 (21) 1 ซมอ 25:22; 1 พกษ 14:10

(22) 1 พกษ 15:29; 16:3, 11 (23) 2 พกษ 9:10, 30-37 (24) 1 พกษ 14:11; 16:4

ในเมือง สุนัขจะกิน และผู้อยู่ใน
ราชวงศ์เขาที่ตายในทุ่งนา นกใน
อากาศจะกิน”

25 ไม่มีผู้ใดได้ขายตนเองเพื่อ
กระทำความชั่วในสายพระเนตร
ของพระเยโฮวาห์อย่างอาหับ ผู้
ที่เยเซเบลมเหสีได้ยุแหย่

26 พระองค์ทรงประพุดตัวอย่าง
น่าสะอิดสะเอียนเป็นอย่างยิ่งใน
การดำเนินตามรูปเคารพ ดั่งสิ่ง
ทั้งปวงที่คนอาโมไรต์ได้กระทำ
ซึ่งเป็นผู้ที่พระเยโฮวาห์ทรงขับ
ไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชน
อิสราเอล

อาหับกลับใจเสียใหม่

พระเจ้าจึงไม่

ลงโทษอาหับทันที

27 และอยู่มาเมื่ออาหับทรงได้
ยินพระวาทะเหล่านั้น พระองค์
ก็ฉีกฉลองพระองค์ และทรง
สวมผ้ากระสอบ และถืออดอา-
หาร ประทับในผ้ากระสอบ และ
ทรงดำเนินไปมาอย่างค่อย ๆ

28 และพระวาทะของพระเยโฮ-
วาห์มายังเอลีชาห์ชาวทิชบีว่า

29 “เจ้าได้เห็นอาหับถ่อมตัวลง
ต่อหน้าเราแล้วหรือ เพราะเขา
ได้ถ่อมตัวลงต่อหน้าเรา เราจะ
ไม่นำเหตุร้ายมาในสมัยของเขา
แต่มาในสมัยบุตรชายของเขา
เราจะนำเหตุร้ายมาเหนือราช
วงศ์ของเขา”

ประเทศซีเรียและอิสราเอล

มีสันติกันอยู่สามปี

22 ประเทศซีเรียและอิส-
ราเอลไม่มีศึกสงคราม
กันอยู่สามปี

เยโฮซาฟทช่วยอาหับ

สู้รบกับซีเรีย

2 ต่อไปในปีที่สามเยโฮซาฟท
กษัตริย์แห่งยูดาห์เสด็จลงไป
เฝ้ากษัตริย์แห่งอิสราเอล

3 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัส
ถามบรรดาข้าราชการของพระ
องค์ว่า “ท่านทราบกันหรือไม่ว่า
ราโมทกิเลอาดเป็นของเรา และ
เราได้นั่งอยู่มิได้เอาออกมาจาก
มือของกษัตริย์แห่งซีเรีย”

4 และพระองค์ตรัสกับเยโฮซา-
ฟทว่า “ท่านจะยกไปทำศึกที่รา-
โมทกิเลอาดกับข้าพเจ้าหรือ”
และเยโฮซาฟทตรัสกับกษัตริย์
แห่งอิสราเอลว่า “ข้าพเจ้าก็
เป็น
อย่างที่ท่านเป็น ประชาชนของ
ข้าพเจ้าก็เป็นดังประชาชนของ
ท่าน ม้าของข้าพเจ้าก็เป็นดังม้า
ของท่าน”

5 และเยโฮซาฟทตรัสกับกษัตริย์
แห่งอิสราเอลว่า “ขอสอบถามดู
พระตำรัสของพระเยโฮวาห์วัน
นี้เถิด”

พวกผู้พยากรณ์ของอาหับ

พยากรณ์เท็จ

6 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็

(25) 1 พกษ 16:30-33; 21:20 (26) ปฐก 15:16; ลนต 18:25 (29) 2 พกษ 9:25
(2) 1 พกษ 15:24; 2 พศต 18:12 (3) พบญ 4:43; ยชว 21:38; 1 พกษ 4:13
(4) 2 พกษ 3:7 (5) 2 พกษ 3:11 (6) 1 พกษ 18:19

เรียกประชุมพวกผู้พยากรณ์ประมาณสี่ร้อยคน ตรัสกับเขาว่า "ควรที่เราจะไปตีราโมทกิเลอาดหรือ หรือเราไม่ควรไป" และเขาทั้งหลายทูลตอบว่า "ขอเชิญเสด็จขึ้นไปเถิด เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์"

7 แต่เยโฮชาฟัททูลว่า "ที่นี่ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์อีกซึ่งเราจะสอบถามได้แล้วหรือ"

8 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลเยโฮชาฟัทว่า "ยังมีชายอีกคนหนึ่งซึ่งเราจะให้ทูลถามพระเยโฮวาห์ได้คือ มีคายาห์บุตรอิมลาห์ แต่ข้าพเจ้าชิงเขา เพราะเขาพยากรณ์แต่ความร้าย ไม่เคยพยากรณ์ความดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย" และเยโฮชาฟัททูลว่า "ขอ กษัตริย์อย่าตรัสตั้งนั้นเลย"

9 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเรียกมหาดเล็กคนหนึ่งเข้ามาตรัสสั่งว่า "ไปพามีคายาห์บุตรอิมลาห์มาเร็ว ๆ"

10 ฝ่ายกษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโฮชาฟัท กษัตริย์แห่งยูดาห์ต่างประทับบนพระที่นั่ง ทรงฉลองพระองค์ ณ ช่องว่างตรงทางเข้าประตูเมืองสะมาเรีย และผู้พยากรณ์ทั้งปวงก็พยา-

กรณ์ถวายอยู่

11 และเศเดเคียห์บุตรชายเคนานะนาห์จึงเอาเหล็กทำเป็นเขา และพูดว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ด้วยสิ่งเหล่านี้เจ้าจะผลึกคนซีเรียไปจนเจ้าผลาญเขาทั้งหลายเสียสิ้น"

12 และบรรดาผู้พยากรณ์ก็พยากรณ์อย่างนั้นทูลว่า "ขอเสด็จขึ้นไปราโมทกิเลอาดเถิด และมีชัยชนะ เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์"

มีคายาห์เป็นผู้พยากรณ์แท้ 13 และผู้สื่อสารผู้ไปตามมีคายาห์ได้บอกท่านว่า "ดูเถิด ถ้อยคำของบรรดาผู้พยากรณ์ก็พูดสิ่งที่ดีแก่กษัตริย์เป็นปากเดียวกัน ขอให้ถ้อยคำของท่านเหมือนอย่างถ้อยคำของคนหนึ่งในพวกนั้น และพูดแต่สิ่งที่ดี"

14 แต่มีคายาห์ตอบว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้าจะต้องพูดอย่างนั้น"

15 และเมื่อท่านมาเฝ้ากษัตริย์ กษัตริย์ตรัสถามท่านว่า "มีคายาห์ ควรที่เราจะไปตีราโมทกิเลอาดหรือ หรือเราไม่ควรไป" และท่านทูลตอบพระองค์ว่า "ขอเชิญเสด็จขึ้นไปและมีชัย

(7) 2 พกษ 3:11

(11) พบญ 33:17; ศคย 1:18-21

(14) กตว 22:38

ชนะ พระเยโฮวาห์จะทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์”

16 แต่กษัตริย์ตรัสกับท่านว่า “เราได้ให้เจ้าปฏิญาณก็ครั้งแล้ว ว่า เจ้าจะพูดกับเราแต่ความจริงในพระนามของพระเยโฮวาห์”

17 และท่านก็ทูลว่า “ข้าพระองค์ได้เห็นคนอิสราเอลทั้งปวงกระจัดกระจายอยู่บนภูเขาอย่างแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘คนเหล่านี้ไม่มีนาย ให้เขาต่างกลับยังเรือนของตนโดยสันติภาพเกิด’”

18 กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงทูลเยโฮซาฟัทว่า “ข้าพเจ้ามิได้บอกท่านแล้วหรือว่า เขาจะไม่พยากรณ์สิ่งดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย แต่สิ่งร้ายต่างหาก”

19 และมีคายาห์ทูลว่า “ฉะนั้นขอสดับพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ได้เห็นพระเยโฮวาห์ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ และบรรดาบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ยืนข้างๆพระองค์ ข้างขวาพระหัตถ์และข้างซ้าย

20 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘ผู้ใดจะเกลี้ยกล่อมอาหับเพื่อเขาจะขึ้นไปและล้มลงที่ราโมทกิเลอาด’ บ้างก็ทูลอย่างนี้ บ้างก็ทูลอย่างนั้น

21 แล้วมีวิญญาณดวงหนึ่งมาข้างหน้า ฝ้าต่อพระพักตร์พระ

เยโฮวาห์ทูลว่า ‘ข้าพระองค์จะเกลี้ยกล่อมเขาเอง’

22 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า ‘จะอย่างไร’ และเขาทูลว่า ‘ข้าพระองค์จะออกไป และจะเป็นวิญญาณมูสาอยู่ในปากของผู้พยากรณ์ของเขาทุกคน’ และพระองค์ตรัสว่า ‘เจ้าไปเกลี้ยกล่อมเขาได้ และเจ้าจะทำได้สำเร็จ จงไปทำเถิด’

23 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงใส่วิญญาณมูสาในปากของเหล่าผู้พยากรณ์นี้ ทั้งสิ้นของพระองค์ พระเยโฮวาห์ทรงตรัสเป็นความร้ายเกี่ยวกับพระองค์”

24 แล้วเศเดเคียห์บุตรชายเคนาอะนาห์ได้เข้ามาใกล้และตบแก้มมีคายาห์พูดว่า “พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ไปจากข้าพูดกับเจ้าได้อย่างไร”

25 และมีคายาห์ตอบว่า “ดูเถิด เจ้าจะเห็นในวันนั้น เมื่อเจ้าเข้าไปในห้องชั้นในเพื่อจะซ่อนตัวเจ้า”

26 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสว่า “จงจับมีคายาห์พาเขากลับไปมอบให้อาโมนผู้ว่าราชการเมืองและแกโยอาชราชโอรส กษัตริย์

27 และว่า ‘กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า “เอาคนนี้จำคุกเสีย ให้อาหาร

(17) กตว 27:17; 1 พกษ 22:34-36 (19) โยบ 1:6; 2:1; สดต 103:20; อสย 6:1

(22) วนฉ 9:23; 1 ซมอ 16:14 (23) อสค 14:9 (24) 2 พศต 18:23; ยรม 20:2

(25) 1 พกษ 20:30 (27) 2 พศต 16:10; 18:25-27

แห่งความทุกข์กับน้ำแห่งความทุกข์ จนกว่าเราจะกลับมาโดยสันติภาพ””

28 และมีคายนท์ลว่า “ถ้าพระองค์เสด็จกลับมาโดยสันติภาพ พระเยโฮวาห์ก็มีไต่ตรัสโดยข้าพระองค์” และท่านกล่าวว่า “โอบรรดาชนชาติทั้งหลายเอ๋ย ขอจงฟังเถิด”

การสู้รบที่ราโมทกิเลอาด

อาหับสิ้นพระชนม์

29 กษัตริย์แห่งอิสราเอลกับเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์จึงเสด็จขึ้นไปยังราโมทกิเลอาด

30 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า “ข้าพเจ้าจะปลอมตัวเข้าทำศึก แต่ท่านจงสวมเครื่องทรงของท่าน” และกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็ทรงปลอมพระองค์เข้าทำสงคราม

31 ฝ่ายกษัตริย์ประเทศซีเรียทรงบัญชาแม่ทัพรบทั้งสามสิบสองคนว่า “อย่ารบกับทหารน้อยหรือใหญ่ แต่มุ่งเฉพาะกษัตริย์แห่งอิสราเอล”

32 และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรบแลเห็นเยโฮชาฟัท เขาทิ้งหลายก็ว่า “เป็นกษัตริย์อิสราเอลแน่แล้ว” เขาก็หันเข้าไปสู้รบกับพระองค์และเยโฮชาฟัททรงร้องขึ้น

33 และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการ

รบเห็นว่าไม่ใช่กษัตริย์แห่งอิสราเอล ก็หันกลับจากไล่ตามพระองค์

34 แต่มีชายคนหนึ่งโง่งอนยิ่งเดาไป ถูกกษัตริย์แห่งอิสราเอลเข้าระหว่างเกล็ดเกราะและแผ่นบังพระอูระ พระองค์จึงรับสั่งคนขับรถรบว่า “หันกลับเถอะพาเราออกจากการรบ เพราะเราบาดเจ็บแล้ว”

35 วันนั้น การรบก็ดุเดือดขึ้น เขาก็หนูกษัตริย์ไว้ในราชรถให้หันพระพักตร์เข้าสู่ขุนซีเรีย จนเวลาเย็นพระองค์ก็สิ้นพระชนม์ และโลหิตที่บาดแผลก็ไหลออกนองท้องรถรบ

36 ประมาณดวงอาทิตย์ตกก็มีเสียงร้องทั่วกองทัพว่า “ทุกคนจงกลับไปเมืองของตัว และทุกคนจงกลับไปภูมิลำเนาของตัว”

37 ครั้นกษัตริย์สิ้นพระชนม์แล้ว เขาก็นำมายังกรุงสะมาเรีย และฝังพระศพกษัตริย์ไว้ในสะมาเรีย

38 เขาล้างรถรบที่สระแห่งสะมาเรีย และสุนัขก็เลียโลหิตของพระองค์ เขาได้ล้างเกราะของพระองค์ ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ได้ตรัส

39 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาหับ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และพระราชวัง

(28) กตว 16:29; พบญ 18:20-22 (30) 2 พศต 35:22

(31) 1 พกษ 20:1, 24 (32) 2 พศต 18:31; สกษ 13:20

(38) 1 พกษ 21:19 (39) อมส 3:15

ข้างซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ และหัวเมืองทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้าง มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ

**อาหัสยาห์ขึ้นครอง
แทนอาหับ**

40 อาหับทรงล่องหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และอาหัสยาห์ราชโอรสของพระองค์ก็ขึ้นครองแทน

**เยโฮชาฟัทขึ้นครอง
เหนือยูดาห์**

(2 พศต 17:1; 20:31)

41 เยโฮชาฟัทราชโอรสของอาสาเริ่มขึ้นครองเหนือยูดาห์ในปีที่สี่แห่งรัชกาลอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล

42 เยโฮชาฟัทมีพระชนมายุสามสิบห้าพรรษาเมื่อทรงเริ่มขึ้นครอง และพระองค์ทรงครองในเยรูซาเล็มยี่สิบห้าปี พระชนนีของพระองค์มีพระนามว่า อาซุบาห์ธิดาของซิลหิ

43 พระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของอาสาราชาบิดาทุกประการ มิได้หันเหออกไปจากทางนั้น ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ แต่ปูชนียสถานสูงนั้นยังมิได้ถูกรื้อลง ประชาชนยังคงถวายเครื่องสัตวบูชาและเผาเครื่อง

หอมในปูชนียสถานสูงนั้น

44 เยโฮชาฟัททรงกระทำไมตรีกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลด้วย

45 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮชาฟัท และยุทธพลที่พระองค์ทรงสำแดง และสงครามที่พระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

46 และพวกกะเทยที่ยังเหลืออยู่คือผู้ที่ยังเหลือในสมัยของอาสาราชาบิดานั้น พระองค์ก็ทรงกำจัดเสียจากแผ่นดิน

47 ไม่มีกษัตริย์ในประเทศเอโดม แต่มีผู้ว่าราชการเป็นกษัตริย์

48 เยโฮชาฟัททรงต่อกำปั่นทหารซีซ เพื่อจะไปชนทองคำจากโอฟีร์ แต่กำปั่นนั้นไปไม่ถึง เพราะไปแตกเสียที่เอซีโอนเกเบอร์

49 แล้วอาหัสยาห์ราชโอรสของอาหับตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า "ขอให้ข้าราชการของข้าพเจ้าไปในเรื่องกำปั่นกับข้าราชการของท่าน" แต่เยโฮชาฟัทไม่พอพระทัย

**เยโฮรัมขึ้นครอง
แทนเยโฮชาฟัท**

50 และเยโฮชาฟัททรงล่องหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้กับ

(40) 2 พกษ 1:2, 18 (41) 2 พศต 20:31 (43) 1 พกษ 14:23; 15:14; 2 พกษ 12:3

(44) 2 พศต 18:1; 19:2; 2 คร 6:14 (45) 2 พศต 20:34 (46) ปฐก 19:5

(47) ปฐก 25:23 (48) 1 พกษ 9:26, 28; 10:22 (50) 2 พศต 21:1

บรรพบุรุษที่ในนครดาวิดบรรพ
บุรุษของพระองค์ และเยโฮรัม
ราชโอรสก็ขึ้นครองแทนพระ
องค์

การครอบครองอันชั่วร้าย
ของอาหัสยาห์

51 อาหัสยาห์ราชโอรสของอา-
หับทรงเริ่มครองเหนืออิสราเอล
ในสะมาเรียในปีที่สิบเจ็ดแห่ง
รัชกาลเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่ง
ยูดาห์ และพระองค์ทรงครอบ
ครองเหนืออิสราเอลสองปี

52 พระองค์ทรงกระทำชั่วใน

สายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
และทรงดำเนินในมรรคาแห่ง
ราชบิดาของพระองค์ และใน
มรรคาแห่งพระมารดาของพระ
องค์ และในมรรคาของเยโรโบ-
อัมบุตรชายเนบัทผู้ทรงกระทำ
ให้อิสราเอลทำบาปด้วย

53 พระองค์ทรงปรนนิบัติพระ
บาอัลและนมัสการพระนิน และ
ทรงกระทำให้พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าแห่งอิสราเอลพิโรธด้วยทุก
วิธีที่ราชบิดาของพระองค์ทรง
กระทำแล้วน

(51) 1 พกษ 22:40

(52) 1 พกษ 15:26; 21:25

(53) วนล 2:11; 1 พกษ 16:30-32